

ผลดีของการถ่ายโอนภารกิจด้านการท่องเที่ยวให้กับ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษาเทศบาลเมืองสิงห์บุรี

นายอภิชาติ อินทร์พงษ์พันธุ์

เอกสารวิชาการส่วนบุคคลนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

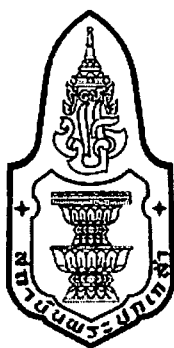
หลักสูตรประกาศนียบัตรชั้นสูง

การบริหารงานภาครัฐและกฎหมายมหาชน รุ่นที่ 9

สถาบันพระปกเกล้า

พ.ศ. 2553

ลิขสิทธิ์ของสถาบันพระปกเกล้า

ผลดีของการถ่ายโอนภารกิจด้านการท่องเที่ยวให้กับ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษาเทศบาลเมืองสิงห์บุรี

นายอภิชาติ อินทร์พงษ์พันธุ์

หลักสูตรประกาศนียบัตรชั้นสูง
การบริหารงานภาครัฐและกฎหมายมหาชน รุ่นที่ 9
สถาบันพระปกเกล้า
พ.ศ. 2553
ลิขสิทธิ์ของสถาบันพระปกเกล้า

สถาบันพระปกเกล้า

เอกสารวิชาการส่วนบุคคล

เรื่อง ผลดีของการถ่ายโอนภารกิจด้านการท่องเที่ยวให้กับ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษาเทศบาลเมืองสิงห์บุรี

โดย นายอภิชาติ อินทร์พงษ์พันธุ์

รหัสประจำตัวนักศึกษา 531 - 102 - 169

อาจารย์ที่ปรึกษา

.....
(รองศาสตราจารย์ นรนิติ เศรษฐบุตร)

อนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาประกาศนียบัตรชั้นสูง หลักสูตรการบริหารงานภาครัฐ
และกฎหมายมหาชน รุ่นที่ 9

.....

(ศาสตราจารย์ ดร.วิษณุ เครืองาม)

ประธานคณะกรรมการ

หลักสูตรการบริหารภาครัฐและกฎหมายมหาชน

บทคัดย่อ

ชื่อผู้จัดทำ : นายอภิชาติ อินทร์พงษ์พันธุ์

ชื่อหัวข้อเอกสาร : ผลดีของการถ่ายโอนภารกิจด้านการท่องเที่ยวให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษาเทศบาลเมืองสิงห์บุรี

อาจารย์ที่ปรึกษา : รองศาสตราจารย์ นรนิติ เศรษฐบุตร

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย 2540 กำหนดให้มีการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น โดยมีพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 โดยมอบหมายให้การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ดำเนินการตามภารกิจถ่ายโอน 3 ภารกิจ คือ 1. การจัดทำแผนการตลาดด้านการท่องเที่ยวของท้องถิ่น 2. การดำเนินกิจกรรมส่งเสริมการขายรูปแบบต่างๆ เพื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวภายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 3. การจัดกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ใช้วิธีการศึกษาเชิงคุณภาพโดยศึกษาและวิเคราะห์แผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจ ๔ สัมภาษณ์ผู้บริหาร และบุคลากรที่รับผิดชอบ เทศบาลเมืองสิงห์บุรี ศึกษาจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง โดยนำมาประมวลผลและสรุปผลการศึกษา

จากการศึกษาพบว่า ผลดีของการกระจายอำนาจภารกิจด้านการท่องเที่ยวตามหลักการปกครองท้องถิ่นที่ดี พบว่า เทศบาลเมืองสิงห์บุรีมีขอบเขตหน้าที่ความรับผิดชอบ โครงสร้างและภารกิจหลักด้านการท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองสิงห์บุรี โดยเห็นความสำคัญอำนาจหน้าที่ ตามกฎหมายที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการจัดตั้ง อปท. และรองรับการถ่ายโอนภารกิจด้านการท่องเที่ยว เทศบาลได้รับการสนับสนุนอย่างเพียงพอต่อการปฏิบัติหน้าที่ พิจารณาจากกำหนด โครงสร้างหน่วยงานและบุคลากรที่รับผิดชอบโดยตรง รวมทั้งงบประมาณตามแผนการดำเนินงานประจำปีงบประมาณ และการประชาสัมพันธ์ การให้บริการและตอบสนองความต้องการท้องถิ่นมีการจัดทำแผนพัฒนาสามปี โดยจัดประชุมร่วมกับประชาคมเมือง และส่วนราชการในสังกัดเทศบาลเพื่อร่วมพิจารณากำหนดประเด็นหลักการพัฒนาให้สอดคล้องกับความต้องการที่แท้จริงของประชาชน สามารถแบ่งเบาภาระในการบริการและการปกครองของรัฐโดยบูรณาการงานด้านการท่องเที่ยวไปพร้อมกับยุทธศาสตร์อื่นเพื่อสนองตอบตามหลักการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และให้ประชาชนในท้องถิ่นมีคุณภาพชีวิตที่ดี สามารถเข้าถึงบริการสาธารณะได้อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำหนดแผนการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยว โดยเปิดโอกาสให้ภาคประชาชนได้แสดง ความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ

เพื่อตอบสนองตามความต้องการของคนในท้องถิ่น มีความเปิดเผย โปร่งใสในการปฏิบัติงาน โดยประชาคมเมือง ส่วนราชการในสังกัดเทศบาลเมืองสิงห์บุรี ร่วมกำหนดหลักการพัฒนา เพื่อให้สนองตอบความต้องการของประชาชน รวมทั้งมีการประเมินผลการพัฒนาประจำปี ทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ

ผลดีการถ่ายโอนภารกิจด้านการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองสิงห์บุรี พบว่า การจัดทำแผนการตลาดด้านการท่องเที่ยวของท้องถิ่น ในอนาคตเทศบาลเมืองสิงห์บุรีต้องดำเนินการจัดทำแผนการตลาดด้านการท่องเที่ยวตามกลยุทธ์ทางการตลาดระดับประเทศ หรือระดับจังหวัด การดำเนินกิจกรรมส่งเสริมการขายรูปแบบต่างๆ เพื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวภายใน อปท. เทศบาลเมืองสิงห์บุรีสามารถนำความรู้ ความเข้าใจด้านการส่งเสริมการขาย ศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ การส่งเสริมการขายในลักษณะเชื่อมโยงพื้นที่ใกล้เคียง ผนวกกับการนำเสนอประชาสัมพันธ์ในรูปแบบที่หลากหลาย สอดคล้องกับสินค้าการท่องเที่ยว และสามารถสร้างแรงจูงใจให้กับนักท่องเที่ยวสนใจเข้ามาเยี่ยมชมได้อย่างมีประสิทธิภาพ การจัดกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ อปท. ในอนาคตเทศบาลเมืองสิงห์บุรีสามารถจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวที่นำเอาแหล่งท่องเที่ยว หรือสินค้าทางการท่องเที่ยวเป็นตัวตั้งเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว ในลักษณะการสร้างสรรค์กิจกรรมใหม่นอกเหนือจากการจัดกิจกรรมท่องเที่ยวแบบเดิมที่เน้นกิจกรรม เทศกาล งานประเพณีทางศาสนา และวัฒนธรรม

กิตติกรรมประกาศ

การจัดทำเอกสารศึกษาผลดีของการถ่ายโอนภารกิจด้านการท่องเที่ยวให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำเร็จได้ด้วยความกรุณาเป็นอย่างดียิ่ง จากท่านอาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ นรมิติ เศรษฐบุตร ที่กรุณาให้แนวคิด คำปรึกษาที่เป็นประโยชน์ ตลอดจนข้อเสนอแนะที่ทำให้งานเอกสารศึกษาวิชาการส่วนบุคคลฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยดี ผู้ศึกษาขอกราบขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณ นายกเทศมนตรี รองนายกเทศมนตรี ปลัดเทศบาล รองปลัดเทศบาล หัวหน้างาน ส่งเสริมการท่องเที่ยว และพนักงานของเทศบาลเมืองสิงห์บุรีทุกท่านที่กรุณาสละเวลา และให้ความร่วมมือเกี่ยวกับข้อมูลในด้านส่งเสริมการท่องเที่ยว การจัดทำการศึกษาผลดีของการถ่ายโอนภารกิจด้านการท่องเที่ยวให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการทำการศึกษาส่วนบุคคลและเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติภารกิจด้านการท่องเที่ยวต่อไป

ขอขอบคุณ ผู้บริหาร ททท. ที่เห็นความสำคัญของการพัฒนาความรู้และให้โอกาสผู้ศึกษาได้เข้ารับการศึกษาอบรมหลักสูตรการบริหารภาครัฐและกฎหมายมหาชน รุ่นที่ 9 เพื่อนำความรู้จากการศึกษามาพัฒนาในการปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อองค์กรต่อไป

นายอภิชาติ อินทร์พงษ์พันธ์

มิถุนายน 2553

สารบัญ

บทที่	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์	3
1.3 ประเด็นของการศึกษา	4
1.4 ขอบเขตการศึกษา	4
1.5 กรอบแนวคิดในการศึกษา	4
1.6 วิธีดำเนินการศึกษา	5
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 การกระจายอำนาจ	6
2.2 การกระจายอำนาจตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและ ขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542	9
2.3 การถ่ายโอนภารกิจเกี่ยวกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	17
2.4 แนวคิดการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่	19
2.5 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี	20
2.6 แนวคิดด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยว	22
2.7 การมีส่วนร่วม	27
2.8 องค์กรท้องถิ่นกับแนวความคิดการมีส่วนร่วม	28
บทที่ 3 การศึกษาค้นคว้า โครงสร้างพื้นฐาน และความสามารถในการจัดการด้านการท่องเที่ยว ของเทศบาลเมืองสิงห์บุรี	
3.1 ประวัติความเป็นมาของเทศบาลเมืองสิงห์บุรี	30
3.2 สภาพทั่วไป	30
3.3 โครงสร้างองค์กร บทบาทหน้าที่	35
3.4 แหล่งท่องเที่ยวและสินค้าทางการท่องเที่ยวที่สำคัญในเขตเทศบาลเมืองสิงห์บุรี	36

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3.5 ประเพณีและเทศกาลสำคัญ	40
3.6 สินค้าพื้นเมือง	41
บทที่ 4 ผลการศึกษาการดำเนินการตามภารกิจที่ได้รับการถ่ายโอนด้านการท่องเที่ยว	
4.1 โครงสร้าง อำนาจหน้าที่ ของหน่วยงานที่รับผิดชอบภารกิจด้านการท่องเที่ยว	43
4.2 ภารกิจและงานในความรับผิดชอบด้านการท่องเที่ยว	43
4.3 อัตรากำลังและบุคลากรที่รับผิดชอบงานด้านส่งเสริมการท่องเที่ยว	44
4.4 แนวทางการดำเนินการด้านการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองสิงห์บุรี	44
4.5 แนวทางการจัดทำแผนงาน โครงการ และการจัดสรรงบประมาณด้านการท่องเที่ยว	45
4.6 การจัดกิจกรรมส่งเสริมการขายแหล่งท่องเที่ยว และการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์	48
4.7 การวางแผนอัตรากำลัง และการส่งเสริมพัฒนาความรู้บุคลากรที่รับผิดชอบ ด้านการท่องเที่ยว	49
4.8 เครือข่ายความร่วมมือกับชุมชนในการส่งเสริมและดำเนินการตามภารกิจด้านการท่องเที่ยว	49
บทที่ 5 สรุปผลการศึกษา ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะ	
5.1 SWOT Analysis	51
5.2 ภารกิจที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยจะต้องดำเนินการถ่ายโอนตาม พรบ. กำหนดและ ขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่ อปท.	52
5.3 กรอบแนวคิดในการศึกษาตามภารกิจด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับการถ่ายโอนมาจาก ททท.	53
5.4 ผลดีของการกระจายอำนาจภารกิจด้านการท่องเที่ยวตามหลักการปกครองท้องถิ่นที่ดี	55
5.5 ผลดีการถ่ายโอนภารกิจด้านการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองสิงห์บุรี	56
5.6 ปัญหา อุปสรรค ที่พบจากการปฏิบัติงานด้านการท่องเที่ยว	57
5.7 ข้อเสนอแนะ	58
บรรณานุกรม	60
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก	แบบสัมภาษณ์
ภาคผนวก ข	ภาพกิจกรรมงานประเพณี และสินค้าทางการท่องเที่ยวที่สำคัญ
ภาคผนวก ค	ภาพประกอบการดำเนินการศึกษาข้อมูล
ภาคผนวก ง	สถานที่พักในเขตอำเภอเมือง
ภาคผนวก จ	ร้านอาหาร
ประวัติผู้ศึกษา	61

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย 2540 กำหนดให้มีกฎหมายกระจายอำนาจ สู່ท้องถิ่น พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 และแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จากมาตรา 21 แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ได้กำหนดให้คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจและหน้าที่จัดทำแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและแผนปฏิบัติการ เพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี และรายงานต่อรัฐสภา และบทเฉพาะกาลมาตรา 35 ของพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวให้จัดทำแผนการกระจายอำนาจให้แล้วเสร็จ ภายใน 1 ปี นับตั้งแต่วันที่กรรมการเริ่มปฏิบัติหน้าที่ หรือภายในวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2544 แผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นแผนที่กำหนดกรอบแนวคิด เป้าหมาย และแนวทางการกระจายอำนาจให้เป็นไปตามมาตรา 30 แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 เพื่อให้การกระจายบรรลุเจตนารมณ์ที่ระบุไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 โดยยึดหลักการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่าย ไม่เป็นแผนที่เบ็ดเสร็จมีกระบวนการที่ยืดหยุ่น และสามารถปรับวิธีการให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ และการเรียนรู้จากประสบการณ์ที่เพิ่มขึ้น

การพิจารณาการถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดไว้ 6 ด้าน ได้แก่ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น การถ่ายโอนภารกิจซึ่งไม่จำเป็นต้องถ่ายโอนไปพร้อมกันขึ้นอยู่กับความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละประเภทที่จะรับการถ่ายโอน รวมทั้งสร้างกลไกและระบบควบคุมคุณภาพมาตรฐานมารองรับ ตลอดจนการปรับปรุงกฎหมายและระเบียบปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา 12 กำหนดให้คณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดทำแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและแผนปฏิบัติการเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและรายงานต่อรัฐสภา และ มาตรา 43 กำหนดให้คณะกรรมการพิจารณา ทบทวนการกำหนดอำนาจหน้าที่ และการจัดสรรรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภายหลังที่ได้ดำเนินการตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้ว โดยต้องพิจารณาทบทวนใหม่ทุกๆระยะเวลาไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่มีการกำหนดอำนาจหน้าที่ คณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้พิจารณาให้ความเห็นชอบ และนำเสนอรัฐสภาทราบ พร้อมทั้งประกาศในราชกิจจานุเบกษา จำนวน 3 ครั้ง คือ พ.ศ. 2543 พ.ศ. 2545 และ พ.ศ. 2551 ระยะเวลาการถ่ายโอนแบ่งเป็น 2 ระยะ คือ ระยะที่ 1 ระยะเวลา 1-4 ปี (พ.ศ.2544-2547) ระยะที่ 2 ระยะเวลา 1-10 ปี (พ.ศ.2544-2553) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 หมวด 5 แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ มาตรา 78 กำหนดว่ารัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านการบริหารราชการแผ่นดิน โดยกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพึ่งตนเองได้ และตัดสินใจในกิจการของท้องถิ่นได้เอง ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ พัฒนาเศรษฐกิจของท้องถิ่น และระบบสาธารณูปโภค และสาธารณูปการณ โดยคำนึงถึงเจตนารมณ์ของประชาชน

ความสำคัญของปัญหา

แผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ตั้งแต่พุทธศักราช 2542 ได้มีการพิจารณาทบทวนใหม่ถึง 3 ครั้ง ครั้งแรก พ.ศ. 2543 คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบเมื่อวันที่ 3 ตุลาคม 2543 และนำเสนอรัฐสภาทราบ พร้อมทั้งได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทั่วไป เล่ม 118 ตอนพิเศษ 4 ง ลงวันที่ 17 มกราคม 2544 ครั้งที่สอง พ.ศ. 2545 คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบและนำเสนอรัฐสภาทราบ พร้อมทั้งได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาฉบับทั่วไป เล่ม 119 ตอนพิเศษ 23 ง ลงวันที่ 13 มีนาคม 2545 ครั้งที่สาม พ.ศ. 2551 คณะรัฐมนตรีพิจารณาเห็นชอบแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 และแผนปฏิบัติการฯ (ฉบับที่ 2) เมื่อวันที่ 2 มกราคม 2551 สภานิติบัญญัติแห่งชาติรับทราบแผนกระจายอำนาจฯ(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 และแผนปฏิบัติการ(ฉบับที่ 2) ในคราวประชุมเมื่อวันที่ 10 มกราคม 2551 และนำประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม 125 ตอน

พิเศษ 40 ง ลงวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2551 จากการพิจารณาทบทวนกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถึง 3 ครั้งจึงเห็นสภาพปัญหาของการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้านภารกิจ ด้านการจัดสรรสัดส่วนภาษีและอากรให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้านการถ่ายโอนบุคลากร และด้านแก้ไขกฎหมาย จึงไม่สามารถดำเนินการให้สำเร็จตามแผนที่กำหนดไว้ ซึ่งขณะนี้อยู่ในระยะที่สอง 1-10 ปี (พ.ศ. 2544 - 2553)

สำนักงานคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มี 2 หน่วยงาน ได้แก่ สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวและ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) โดยสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวมีภารกิจการถ่ายโอน 3 ภารกิจ ได้แก่ การวางแผนการท่องเที่ยว การปรับปรุงดูแลรักษาสถานที่ท่องเที่ยว และจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) มีภารกิจการถ่ายโอน 3 ภารกิจ ได้แก่ การจัดทำแผนการตลาดด้านการท่องเที่ยวของท้องถิ่น การดำเนินกิจกรรมส่งเสริมการขายรูปแบบต่างๆ เพื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวภายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และการจัดกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ศึกษาจะทำการศึกษาผลดีของการถ่ายโอนภารกิจด้านการท่องเที่ยวให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษาเทศบาลเมืองสิงห์บุรี เนื่องจากในปัจจุบันภารกิจงานด้านการท่องเที่ยวของเทศบาลอยู่ภายใต้การดำเนินการของงานส่งเสริมการท่องเที่ยวสำนักปลัดเทศบาล โดยรับผิดชอบเกี่ยวกับการส่งเสริมเผยแพร่การท่องเที่ยวภายในประเทศของเทศบาล งานควบคุมกิจการ การบริการท่องเที่ยว งานต้อนรับ อำนวยความสะดวกและบริการนำเที่ยว งานประชาสัมพันธ์ ตลอดจนกำหนดมาตรฐานกฎเกณฑ์ และตรวจสอบประเมินผล โดยศึกษาในประเด็นข้อดีของการกระจายอำนาจด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นต่อการดำเนินการด้าน โครงสร้าง บุคลากร การจัดทำแผนงาน การจัดสรรงบประมาณ และเครือข่ายการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน รวมทั้งข้อเสนอแนะจากผู้รับผิดชอบภารกิจ

1.2 วัตถุประสงค์

การศึกษานี้ผู้ศึกษามีวัตถุประสงค์ในการศึกษา ผลดีของการถ่ายโอนภารกิจ ด้านการท่องเที่ยวให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษาเทศบาลเมืองสิงห์บุรี เพื่อเป็นแนวทาง และเตรียมความพร้อมต่อการปฏิบัติตามภารกิจการถ่ายโอนด้านการท่องเที่ยว

1.3 ประเด็นของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาการดำเนินการตามภารกิจด้านการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองสิงห์บุรีในปัจจุบัน
2. เพื่อศึกษาผลดีของการถ่ายโอนภารกิจด้านการท่องเที่ยวให้กับเทศบาลเมืองสิงห์บุรี
3. เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะของบุคลากรเทศบาลเมืองสิงห์บุรีต่อการถ่ายโอนภารกิจด้านการท่องเที่ยว

การถ่ายโอนภารกิจด้านการท่องเที่ยว

1.4 ขอบเขตการศึกษา

การศึกษานี้ผู้ศึกษา ได้กำหนดขอบเขตการศึกษากันไว้ดังนี้

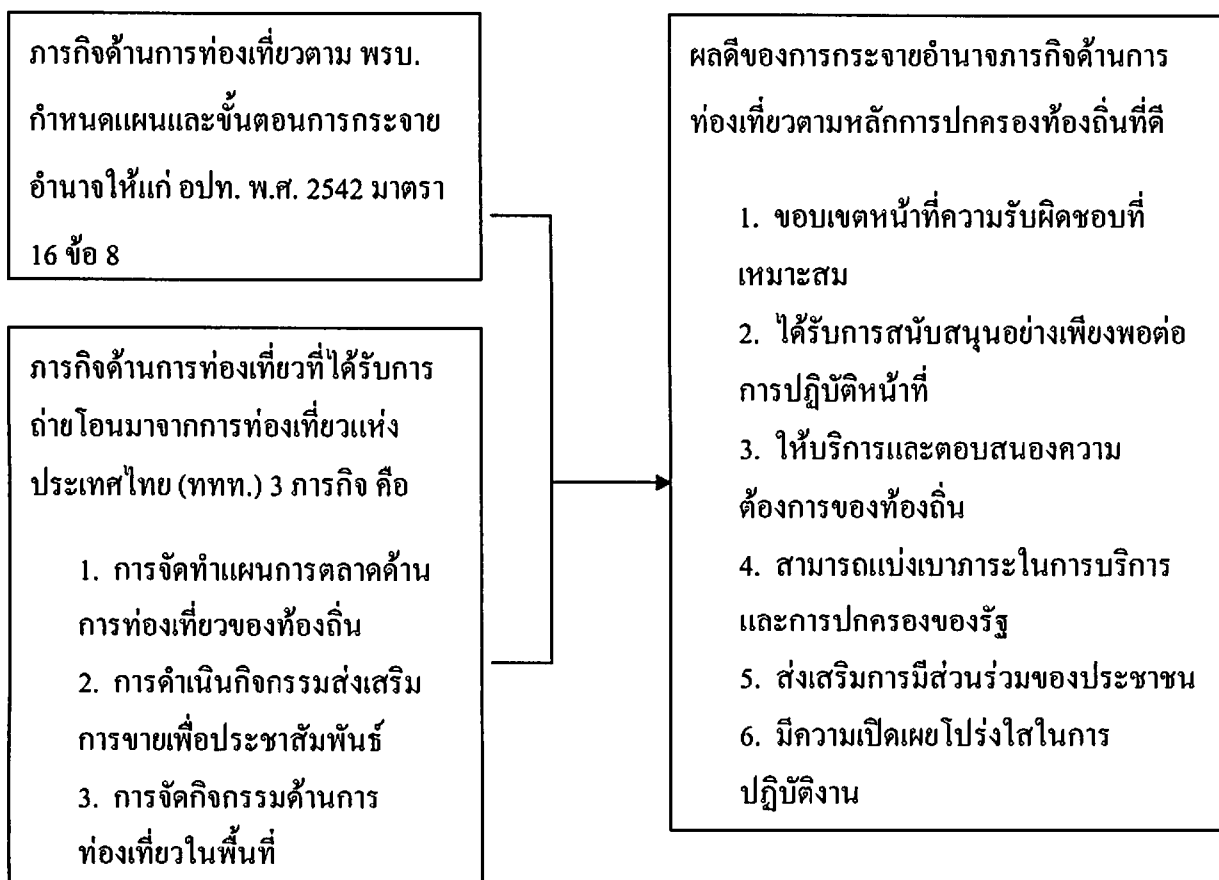
1. ขอบเขตพื้นที่ของเนื้อหาการศึกษาผลดีของการถ่ายโอนภารกิจด้าน

การท่องเที่ยวให้กับเทศบาลเมืองสิงห์บุรี

2. ขอบเขตระยะเวลาของการศึกษา โดยจะทำการศึกษาตามขอบเขตของเนื้อหาและ

การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นด้านการท่องเที่ยวในปี พ.ศ. 2553

1.5 กรอบแนวคิดในการศึกษา

1.6 วิธีดำเนินการศึกษา

1. เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ
2. ศึกษาข้อมูลทุติยภูมิจากเอกสารสิ่งพิมพ์ทางวิชาการ ผลงานวิจัย แผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 และแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น(ฉบับที่ 2) แผนการตลาดการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2553
3. ศึกษาและวิเคราะห์แผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประเด็นปัญหา อุปสรรค การกระจายอำนาจด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวให้กับเทศบาลเมืองสิงห์บุรี
4. ดำเนินการสัมภาษณ์ผู้บริหาร และบุคลากรที่รับผิดชอบภารกิจด้านการท่องเที่ยว ของเทศบาลเมืองสิงห์บุรี และศึกษาจากเอกสารที่เกี่ยวข้องของเทศบาลเมืองสิงห์บุรี
5. การประมวลผลและสรุปผลการศึกษา เป็นการนำผลที่ได้จากการศึกษาเสนอเป็นข้อเสนอแนะการกระจายอำนาจด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวให้แก่เทศบาลเมืองสิงห์บุรี

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การศึกษาครั้งนี้คาดว่าจะได้รับประโยชน์ดังนี้

1. ได้ทราบถึงข้อดีของการถ่ายโอนภารกิจด้านการท่องเที่ยวให้กับเทศบาลเมืองสิงห์บุรี
2. ได้ทราบความพร้อมและความคิดเห็นของบุคลากรเทศบาลเมืองสิงห์บุรีต่อโครงสร้างบทบาท ภารกิจเดิมและภารกิจใหม่ด้านการท่องเที่ยว
3. ข้อมูลที่ได้ค้นพบจากการศึกษาจะสามารถนำไปใช้ประโยชน์สำหรับผู้สนใจที่ ต้องการศึกษาค้นคว้าในประเด็นที่เกี่ยวข้องต่อไป

3. ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการเลือกผู้บริหารและผู้ที่ทำหน้าที่นิติบัญญัติ

การมีส่วนร่วมในการปกครองตนเองในท้องถิ่นของประชาชนในท้องถิ่นนั้นเป็นสิ่งสำคัญ เช่น ประชาชนบางคนอาจมีส่วนร่วมในกิจกรรมของท้องถิ่นเฉพาะการไปใช้สิทธิเลือกตั้งตัวแทนของตนเองเข้าไปปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งต่างๆ ขององค์การปกครองท้องถิ่นเท่านั้น แต่บางคนอาจมีความสนใจที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมการปกครองท้องถิ่นมากกว่านั้นถึงกับเข้าสมัครเข้ารับเลือกตั้งเป็นตัวแทนของประชาชน เพื่อให้ได้มีโอกาสเข้ามามีบทบาทในการดำเนินกิจกรรมอันเป็นหน้าที่ขององค์การปกครองท้องถิ่นด้วยตนเองก็อาจจะทำได้

4. มีงบประมาณของตนเอง

กล่าวคือ หน่วยงานที่เป็นส่วนท้องถิ่นต้องมีอำนาจในการจัดเก็บรายได้ด้วยตัวเองรวมไปถึงการมีอำนาจในการบริหารงบประมาณที่ได้มานั้นด้วยด้วยตนเอง ซึ่งทำให้การบริหารงานของหน่วยงานนั้นมีการวางแผนการปฏิบัติงาน ตั้งแต่การจัดเก็บรายได้และนำรายได้นั้นมาบริหารงานภายในหน่วยงานนั้นๆ ตลอดถึงการบริการให้แก่ประชาชนในเขตพื้นที่รับผิดชอบ โดยอำนาจการตัดสินใจอยู่ที่หน่วยงานท้องถิ่นทั้งหมด

ตามองค์ประกอบทั้ง 4 ประการของหลักการกระจายอำนาจ หากหน่วยงานท้องถิ่นได้มีองค์ประกอบครบทั้ง 4 ประการ และรวมถึงในทางปฏิบัติจริงของหน่วยงานส่วนท้องถิ่นนั้นๆ สามารถดำเนินการได้ โดยปราศจากเงื่อนไขหรือการควบคุมหรือการแทรกแซงจากหน่วยงานงานในระดับสูงกว่าไม่ว่าจะเป็นส่วนกลางและส่วนภูมิภาคแล้ว ย่อมจะเป็นหน่วยงานส่วนท้องถิ่นที่มีความสมบูรณ์ และพร้อมที่จะปฏิบัติงานเพื่อท้องถิ่นของตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ แต่ทั้งนี้ก็ย่อมจะขึ้นอยู่กับส่วนประกอบอื่นๆ อีกด้วย

เงื่อนไขการกระจายอำนาจ

1. สภาพของชุมชน

การมีอยู่ของชุมชน ซึ่งเป็นหน่วยที่จะรับการกระจายอำนาจจะมีโอกาสประสบความสำเร็จได้ก็ต่อเมื่อมีชุมชนที่เข้มแข็ง มีความต้องการปกครองตนเอง ยิ่งถ้าชุมชนมีศักยภาพทางการเงินการคลัง มีผู้นำที่เข้มแข็ง มีความสามัคคีกลมเกลียวกัน ในทางตรงกันข้าม ถ้าในพื้นที่หนึ่งมีคนอยู่รวมกันนานแล้ว แต่ไม่มีความเป็นชุมชน คือต่างคนต่างอยู่ ไม่สนใจที่จะดำเนินกิจกรรมสาธารณประโยชน์ร่วมกันไม่เกื้อกูลซึ่งกันและกัน ไม่มีผู้นำชุมชน หรือมีวัฒนธรรมแบบเจ้าพ่อ ลูกน้อง แบ่งเป็นกลุ่มเป็นพวก ฯลฯ ดังนี้ เป็นต้นแล้ว ถึงจะมีการออกกฎหมายจัดตั้งพื้นที่นั้นให้เป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นขึ้นมาได้ การกระจายอำนาจในสถานการณ์เช่นนี้ก็ยากที่จะประสบความสำเร็จได้

2. สภาพขององค์การ

องค์การต่างๆ มีสถานะแวดล้อมภายในและภายนอกองค์การที่แตกต่างกันองค์การที่มีสถานะแวดล้อมภายนอก (ผู้ใช้บริการ เทคโนโลยีปัจจัยการผลิต ฯลฯ) เปลี่ยนแปลงรวดเร็วตลอดเวลา จำเป็นต้องปรับตัวให้มันกับสถานะแวดล้อมตลอดเวลา หรือในกรณีที่ต้องมีการเน้นกลยุทธ์ เพื่อการขยายตัวต้องการส่งเสริมความคิดริเริ่ม ต้องการสร้างงานใหม่หรือต้องการทดลองวิธีการใหม่ ในกรณีเช่นนี้ การกระจายอำนาจจะสมประโยชน์ตามหลักการที่กล่าวข้างต้น ในทางตรงกันข้าม องค์การที่มีสถานะแวดล้อมที่เน้นวิธีการทำงานแบบเดิมๆ ต้องการรักษาสถานภาพเดิมไว้ไม่ส่งเสริมการดำเนินงาน (Cut-back Strategies) หรือต้องการยุบเลิกองค์การ ในกรณีหลังนี้การรวมอำนาจการบริหารและการตัดสินใจอาจมีความเหมาะสมมากกว่าการกระจายอำนาจการบริหารและการตัดสินใจอาจมีความเหมาะสมมากกว่าการกระจายอำนาจ

สถานะของผู้บริหารในหน่วยงานระดับล่างเป็นเงื่อนไขอีกประการหนึ่ง ทฤษฎีการกระจายอำนาจด้านการบริหารนั้นมีข้อสมมุติพื้นฐานว่าเมื่อหน่วยงานระดับล่างมีอำนาจตัดสินใจ ผู้บริหารหน่วยงานระดับล่างจะต้องใช้ดุลพินิจ (Discretion) หรืออำนาจนั้นเพื่อประโยชน์สูงสุดขององค์การ

วัฒนธรรมขององค์การเป็นอีกปัจจัยหนึ่ง องค์การที่ใช้วิธีการบริหารแบบมีส่วนร่วมอย่างกว้างขวาง นับตั้งแต่ “ลูกค้า” หรือผู้ใช้บริการและพนักงานระดับล่างสุดขึ้นมาจนถึงผู้บริหารระดับสูง มีวัฒนธรรมแบบประชาธิปไตย เปิดเผยโปร่งใสยอมรับข้อผิดพลาดสนับสนุนให้องค์การที่มีวัฒนธรรมเผด็จการบริหารงานแบบปิดตัวเองหรือผู้คนในและนอกองค์การที่ทำที่มิเกี่ยวข้องต่อกันและกัน ไม่สนใจขององค์การยอมไม่สมประโยชน์ตามที่กล่าวไว้แต่อย่างใด

ศักยภาพของบุคลากรในองค์การระดับล่างเป็นอีกปัจจัยหนึ่งองค์การที่มีบุคลากรที่มีความพร้อม มีศักยภาพสูง มีความกระตือรือร้นและมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่สูง เมื่อได้รับโอกาสการตัดสินใจโดยอิสระ ก็จะแสดงความสามารถมีความคิดริเริ่ม พัฒนาองค์การให้เจริญก้าวหน้าได้ ในทางตรงกันข้าม การกระจายอำนาจให้องค์การที่มีพนักงานด้อยคุณภาพยอมไม่อาจคาดหวังที่จะเห็นการพัฒนาประสิทธิภาพการดำเนินงานได้มากนัก

3. ลักษณะกิจกรรม

ในการเศรษฐศาสตร์นั้น กิจกรรมแต่ละประเภทมีขนาดการดำเนินการที่ประหยัด (Economy of Scale) แตกต่างกันไป กิจกรรมบางประเภทสามารถดำเนินการขนาดเล็กแต่ประหยัดได้ เพราะมีโครงสร้างต้นทุนคงที่ (Fixed Costs) ในสัดส่วนน้อยและมีต้นทุนแปรผัน (Variable Costs) ในสัดส่วนสูง กิจกรรมประเภทนี้สามารถกระจายอำนาจให้หน่วยงานระดับล่างการดำเนินได้ตามสภาพของหน่วยงานและชุมชน

ในทางตรงกันข้าม กิจกรรมบางประเภทที่มีโครงสร้างต้นทุนคงที่สูงมาก ในขณะที่มีต้นทุนแปรผันค่อนข้างต่ำ ในกรณีนี้ควรจะดำเนินการในขนาดที่ใหญ่ จึงจะสามารถประหยัดต้นทุนการดำเนินการได้ กิจกรรมประเภทหลังนี้ควรดำเนินการแบบรวมศูนย์ เพื่อประหยัดต้นทุนการกระจายกิจกรรมให้แก่หน่วยงานหรือแต่ละชุมชนดำเนินการกันเอง โดยลำพังนอกจากจะไม่ช่วยประหยัดแล้วยังอาจมีความสิ้นเปลืองอย่างมากอีกด้วย

2.2 การกระจายอำนาจตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2540 มาตรา 284 ได้บัญญัติให้มีกฎหมายกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ เพื่อพัฒนาการกระจายอำนาจเพิ่มขึ้นให้แก่ท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง โดยกำหนดสาระสำคัญไว้ ดังนี้ คือ (สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น, 2545)

1. การกำหนดอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะระหว่างรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเอง

2. การจัดสรรสัดส่วนภาษีและอากรระหว่างรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยคำนึงถึงภาระหน้าที่ของรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเองเป็นสำคัญ

3. การจัดให้มีคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งประกอบด้วย ผู้แทนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีคุณสมบัติตามที่กฎหมายบัญญัติโดยมีจำนวนเท่ากัน ทำหน้าที่ตามข้อ 1 และข้อ 2 ข้างต้น

โดยมาตรา 30 แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการดำเนินการ ดังนี้

1. ดำเนินการถ่ายโอนภารกิจการให้บริการสาธารณะที่รัฐดำเนินการอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภายในเวลาที่กำหนด 4 ปี ได้แก่ ภารกิจที่เป็นการดำเนินการค้าชื้อนระหว่างรัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภารกิจที่รัฐจัดให้บริการในเขตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภารกิจที่รัฐจัดให้บริการในเขตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและกระทบถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น และภารกิจที่เป็นการดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาล

2. กำหนดขอบเขตความรับผิดชอบในการให้บริการสาธารณะของรัฐและขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเองตามอำนาจและหน้าที่ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ให้ชัดเจน โดยในระยะแรกอาจกำหนดภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้แตกต่างกันได้ โดยให้เป็นไปตามความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งซึ่งต้องพิจารณา

จากรายได้และบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น จำนวนประชากร ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน ตลอดจนคุณภาพในการให้บริการที่ประชาชนจะได้รับ ทั้งนี้ต้องไม่เกินระยะเวลาสิบปี

3. กำหนดแนวทางและหลักเกณฑ์ให้รัฐทำหน้าที่ประสานความร่วมมือและช่วยเหลือการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพ

4. กำหนดการจัดสรรภาษีและอากร เงินอุดหนุน และรายได้อื่นให้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้สอดคล้องกับการดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละประเภทอย่างเหมาะสม โดยในช่วงระยะเวลาไม่เกิน พ.ศ. 2544 และ พ.ศ. 2549 ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้เพิ่มขึ้นคิดเป็นสัดส่วนต่อรายได้ของรัฐบาลในอัตราไม่น้อยกว่าร้อยละสิบและร้อยละสามสิบห้าตามลำดับ

5. การจัดตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีในส่วนที่เกี่ยวกับการบริการสาธารณะในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้รัฐจัดสรรเงินอุดหนุนให้เป็นไปตามความจำเป็นและความต้องการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น

1) แผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

จากมาตรา 21 แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ได้กำหนดให้คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจและหน้าที่จัดทำแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและแผนปฏิบัติการ เพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี และรายงานต่อรัฐสภาและบทเฉพาะกาลมาตรา 35 ของพระราชบัญญัติดังกล่าวให้จัดทำแผนการกระจายอำนาจให้แล้วเสร็จภายใน 1 ปี นับตั้งแต่วันที่กรรมการเริ่มปฏิบัติหน้าที่ หรือภายในวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2544

แผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นแผนที่กำหนดกรอบแนวคิด เป้าหมายและแนวทางการกระจายอำนาจให้เป็นไปตามมาตรา 30 แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 เพื่อให้การกระจายบรรลุเจตนารมณ์ที่ระบุไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 โดยยึดหลักการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่าย ไม่เป็นแผนที่เบ็ดเสร็จมีกระบวนการที่ยืดหยุ่น และสามารถปรับวิธีการให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ และการเรียนรู้จากประสบการณ์ที่เพิ่มขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น, 2545)

โดยมีสาระสำคัญ และสรุปของแผนการกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่นมี ดังนี้ คือ

1. วิสัยทัศน์การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น

ในช่วง 4 ปีแรก (พ.ศ. 2544-2547) ของการถ่ายโอนภารกิจตามกรอบของกฎหมายว่าด้วยการกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะเป็นช่วงของการ

ปรับปรุงระบบการบริการงานภายในขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ราชการบริหารส่วนการและ ราชการบริหารส่วนภูมิภาค รวมทั้งการพัฒนายุทธศาสตร์ การสร้างความพร้อมในการรองรับ การถ่ายโอนภารกิจ บุคลากร งบประมาณ และทรัพย์สิน รวมทั้งการแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ในส่วนของภารกิจที่ถ่ายโอนจะมีทั้งการถ่ายโอนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างสมบูรณ์และการดำเนินงานร่วมกันระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเอง และระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับหน่วยงานของรัฐ และจะมีบุคลากรจำนวนหนึ่งถ่ายโอนไปปฏิบัติงานภายใต้การกำกับดูแลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

หลังจากการถ่ายโอนในช่วง 4 ปี แรกสิ้นสุดลงจนถึงระยะเวลาการถ่ายโอนในปีที่ 10 (พ.ศ. 2548-2553) ตามกรอบของกฎหมายว่าด้วยการกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะเป็นช่วงเปลี่ยนผ่านมีการปรับบทบาทของราชการส่วนกลาง ราชการบริหารส่วนภูมิภาค องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคประชาชนที่จะเรียนรู้ร่วมกันในการถ่ายโอนภารกิจ มีการปรับกลไกความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับราชการบริหารส่วนภูมิภาคอย่างกลมกลืน รวมทั้งปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง อันจะทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินกิจการสาธารณะที่ตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นดีขึ้น และจะทำให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะสามารถพัฒนาขีดความสามารถในการดำเนินกิจกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีความโปร่งใส

ในช่วงเวลาหลังจากปีที่ 10 (พ.ศ. 2554 เป็นต้นไป) ประชาชนในท้องถิ่นจะมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น สามารถเข้าถึงบริการสาธารณะได้อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม ประชาชนจะมีบทบาทในการตัดสินใจ การกำกับดูแลและการตรวจสอบ ตลอดจนการสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างเต็มที่ ในส่วนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีการพัฒนาศักยภาพทางด้านการบริหารจัดการ และการคลังท้องถิ่นที่พึ่งตนเองและเป็นอิสระมากขึ้น ผู้บริหารและสภาท้องถิ่นจะเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีวิสัยทัศน์ในการบริหาร ราชการบริหารส่วนภูมิภาคจะเปลี่ยนบทบาทจากฐานะผู้จัดทำบริการสาธารณะเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือทางวิชาการ และกำกับดูแลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเท่าที่จำเป็นภายใต้ขอบเขตที่ชัดเจน และการปกครองส่วนท้องถิ่นจะเป็นการปกครองตนเองของประชาชนในท้องถิ่นอย่างแท้จริง

2. เป้าหมายของแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2.1 ให้มีการถ่ายโอนภารกิจในการจัดบริการสาธารณะของรัฐให้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามมาตรา 30 แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพ.ศ. 2542 โดยกำหนดขอบเขตความรับผิดชอบในการให้บริการสาธารณะของรัฐ และขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเองให้ชัดเจน

2.2 กำหนดการจัดสรรภาษี และอากร เงินอุดหนุนและรายได้อื่นให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้สอดคล้องกับการดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละประเภทอย่างเหมาะสม

2.3 การจัดตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดบริการสาธารณะในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้รัฐจัดสรรเงินอุดหนุนให้เป็นไปตามความจำเป็นและความต้องการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น

2.4 จัดระบบของการถ่ายโอนบุคลากรจากหน่วยงานของรัฐ เพื่อให้สอดคล้องกับการถ่ายโอนภารกิจ

2.5 ปรับปรุงกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกับการถ่ายโอนอำนาจและหน้าที่

3. ขอบเขตของการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กำหนดให้ดำเนินการ ดังนี้

3.1 รัฐจะกระจายอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบ อำนาจการตัดสินใจ อำนาจการบริหารจัดการทรัพยากรการเงินการคลัง และบุคลากรให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประเภทต่างๆ สร้างความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่งเสริมให้ประชาชน และภาคประชาชนสังคมมีส่วนร่วมในการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

3.2 รัฐจะดำเนินการปรับบทบาทของราชการบริหารส่วนกลาง และราชการบริหารส่วนภูมิภาค ปรับโครงสร้างภายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปรับปรุงกฎหมาย และระเบียบที่เกี่ยวข้องพัฒนาโครงสร้าง และกลไกเพื่อสนับสนุนการกระจายอำนาจ รวมทั้งสร้างระบบการติดตามตรวจสอบ กำกับดูแล และประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ

3.3 การถ่ายโอนภารกิจ และการจัดแบ่งอำนาจหน้าที่ระหว่างรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเอง

4. ลักษณะภารกิจการให้บริการสาธารณะที่จะต้องถ่ายโอนใน 4 ปี ได้แก่

4.1 ภารกิจที่ซ้ำซ้อน เป็นภารกิจให้บริการสาธารณะที่กฎหมายกำหนดให้รัฐ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในเรื่องเดียวกัน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีการดำเนินการตามภารกิจนั้นแล้ว

4.2 ภารกิจที่รัฐจัดทำในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นภารกิจการให้บริการสาธารณะที่กฎหมายกำหนดให้รัฐ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่แต่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังไม่ได้ดำเนินการ หรือไม่เคยดำเนินการตามภารกิจนั้น

4.3 ภารกิจที่รัฐจัดทำในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และกระทบองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น เป็นภารกิจการให้บริการสาธารณะที่รัฐดำเนินการในเขตพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหนึ่ง และมีผลกระทบเกิดขึ้นกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น

4.4 การกิจตามนโยบายรัฐบาล ถ้าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดยังไม่พร้อมให้ขยายเวลาเตรียมความพร้อมได้ภายใน 10 ปี โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องทำแผนเตรียมความพร้อมและราชการบริหารส่วนการและราชการบริหารส่วนภูมิภาคให้การสนับสนุนแนะนำด้านการบริหารจัดการและเทคนิควิชาการ

ภารกิจการให้บริการสาธารณะที่จะต้องถ่ายโอนกำหนดไว้ 6 ด้าน ดังนี้

1. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

- การคมนาคมและขนส่ง
- สาธารณูปโภค
- สาธารณูปการ
- การผังเมือง
- การควบคุมอากาศ

2. ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต

- การส่งเสริมอาชีพ
- งานสวัสดิการสังคม
- นันทนาการ
- การศึกษา
- การสาธารณสุข
- การปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัด และที่อยู่อาศัย

3. ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

- การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค สิทธิเสรีภาพของประชาชน
- การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น
- การป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย
- การรักษาความสงบเรียบร้อย และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

4. ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว

- การวางแผนพัฒนาท้องถิ่น
- การพัฒนาเทคโนโลยี
- การส่งเสริมการลงทุน
- การพาณิชยกรรม
- การพัฒนาอุตสาหกรรม
- การท่องเที่ยว

5. ด้านการบริหารจัดการ และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

- การคุ้มครองดูแล บำรุงรักษา ใช้ประโยชน์จากป่าไม้ ที่ดินทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม
- การจัดการสิ่งแวดล้อม และมลพิษต่างๆ
- การดูแลรักษาที่สาธารณะ

6. ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

- การจัดการดูแลโบราณสถาน โบราณวัตถุ
- การจัดการดูแลพิพิธภัณฑสถาน และหอจดหมายเหตุ

2) ระยะเวลาการถ่ายโอน แบ่งเป็น 2 ระยะ คือ

1 ระยะที่ 1 ระยะเวลา 1-4 ปี ตั้งแต่ พ.ศ. 2544-2547 โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความพร้อม สามารถดำเนินการได้ และแล้วเสร็จภายใน 4 ปี โอนเป็นการถ่ายโอนตามมาตรา 30 (1) ของพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2 ระยะที่ 2 ระยะเวลา 1-10 ปี ตั้งแต่ พ.ศ. 2544-2553 เป็นการถ่ายโอนเนื่องจากการกำหนดอำนาจหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่แตกต่างกันในระยะ 10 ปีแรก ตามมาตรา 30 (2) ของพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542

3) การนำแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจไปสู่การปฏิบัติ

ในการนำแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจไปสู่การปฏิบัติมีหลักในการนำไปปฏิบัติดังนี้ (สำนักคณะกรรมการการกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่น, 2546)

1. หลักการแบ่งอำนาจหน้าที่ระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยให้ความสำคัญเรื่องการยอมรับมืออยู่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล โดยไม่ต้องคำนึงถึงพื้นที่ทับซ้อนกัน แต่จะแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยยึดประโยชน์ของประชาชนที่ได้ประโยชน์เป็นหลัก คือ ถ้างานใดมีผลกระทบต่อประชาชนในวงกว้างโดยรวม หรือคาบเกี่ยวพื้นที่หลายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้ถ่ายโอนให้ องค์การบริหารส่วนจังหวัด ทำ

2. หลักความคุ้มค่าในการลงทุน เน้นการใช้ทรัพยากรร่วมกัน โดยนำทรัพยากร เช่น บุคลากร วัสดุอุปกรณ์ และเครื่องจักรต่างๆ มารวมไว้ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่ คือ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาลนคร เพื่อให้ทุกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ใช้ประโยชน์ร่วมกัน และให้ถือเป็นหน้าที่ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่จะต้องให้การช่วยเหลือสนับสนุนแก่

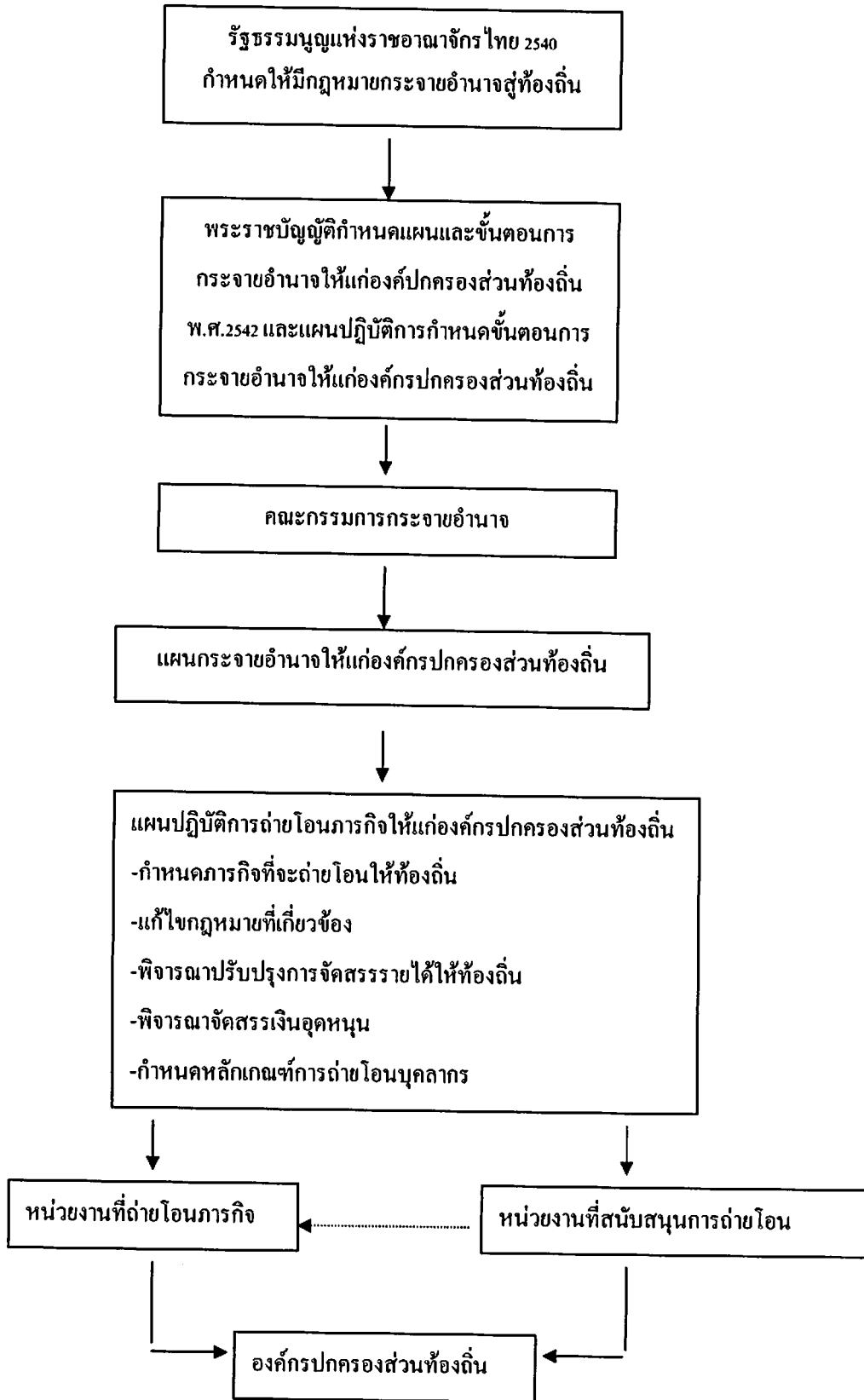
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็ก คือ องค์การบริหารส่วนตำบล ทั้งนี้เพื่อลดภาระแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็กที่จะต้องจัดซื้อทรัพยากรต่างๆ

3. หลักการประสานประโยชน์ระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้ความสำคัญกับระบบการจัดสรรผลประโยชน์ และการรับภาระค่าใช้จ่ายร่วมกัน เช่น สถานีขนส่งที่อยู่ในเขตเทศบาลให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นผู้ดูแล แต่อยู่ในเขตองค์กรปกครองส่วนตำบลผลเสียต่างๆเกิดแก่ องค์การบริหารส่วนตำบล ต้องมีการจัดสรรรายได้/ผลประโยชน์ให้แก่องค์กรปกครองส่วนตำบลนั้นด้วย

4. หลักประสิทธิภาพการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นหน้าที่ของส่วนราชการที่จะต้องดำเนินการในเรื่องของการสร้างความพร้อมให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น การจัดอบรมให้ความรู้ในเรื่องต่างๆ โดยส่วนราชการจะต้องมีแผนกำหนดว่า จะทำให้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความพร้อมในเรื่องใด เมื่อไร โดยปรับโครงสร้างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อรองรับการถ่ายโอน เพิ่มขีดความสามารถของบุคลากรและการถ่ายโอนบุคลากร และเพิ่มขีดความสามารถทางการคลังท้องถิ่น

5. การปรับกลไกการบริหารเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ให้ความสำคัญกับการปรับระบบแผนพัฒนาท้องถิ่น ระบบงบประมาณ/บัญชี ระบบการบริหารงานบุคคล ระบบการคลังท้องถิ่นและปรับปรุงกฎหมาย/ระเบียบ/ข้อบังคับต่างๆ

6. หลักการมีส่วนร่วมของประชาชน ส่วนกลางจะต้องเพิ่มกลไกให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจใช้ทรัพยากร และตรวจสอบติดตามผลภายหลังการใช้ทรัพยากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ขั้นตอนการนำแผนการกระจายอำนาจไปสู่การปฏิบัติ

ที่มา: ชันยวัฒน์ รัตนศักดิ์ (2546)

2.3 การถ่ายโอนภารกิจเกี่ยวกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เมื่อมีการประกาศใช้พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2545 แล้ว โดยผลแห่งกฎหมายฉบับนี้ในมาตรา 6 ได้กำหนดให้มีคณะกรรมการที่เรียกชื่อว่า “คณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” มีนายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรี ซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธาน มีอำนาจและหน้าที่ตามมาตรา 12 คือ

1. จัดทำแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและแผนปฏิบัติการเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและรายงานต่อรัฐสภา
2. กำหนดการจัดระบบการบริการสาธารณะตามอำนาจและหน้าที่ระหว่างรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกัน
3. ปรับปรุงสัดส่วนภาษีและอากร และรายได้ระหว่างรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเอง โดยคำนึงภาระหน้าที่ของรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเองเป็นสำคัญ
4. กำหนดหลักเกณฑ์และขั้นตอนการถ่ายโอนภารกิจจากราชการส่วนกลางและราชการส่วนภูมิภาคให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
5. ประสานการถ่ายโอนข้าราชการ ข้าราชการส่วนท้องถิ่น และพนักงานรัฐวิสาหกิจระหว่างส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับคณะกรรมการพนักงานส่วนท้องถิ่นหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สอดคล้องกับการกำหนดอำนาจและหน้าที่ การจัดสรรภาษีและอากร เงินอุดหนุน เงินงบประมาณที่ราชการส่วนกลาง โอนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและการถ่ายโอนภารกิจตาม 2, 3 และ 4
6. เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีให้มีการกระจายอำนาจอนุมัติหรือการอนุญาตตามที่มีกฎหมายบัญญัติให้ต้องขออนุมัติหรือขออนุญาตไปให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยคำนึงถึงความสะดวก รวดเร็ว ในการให้บริการประชาชนและการกำกับดูแลให้เป็นไปตามกฎหมายนั้นๆ เป็นสำคัญ
7. เสนอแนะมาตรการด้านการเงิน การคลัง การภาษีอากร การงบประมาณและการรักษาวินัยทางการเงินการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
8. เสนอแนะการตราพระราชบัญญัติ พระราชกฤษฎีกา ออกกฎกระทรวง ประกาศ ข้อบังคับ ระเบียบ และคำสั่งที่จำเป็น เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต่อคณะรัฐมนตรี
9. เรงรัดให้มีการตราพระราชกฤษฎีกา ออกกฎกระทรวง ประกาศ ข้อบังคับ ระเบียบ และคำสั่งที่จำเป็นเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

10. เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีในการจัดสรรเงินงบประมาณที่จัดสรรเพิ่มขึ้นให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เนื่องจากถ่ายโอนภารกิจจากส่วนกลาง

11. พิจารณาหลักเกณฑ์การจัดสรรเงินอุดหนุนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามความจำเป็น

12. เสนอแนะและจัดระบบตรวจสอบและการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่น

13. เสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการในกรณีปรากฏว่า ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจไม่ดำเนินการตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

14. เสนอรายงานเกี่ยวกับการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อคณะรัฐมนตรี

15. ออกประกาศกำหนดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

16. ปฏิบัติการอื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่น ประกาศของคณะกรรมการตาม 15 เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับ

คณะกรรมการได้ดำเนินการตาม 1 เสร็จเรียบร้อยตามขั้นตอน ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้ให้ความเห็นชอบรายงานต่อรัฐสภา และประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 118 ตอนพิเศษ 4ง วันที่ 17 มกราคม 2544 ไปแล้ว โดยแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ดำเนินการไปตามมาตรา 30 ที่กำหนดว่า มาตรา 30 แผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ดำเนินการดังนี้

ให้ดำเนินการถ่ายโอนภารกิจให้บริการสาธารณะที่รัฐดำเนินการอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภายในกำหนดเวลา ดังนี้ การถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดไว้ 6 ด้าน โดยพิจารณาจากอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามวัตถุประสงค์ เป้าหมายของแผนการกระจายอำนาจฯ หลักการทั่วไป รูปแบบการถ่ายโอน และระยะเวลาของการถ่ายโอน โดยจำแนกงานในแต่ละด้านที่จะต้องถ่ายโอน ข้อกฎหมายหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง ลักษณะภารกิจ รูปแบบ ขอบเขต ระยะเวลา และเงื่อนไขในการถ่ายโอน ซึ่งไม่จำเป็นต้องถ่ายโอนไปพร้อมกัน ขึ้นอยู่กับความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละประเภทที่จะรับการถ่ายโอน รวมทั้งสร้างกลไกและระบบควบคุมคุณภาพมาตรฐานมารองรับ ตลอดจนการปรับปรุงกฎหมายและระเบียบปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง จึงเป็นภารกิจที่จะต้องถ่ายโอนรวม 6 ด้าน คือ

1. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน
2. ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต
3. ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย
4. ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว
5. ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม
6. ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

ในส่วนที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว ได้แก่ด้านที่ 4 ถึงด้านที่ 6 ซึ่งมีลักษณะเป็นภารกิจที่ซ้ำซ้อน และรัฐเข้าไปดำเนินการในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดำเนินการเองหรือดำเนินการร่วมกับรัฐ โดยมีขอบเขตการถ่ายโอน คือ

1. ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำงบประมาณ วางแผนการพัฒนาการท่องเที่ยวภายใน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
2. ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นปรับปรุง ดูแล บำรุงรักษาสถานที่ท่องเที่ยวภายในองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น
3. ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ในระดับองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น
4. งานด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษต่างๆ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดำเนินการ
5. การจัดการด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นดำเนินการ
6. การปกครอง คุ้มครองดูแลรักษาโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ ให้องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นดำเนินการ
7. ททท. เป็นผู้กำหนดนโยบายในการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวในภาพรวมของ ประเทศ และให้คำแนะนำ ให้ความรู้ทางเทคนิค ให้คำปรึกษา และช่วยเหลือในด้านการทำสื่อ ประชาสัมพันธ์ระดับประเทศและนานาชาติ
8. ททท. ดูแลในเรื่องการคุ้มครองผู้บริโภคในด้านการท่องเที่ยว เช่น การอนุมัติ ตรวจสอบ และควบคุมธุรกิจท่องเที่ยว ตามกฎหมายการท่องเที่ยว และกฎหมายธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์
9. ททท. จะเป็นผู้วางแผนการท่องเที่ยวในระดับประเทศ ซึ่ง ททท. ได้จัดทำแผนแม่บท อุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งชาติ การถ่ายโอนภารกิจเกี่ยวกับการส่งเสริมการท่องเที่ยว เริ่มตั้งแต่ ปีงบประมาณ พ.ศ.2544-พ.ศ.2547 เสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบไปแล้วเมื่อวันที่ 31 ตุลาคม 2543

2.4 แนวคิดการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่

Jonathan Boston (1996) กล่าวถึงแนวความคิดของการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่หรือ การจัดการนิยม (Management) ตั้งอยู่บนสมมติฐานของความคิดที่เป็นสากลของทฤษฎีการบริหารและ เทคนิควิธีการจัดการว่า สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ทั้งในแง่ของการบริหารรัฐกิจและการบริหารธุรกิจ สรุปสาระสำคัญของการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ไว้ ดังนี้

1. มองว่าการบริหารงานมีลักษณะของความเป็นสากล หรือไม่มีความแตกต่างอย่างมี นัยสำคัญระหว่างการบริหารงานของภาคธุรกิจเอกชนและการบริหารงานภาครัฐ

2. ปรับเปลี่ยนการให้น้ำหนักความสำคัญไปจากเดิม ที่มุ่งเน้นการควบคุมทรัพยากร (ปัจจัยนำเข้า) และกฎหมาย ระเบียบเป็นเรื่องของการควบคุมผลผลิตและผลลัพธ์หรือปรับเปลี่ยนจากการให้ความสำคัญในการกิจรับผิดชอบต่อกระบวนการ (Process Accountability) ไปสู่การกิจรับผิดชอบต่อผลสัมฤทธิ์ (Accountability for results)
3. ให้ความสำคัญต่อเรื่องทักษะการบริหารจัดการมากกว่าการกำหนดนโยบาย
4. โอนถ่ายอำนาจการควบคุมของหน่วยงานกลาง (Devolution of Centralized Power) เพื่อปรับเปลี่ยนให้อิสระ และความคล่องตัวแก่ผู้บริหารของแต่ละหน่วยงาน
5. ปรับเปลี่ยนโครงสร้างหน่วยงานราชการใหม่ให้มีขนาดเล็กลงในรูปแบบของหน่วยงานอิสระในกำกับ โดยเฉพาะการแยกส่วนระหว่างภารกิจเชิงพาณิชย์และไม่เชิงพาณิชย์ ภารกิจงานเชิงนโยบาย และการให้บริการออกจากกัน โดยเด็ดขาด
6. แนวคิดเน้นการแปรสภาพกิจการของรัฐให้เป็นเอกชนและให้มีการจ้างเหมาบุคคลภายนอก (Outsourcing) รวมทั้งการประยุกต์ใช้วิธีการจัดจ้างและการแข่งขันประมูลงาน (Competitive Tendering) เพื่อลดต้นทุนและปรับปรุงคุณภาพงานในการบริการ
7. ปรับเปลี่ยนรูปแบบสัญญาจ้างบุคลากรของภาครัฐให้มีลักษณะเป็นระยะสั้นและกำหนดเงื่อนไขข้อตกลงให้มีความชัดเจน และสามารถตรวจสอบได้
8. มีการเลียนแบบวิธีการบริหารจัดการของภาคธุรกิจเอกชน เช่น การวางแผนกลยุทธ์และแผนธุรกิจ การทำข้อตกลงว่าด้วยผลงาน (Performance Agreement) การจ่ายค่าตอบแทนตามผลงาน การจ้างบุคคลภายนอกให้เข้ามาปฏิบัติงานเป็นการชั่วคราว/เฉพาะกิจ การพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารงาน และการให้ความสำคัญต่อการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีขององค์กร (Corporate Image)
9. มีการสร้างแรงจูงใจ และการให้รางวัลตอบแทนในรูปของตัวเงิน (Monetary Incentives) มากขึ้น
10. สร้างระเบียบวินัยและความประหยัดในการใช้จ่ายเงินงบประมาณ โดยพยายามลดต้นทุนค่าใช้จ่ายและเพิ่มผลผลิต

2.5 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

ในการปฏิรูประบบราชการที่ผ่านมา มีการกำหนดเป้าหมายหลักอยู่ 3 ประการ (เดือนใจ วิเศษสุวรรณ, 2549: <http://ld-training.doae.go.th/ld48/south/data/02.doc>) คือ

1. การจัดส่วนราชการใหม่ โดยคำนึงถึงยุทธศาสตร์ขององค์กรในแต่ละด้าน มีการบูรณาการภารกิจที่เคยกระจัดกระจายหรือ ซ้ำซ้อนเข้าไว้อยู่ในส่วนราชการเดียวกัน เพื่อให้สามารถกำหนดแผนการบริหารได้อย่างมีประสิทธิภาพและ กำหนดอำนาจหน้าที่ของผู้บริหาร ในองค์กรแต่ละระดับต่างๆ ให้ชัดเจนทั้งในด้านนโยบาย ด้านการกำหนดแผนและกำกับราชการ และด้านการปฏิบัติงาน

3. กำหนดแบบแผนการปฏิบัติราชการที่จะทำให้เกิดการบริหารราชการที่ดี ซึ่งเป็นผลให้ทุกส่วนราชการมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตาม เป็นผลทำให้รัฐสามารถกำหนดนโยบายและเป้าหมายการดำเนินงานในแต่ละปีที่ชัดเจน มีกลไกที่จะพัฒนาองค์กรของภาครัฐให้มีประสิทธิภาพขึ้นได้ ส่วนราชการและข้าราชการจะมีแนวทางในการปฏิบัติราชการที่เป็นมาตรฐานชัดเจน มีความโปร่งใส สามารถวัดผลการดำเนินงานได้ ประชาชนได้รับบริการรวดเร็ว สามารถตรวจสอบการดำเนินงานได้ และมีส่วนร่วมในการบริหารงานภาครัฐ ทั้งนี้เป็นผลเนื่องมาจากแนวคิดของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ซึ่งมีวัตถุประสงค์และแนวทางในการปฏิบัติราชการให้บรรลุเป้าหมายดังต่อไปนี้

3.1 เกิดประโยชน์สุขของประชาชน ซึ่งได้แก่ การบริหารราชการ ที่สามารถตอบสนอง (Responsiveness) ต่อความต้องการของประชาชนและพยายามมุ่งให้เกิดผลกระทบในเชิงบวก (Positive impact) ต่อการพัฒนาชีวิตของประชาชน

3.2 เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ ซึ่งได้แก่ การบริหารเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ (Outcome) ตรงตามวัตถุประสงค์ (Objective) ที่วางไว้โดยมีการบริหารแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ (Result-Based management) และการจัดทำข้อตกลงว่าด้วยผลงาน (Performance Agreement) ในทุกระดับ

3.3 มีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ ซึ่งได้แก่ การบริหารที่จะต้องพิจารณาในเชิงเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยนำเข้า (Input) กับผลลัพธ์ (Outcome) ที่เกิดขึ้นโดยมีการทำ Cost-Benefit Analysis ให้สามารถวิเคราะห์ความเป็นได้และความคุ้มค่าของแผนงานหรือโครงการต่างๆ เทียบกับประโยชน์ที่ได้รับ รวมทั้งจัดระบบการวางเป้าหมายการทำงานและวัดผลงานของแต่ละบุคคล (Individual Scorecards) ที่เชื่อมโยงกับระดับโครงการ (Organization Scorecards)

3.4 ไม่มีขั้นตอนการปฏิบัติงานเกินความจำเป็น ซึ่งได้แก่ การกำหนดระยะเวลาในการปฏิบัติงานและการลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน (Process Simplification) และจัดให้มีการกระจายอำนาจการตัดสินใจ (Empowerment) เพื่อให้การปฏิบัติงานในรูป One-Stop Service

3.5 มีการปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อเหตุการณ์ ซึ่งได้แก่ การทบทวนและปรับปรุงกระบวนการ และขั้นตอนการทำงานใหม่อยู่เสมอ (Process Redesign) ซึ่งจำเป็นต้องทบทวนระดับความสำคัญและความจำเป็นของแผนงานและโครงการทุกระยะ (Program Evaluation) การยุบเลิกส่วนราชการที่ไม่จำเป็นและการปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบต่างๆ ให้เหมาะสมกับสถานะการณ์อยู่เสมอ

3.6 ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ ซึ่งได้แก่ การปฏิบัติราชการที่มุ่งเน้นถึงความต้องการ และความพึงพอใจของประชาชนผู้ได้รับบริการเป็นหลัก โดยมีการสำรวจความต้องการของประชาชน (Citizen Survey) และความพึงพอใจของผู้รับบริการ (Customer Survey) ในหลากหลายวิธีและเป็นไปอย่างสม่ำเสมอ เพื่อนำมาปรับปรุงการปฏิบัติราชการต่อไป

3.7 มีการประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งได้แก่ การตรวจสอบและวัดผล การปฏิบัติงาน เพื่อให้เกิดระบบการควบคุมตนเอง (Internal control) ซึ่งจะช่วยให้สามารถผลักดัน การปฏิบัติงานขององค์กรให้บรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากหลักการดังกล่าวข้างต้น อันเป็นหัวใจหลักในการกำหนดความหมายของการบริหารงาน ราชการที่ดีที่พึงประสงค์ตามแนวทางที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2545 ซึ่งส่งผลกระทบต่อการบริหารงานราชการของหน่วยงานภาครัฐ รวมทั้งองค์ การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ด้วย เพราะต้องมีการปรับตัวและปรับปรุงวิธีการทำงานให้ทันต่อ การเปลี่ยนแปลงภารกิจที่ได้รับมอบหมาย จึงปฏิเสธไม่ได้ว่า แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารบ้านเมืองที่ดี มุ่งเน้นให้บุคลากรของรัฐต้องมีการปรับปรุงตัวเอง ให้มีความพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นใน ปัจจุบันและอนาคต

2.6 แนวคิดด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยว

ความหมายของการท่องเที่ยว

ในส่วนของความหมายของการท่องเที่ยว ได้มีผู้ให้คำนิยาม ไว้อย่างหลากหลาย เช่น ในที่ประชุม ว่าด้วยการเดินทางและท่องเที่ยวระหว่างประเทศ ณ กรุง โรม ประเทศอิตาลี เมื่อปี พ.ศ. 2506 องค์การ สหประชาชาติได้ให้คำจำกัดความของการท่องเที่ยวว่า หมายถึง การเดินทาง (Travel) ที่มีเงื่อนไข 3 ประการคือ (บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา 2548: 11)

1. การเดินทาง (Travel) หมายถึงการเดินทางที่ไม่ได้ถูกบังคับหรือ เพื่อสินจ้าง โดยมีการวางแผน เดินทางจากสถานที่หนึ่ง ไปยังอีกสถานที่หนึ่ง และใช้ยานพาหนะนำไปเป็นระยะทางไกล หรือระยะทาง ไกลก็ได้

2. จุดหมายปลายทาง (Destination) หมายถึงจุดหมายปลายทางที่จะไปอยู่เป็นการชั่วคราว แล้วต้องเดินทางกลับที่อยู่เดิมหรือภูมิลำเนาเดิม โดยเป็นสถานที่ที่นักท่องเที่ยวเลือกเดินทางไปเยือนและ ใช้ช่วงเวลาหนึ่งอยู่ ณ ที่นั้น ซึ่ง ณ ที่นั้นมีสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการที่เพียงพอสำหรับสนอง ความต้องการและความพอใจให้กับนักท่องเที่ยวที่มาเยือน และ

3. ความมุ่งหมาย (Purpose) หมายถึงมีความมุ่งหมายหรือมีวัตถุประสงค์ในการเดินทางใดก็ได้ ที่ไม่ไช่เพื่อประกอบอาชีพหรือหารายได้ โดยมีความมุ่งหมายในการเดินทางอยู่หลายอย่างด้วยกัน ซึ่งผู้เดินทางคนหนึ่งอาจมีความมุ่งหมายในการเดินทางมากกว่าหนึ่งอย่างก็ได้ ซึ่งคัลลาส ฟอสเตอร์

(Douglas Foster อ้างถึงในบุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา 2548: 13) ได้แบ่งความมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยวไว้ 9 อย่างด้วยกันคือ

- 3.1 การท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนในวันหยุด (Holiday-Mass Popular Individual)
- 3.2 การท่องเที่ยวเพื่อวัฒนธรรมและศาสนา (Cultural Religion)
- 3.3 การท่องเที่ยวเพื่อการศึกษา (Education)
- 3.4 การท่องเที่ยวเพื่อการกีฬาและความบันเทิง (Sport and Recreation)
- 3.5 การท่องเที่ยวเพื่อประวัติศาสตร์และความสนใจพิเศษ (Historical and Special Interests)
- 3.6 การท่องเที่ยวเพื่องานอดิเรก (Hobbies)
- 3.7 การท่องเที่ยวเพื่อเยี่ยมญาติมิตร (Visiting Friend/Relation)
- 3.8 การท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจ (Business)
- 3.9 การท่องเที่ยวเพื่อประชุมสัมมนา (Conference Congress)

องค์ประกอบของการท่องเที่ยว

การศึกษาของคณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล (2549: 11) ได้จำแนกออกเป็น 3 องค์ประกอบด้วยกันคือ

1. ทรัพยากรท่องเที่ยว เป็นสินค้าทางการท่องเที่ยว และเป็นจุดหมายปลายทางที่นักท่องเที่ยวจะเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวซึ่งทรัพยากรท่องเที่ยว (Tourism Resources) หมายถึง สิ่งดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวให้เกิดการเดินทางไปเยือนหรือไปท่องเที่ยว ทั้งนี้ อาจแบ่งทรัพยากรการท่องเที่ยวออกเป็น 2 ประเภท คือ

- 1.1 ทรัพยากรทางธรรมชาติ
- 1.2 ทรัพยากรที่มนุษย์สร้างขึ้น

2. การบริการการท่องเที่ยว การบริการการท่องเที่ยว หรือ Tourism Service หมายถึง การให้บริการเพื่อการท่องเที่ยวที่มีอยู่ในพื้นที่ หรือกิจกรรมที่มีผลเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวของพื้นที่ นั้นๆ ได้แก่ บริการขนส่งภายใน แหล่งท่องเที่ยว บริการที่พักแรม บริการอาหารและบันเทิง บริการนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ รวมถึงบริการจำหน่ายสินค้าที่ระลึก และ

3. การตลาดท่องเที่ยว การที่จะมีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวที่นั้นจะต้องมีการตลาด การท่องเที่ยวในการชักนำให้เข้ามาท่องเที่ยว ซึ่งการตลาดการท่องเที่ยว (Tourism Marketing) หมายถึง ความพยายามที่จะทำให้นักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายเดินทางมาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวของตนและใช้ สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวและบริการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ

ความหมายของนักท่องเที่ยว

ในส่วนของความหมายของนักท่องเที่ยวนั้น ได้มีผู้นิยามหลากหลาย เช่น องค์การการท่องเที่ยว แห่งโลก (World Tourism Organization: WTO) ในการประชุมเรื่องการเดินทางและการท่องเที่ยวระหว่าง ประเทศ ร่วมกับองค์การสหประชาชาติ ณ กรุงโรม ประเทศอิตาลี เมื่อปี 1963 (อ้างถึงใน William F. Theobald 2004: 12-13) ได้ประกาศใช้คำนิยามเกี่ยวกับนักท่องเที่ยวขึ้นมาใหม่ว่า นักท่องเที่ยว คือ ผู้เยี่ยมชมต่างประเทศ หรือ Foreign Visitor หมายถึง บุคคลที่เดินทางไปยังประเทศอื่นซึ่งไม่ใช่แหล่ง ทำนักรของคนที่ด้วยเหตุผลใดก็ตามที่ไม่ใช่เพื่อหารายได้ โดยแบ่งได้เป็น 2 ประเภทด้วยกันคือ

1. นักท่องเที่ยว (Tourist) ในที่นี้หมายถึงนักท่องเที่ยวที่เป็นชาวต่างชาติ เดินทางมาพักอยู่ใน ประเทศอื่นอย่างน้อย 24 ชั่วโมง และเป็นการมาเยือนด้วยวัตถุประสงค์อื่น ที่มีไว้เพื่อการประกอบอาชีพ หรือย้ายไปอยู่ประจำ

2. นักทัศนจร (Excursionist) หมายถึงผู้มาเยือนชั่วคราวที่เข้าไปอยู่ในประเทศที่มาเยือน น้อยกว่า 24 ชั่วโมง และมีได้พักค้างคืน รวมถึงการเดินทางด้วยเรือสำราญด้วย

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

ได้นำความหมายที่องค์การท่องเที่ยวโลกได้กำหนดไว้เป็นหลักในการจัดนับสถิติว่าเป็นนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในประเทศไทย และนักท่องเที่ยวภายในของประเทศไทย โดยกำหนดลักษณะของนักท่องเที่ยว ดังนี้ (วิมล จิโรจน์พนธ์ และผู้แต่งร่วม 2548: 223-224)

1. นักท่องเที่ยวภายในประเทศ หมายถึง ชาวไทยหรือชาวต่างประเทศที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย เดินทางจากที่อยู่ในจังหวัดที่ทำนกออยู่ไปยังจังหวัดอื่นๆ โดยมีวัตถุประสงค์ในการเดินทางใดๆ ก็ตามที่ไม่ใช่การหารายได้ ในสถานที่ที่ไปเยือน และระยะเวลาที่พำนักไม่เกิน 60 วัน

2. นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ หมายถึง ชาวต่างประเทศที่เดินทางเข้ามาในประเทศไทย และพำนักอยู่ในการเดินทางครั้งหนึ่งๆ ไม่น้อยกว่า 1 คืน หรือ 24 ชั่วโมง และไม่มากไปกว่า 60 วัน โดยมีวัตถุประสงค์ในการเดินทางนั้นๆ เพื่อ

2.1 การติดต่อธุรกิจ แต่ไม่ใช่เพื่อหารายได้

2.2 การมาเที่ยวเรือเดินสมุทรที่แวะจอดในท่าเรือ

2.3 การท่องเที่ยว การพักผ่อน การรักษาสุขภาพ การเยี่ยมชมมิตร การศึกษาและการดูงาน ฯลฯ

2.4 การร่วมประชุมสัมมนา หรือเป็นตัวแทนสมาคม นักบวช นักกีฬา ฯลฯ

จากความหมายข้างต้นทำให้ทราบว่า นักท่องเที่ยว คือ ผู้ที่เดินทางมายังต่างถิ่นต่างประเทศเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ หรือเพื่อวัตถุประสงค์อื่นที่ไม่ใช่เพื่อการประกอบอาชีพ

การท่องเที่ยวชุมชน (Community Tourism)

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (อ้างถึงใน สุชาดา รัตนภูมิพงษ์, 2546: 2) ได้กำหนดรูปแบบการท่องเที่ยวชุมชนว่าเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่มีจุดประสงค์หลักเพื่อให้ให้นักท่องเที่ยวได้เข้ามาท่องเที่ยวเพื่อเรียนรู้และสัมผัสกับวิถีชีวิตวัฒนธรรม สภาพแวดล้อม ประวัติศาสตร์ ตลอดจนงานศิลปหัตถกรรมต่างๆของคนในชุมชนได้อย่างใกล้ชิด ทุกฝ่ายจะต้องเข้าใจร่วมกันว่า การท่องเที่ยวต้องรับใช้ชุมชน ไม่ใช่ชุมชนรับใช้การท่องเที่ยว หมายความว่า ชุมชนต้องเป็นตัวตั้ง เป็นหลักในการดำเนินการ การจัดการทรัพยากร การจัดการต้อนรับนักท่องเที่ยว ทำให้ผู้ที่มาเยือนและชาวบ้านได้ประโยชน์ ประสพการณ์

ให้ชุมชนเป็นผู้กำหนด ตัดสินใจ และผู้ดำเนินการหลักเพื่อจัดการการท่องเที่ยวที่สร้างสรรค์ เกิดประโยชน์แก่ชุมชนทั้งทางสังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมการท่องเที่ยวชุมชนเป็นการเปิดโอกาสการพบกันระหว่างคนต่างถิ่น ต่างวัฒนธรรม ซึ่งมีวิถีชีวิต วิถีคิด วิถีปฏิบัติที่ต่างกัน ทั้งนักท่องเที่ยวและชุมชนจะต้องปรับตัวเข้าหากัน ต้องเรียนรู้จักกัน รู้จักวัฒนธรรมของกันและกัน

การพัฒนาองค์ประกอบการท่องเที่ยวในชุมชน

เริ่มจากการประเมินศักยภาพของพื้นที่ การศึกษาผลกระทบทางสิ่งแวดล้อม และการศึกษาผลกระทบทางสังคม

1. การประเมินศักยภาพของพื้นที่ (Site Evaluation) เพื่อให้ทราบว่า พื้นที่มีอะไรอยู่แล้ว และต้องการอะไรเพิ่มเติมอีกบ้างในพื้นที่ การประเมินศักยภาพของพื้นที่อาจต้องคำนึงถึงแรงงานในพื้นที่ เพราะในกรณีที่ไม่มีความจำเป็นในพื้นที่ก็อาจต้องหาแรงงานจากที่อื่นเพื่อใช้ในการก่อสร้าง โรงแรม ร้านอาหาร อาคารสถานที่ต่างๆ และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ เป็นต้น สำหรับการประเมินศักยภาพของพื้นที่ในเรื่องขององค์ประกอบทางการท่องเที่ยวก็จะมีประเมินในเรื่องของเส้นทางถนนในพื้นที่ แหล่งอุปโภค บริโภค น้ำกินน้ำใช้ พลังงานไฟฟ้า ระบบกำจัดขยะและของเสีย น้ำเสีย ตลอดจนบริการอื่นๆ เพื่อที่จะรองรับนักท่องเที่ยวได้ ซึ่งอาจรวมถึงความสะดวกในการเข้าถึงพื้นที่ ว่าจะต้องมีการสร้างถนนใหม่หรือไม่ หรือว่าจะมีการพัฒนาถนนเดิมต่อไป หรือแม้แต่สิ่งอำนวยความสะดวกด้านการนันทนาการ ร้านขายของ และสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยวในด้านต่างๆ อีกมากมาย ที่สำคัญที่สุดในเรื่องของการประเมินศักยภาพของพื้นที่คือ จะต้องมีการศึกษาถึงความต้องการด้านการขนส่งและการเข้าถึงพื้นที่ทั้งในปัจจุบันและในอนาคต

2. การศึกษาสภาพทางกายภาพของพื้นที่ ในกระบวนการพัฒนาองค์ประกอบการท่องเที่ยว นั้นในบางจุดจะต้องพิจารณาถึงผลกระทบทางกายภาพที่จะมีต่อสภาพแวดล้อมเมื่อมีนักท่องเที่ยวจำนวนมากเข้ามาท่องเที่ยว ซึ่งผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมมักมีคำถามต่อไปนี้คือ จะให้มีนักท่องเที่ยวจำนวนเท่าใดเข้ามายังแหล่งท่องเที่ยวจึงจะยังสามารถคงสภาพความสะอาดอยู่ หรือจะให้มีโรงแรมสูงๆ ได้กี่แห่งจึงจะไม่ทำลายทัศนียภาพของแหล่งท่องเที่ยวให้สูญเสียไป ซึ่งคำถามค่าหนึ่งคือ สมรรถนะในการรองรับนักท่องเที่ยว (Carrying Capacity) ซึ่งหมายถึงความสามารถของแหล่งท่องเที่ยวที่จะรองรับนักท่องเที่ยวได้ในระดับใดระดับหนึ่งอันเป็นขีดจำกัดในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ทั้งนี้ จำแนกเป็นสมรรถนะในทางกายภาพ (Physical) ที่หมายถึงการที่แหล่งท่องเที่ยวจะสามารถรับนักท่องเที่ยวได้มาก

ที่สุด ในจำนวนหนึ่งที่จะไม่ทำให้เกิดความเสียหายต่อแหล่งท่องเที่ยว ในทาง โครงสร้างกายภาพอันจะทำให้คุณภาพของแหล่งท่องเที่ยวต้องสูญเสียไป

3. การศึกษาผลกระทบทางสังคม (Social Impact Study) ผลกระทบของการที่นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามามากๆ จนกระทบต่อประชาชนในชุมชนก็เป็นสิ่งที่ต้องคำนึงถึง เพราะประชาชนในพื้นที่อาจมีความรู้สึกที่ไม่ดีต่อนักท่องเที่ยวได้ เช่นในบางครั้งก็ไปทำลายขนบธรรมเนียมหรือประเพณีดั้งเดิม และนำวัฒนธรรมจากภายนอกหรือวัฒนธรรมต่างด้าวเข้าไปแทรกแซง การมีมาตรฐานทางสังคมที่แตกต่างกันทำให้เกิดการกระทบกระทั่งกับวัฒนธรรมหรือวิถีชีวิตของชุมชนเดิม ซึ่งการศึกษาทางสังคมมุ่งจัดความขัดแย้งหรือผลกระทบทางลบ แต่สร้างความสัมพันธ์ในเชิงบวกระหว่างประชาชนในชุมชนและนักท่องเที่ยวที่มาจากต่างถิ่น ซึ่งถ้าวางแผนในดีก็จะสามารถสร้างสรรค์ผลกระทบทางบวกให้เกิดขึ้นในชุมชนได้อย่างยั่งยืน

2.7 การมีส่วนร่วม

การมีส่วนร่วมของประชาชนในที่นี้ ตรงกับคำภาษาอังกฤษว่า Political Participation ได้มีผู้ให้ความหมายของคำนี้ไว้หลายท่าน แต่โดยมากก็ได้แตกต่างกันในสาระสำคัญ สิ่งที่น่าจะเห็นว่าเป็นแตกต่างกันมีเพียงจุดเน้นของแต่ละท่าน ดังจะกล่าวต่อไปนี้

การมีส่วนร่วมของประชาชน หมายถึง การที่กลุ่มประชาชนหรือขบวนการที่อยู่วงนอกได้เข้ามาอยู่วงในและได้เพิ่มความสามารถในการควบคุมทรัพยากร และสถาบันต่างๆ ตามสถานะที่เป็นอยู่ของสังคม (Pearse and Stiefel, 1979; พงศ์เพ็ญ ศกุนตาภัย, 2515) โดยการกระทำดังกล่าวอาจเป็นไปได้ทั้งทางถูกต้องและไม่ถูกต้องตามกฎหมาย (Huntington and Dominguez, 1975: 33) และการกระทำดังกล่าวมีลักษณะเป็นช่วงๆ ไม่ต่อเนื่องเป็นกิจกรรมที่ไม่เต็มเวลา (Huntington and Nelson, 1976: 4) ทั้งนี้จะต้องเป็นสิ่งที่ประชาชนริเริ่มขึ้นมาเอง มิใช่พฤติกรรมที่ถูกกำหนดขึ้นมาหรือชี้แนะโดยผู้ปกครองหรือผู้บริหาร (อลิน รพีพัฒน์, 2527: 320)

ตามความหมายที่กล่าวมานี้ การมีส่วนร่วมของประชาชนในการปกครองย่อมจำกัดอยู่เฉพาะในเรื่องการออกเสียงเลือกตั้งหรือถอดถอนผู้นำเท่านั้น แต่ยังคงรวมถึงการเข้าไปมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของการวางแผนนโยบาย ยิ่งไปกว่านั้นยังครอบคลุมไปถึงการบริหารงาน การจัดองค์กรในสถาบัน การให้การศึกษาและพัฒนาการทางการเมืองและสังคม เพื่อบรรลุผลความสำเร็จของการดำเนินงานด้านการปกครอง (Pateman, 1970)

นิรันดร์ จงวุฒิเวศย์ (2527: 183-186) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมของประชาชน หมายถึง การเกี่ยวข้องกับด้านจิตใจและอารมณ์ (Mental and Emotional Involvement) ของบุคคลหนึ่งในสถานการณ์กลุ่ม (Group Situation) ซึ่งผลของการเกี่ยวข้องดังกล่าวเป็นเหตุเร้าให้กระทำ (Contribution) บรรลุจุดมุ่งหมายของกลุ่มนั้นทั้งยังทำให้เกิดความรู้สึกร่วมรับผิดชอบกับกลุ่มนั้นด้วย นอกจากนี้ ยังได้กล่าวถึงเงื่อนไขของการมีส่วนร่วมว่ามีอย่างน้อย 3 ประการ คือ

1. ประชาชนต้องมีอิสรภาพที่จะมีส่วนร่วม
2. ประชาชนต้องสามารถที่จะมีส่วนร่วม
3. ประชาชนต้องเต็มใจที่จะมีส่วนร่วม

2.8 องค์กรท้องถิ่นกับแนวความคิดการมีส่วนร่วม

แนวความคิดการมีส่วนร่วมในฐานะที่เป็นสาระสำคัญ ต่อความสำเร็จของการพัฒนา ไม่ว่าจะ เป็นทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม หรือในด้านอื่นๆ ไม่ว่าจะ เป็นระดับนานาชาติ ระดับชาติ ระดับท้องถิ่น ระดับชุมชน ได้ทำกันมาหลายทศวรรษแล้ว (ทวีทอง หงษ์วิวัฒน์ 2527: 117) กระแสแนวความคิดการมีส่วนร่วมขององค์กรท้องถิ่นนั้น เกิดขึ้นมาจากปัญหา และความล้มเหลวในการดำเนินการพัฒนาในอดีตซึ่งเน้นและให้ความสำคัญกับบทบาทของบุคคลภายนอกชุมชน ละเลยศักยภาพและความสามารถของคนในชุมชน นำมาซึ่งความไม่สอดคล้องกับปัญหา และความต้องการของคนในชุมชน และนอกจากนี้ยังก่อให้เกิดปัญหาความเหลื่อมล้ำไม่เท่าเทียมกันอีกด้วย จึงได้มีการเคลื่อนไหวและหันมาทบทวนถึงประสบการณ์การพัฒนาที่ผ่านมา ทำให้ได้ข้อสรุปว่า องค์กรท้องถิ่น น่าจะเป็นผู้กำหนดเป้าหมายสุดท้ายของการพัฒนา และ โดยเฉพาะในกระบวนการพัฒนา แล้วองค์กรท้องถิ่นน่าจะได้มีส่วนในการวิเคราะห์ปัญหาและแสวงหาทางออกด้วยตัวของเขาเอง รวมทั้งตัดสินใจ และประเมินผลด้วยตนเองว่าดีหรือไม่คืออย่างไร ในปัจจุบันจะมีการกล่าวถึงแนวความคิดการมีส่วนร่วมขององค์กรท้องถิ่นกันอย่างแพร่หลายแต่ก็ยังมีมองกันในทัศนะและการตีความที่แตกต่างกัน กล่าวคือ กรรณิกา ชมดี (2524: 9) ได้สรุปข้อจำกัดความของการมีส่วนร่วมขององค์กรท้องถิ่นว่า หมายถึง ความร่วมมือของกลุ่มคนที่เห็นพ้องต้องกันและเข้ามารับผิดชอบ เพื่อดำเนินการพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงในทิศทางที่ต้องการ เพื่อให้บรรลุถึงความเปลี่ยนแปลงที่พึงประสงค์

เสน่ห์ จามริก (2527: 29) ได้ให้คำจำกัดความของการเข้ามามีส่วนร่วมขององค์กรท้องถิ่นว่าเป็น กระบวนการเรียนรู้ซึ่งกันและกันของทุกฝ่ายและยังอาจเป็นการปูพื้นฐานความมั่นคงสำหรับวิวัฒนาการไปสู่การปกครองตนเองของท้องถิ่นได้ในบั้นปลาย และได้กล่าวถึงจุดเริ่มต้นของการมีส่วนร่วมของ

องค์กรท้องถิ่นว่า เริ่มต้นจากการเข้าร่วมกิจกรรมที่มีผลประโยชน์ต่อส่วนรวม เป็นกิจกรรมที่สัมพันธ์กับ ปัญหาและความต้องการของชุมชน จะเห็นว่า การมีส่วนร่วมขององค์กรท้องถิ่น จากความหมายดังกล่าว นำไปสู่ข้อสรุปเกี่ยวกับยุทธศาสตร์การมีส่วนร่วมขององค์กรท้องถิ่น เป็นทางเลือกการพัฒนา (Alternative Development) ซึ่งมีพื้นฐานที่สำคัญ 3 ประการ

1. กลไกการพัฒนาเคลื่อนย้ายจากรัฐสู่ประชาชน โดยองค์กรท้องถิ่นที่มีบทบาทหลักในการพัฒนา
2. เป้าหมายการพัฒนา คือ การพัฒนาขีดความสามารถ เพื่อพัฒนาตนเองไม่ใช่พึ่งพารัฐ หรือ องค์กรพัฒนาจากภายนอก
3. กระบวนการพัฒนาขีดหลักจากล่างสู่บน (Bottom up) มากกว่าบนลงล่าง (Top down) ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมขององค์กรท้องถิ่นในการพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพ จะต้องยึดแนวทางปฏิบัติ ดังนี้
 - 3.1 ต้องถือว่าองค์กรท้องถิ่นเป็นตัวหลักในการแก้ปัญหาด้วยการพึ่งตนเอง องค์กรจาก ส่วนกลางเป็นเพียงตัวกระตุ้น ตัวเสริม หรือสนับสนุนเท่านั้น
 - 3.2 กิจกรรมการพัฒนาจะต้องเริ่มจากพื้นฐานขององค์กรท้องถิ่น กล่าวคือ คำนึกถึงชีวิต ที่ดำรงอยู่ในชุมชนทั้งในอดีตและปัจจุบัน พึงตระหนักว่าการขจัดขี้คกิจกรรมการพัฒนาซึ่งกำหนดตาม กรอบความคิดจากองค์กรภายนอกชุมชน นอกจากจะไม่นำไปสู่การมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงแล้ว ยังเป็น การทำลายศักยภาพในการแก้ปัญหาของชุมชน สร้างลักษณะขาดความมั่นใจในชุมชนตนเอง และเป็นการ พึ่งพาพึ่งพิงภายนอกชุมชนตลอดเวลา
 - 3.3 การมีส่วนร่วมขององค์กรท้องถิ่น น่าจะครอบคลุมถึงการกระจายและการสื่อสาร ข้อมูล เพื่อพัฒนาขีดความรู้และเพิ่มขีดความสามารถในการแก้ปัญหาของชุมชนในท้องถิ่นอีกด้วย

บทที่ 3

การศึกษาศักยภาพ โครงสร้างพื้นฐาน และความสามารถในการจัดการด้านการท่องเที่ยว ของเทศบาลเมืองสิงห์บุรี

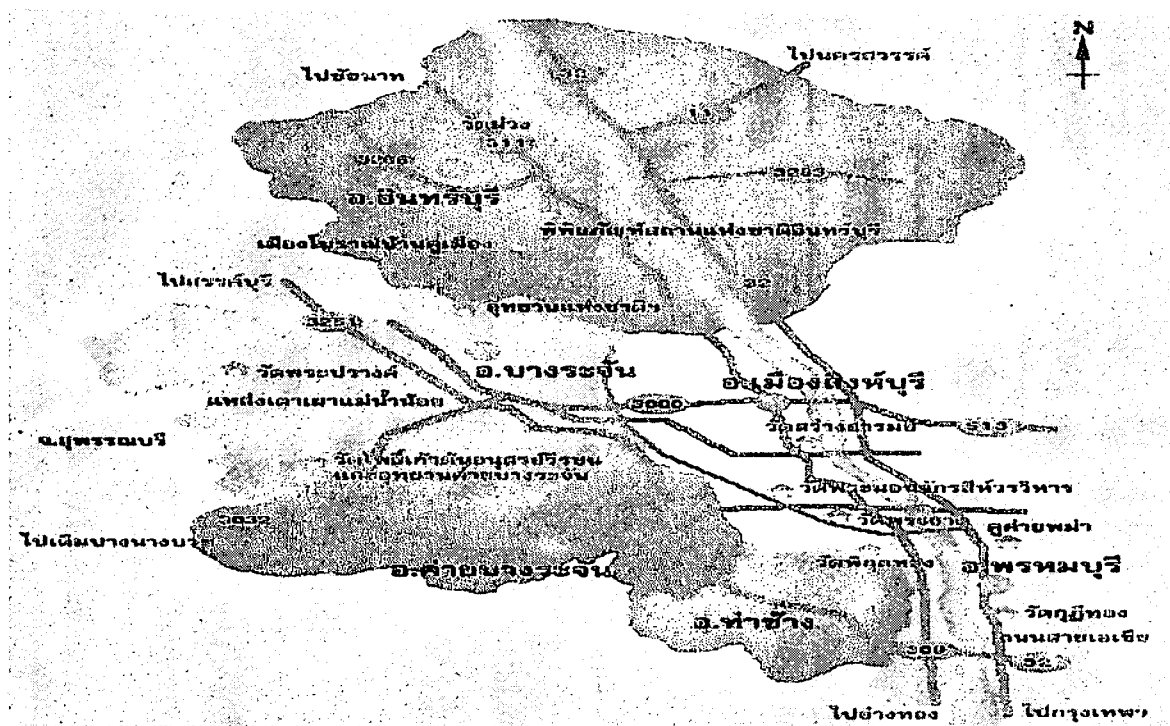
3.1 ประวัติความเป็นมาของเทศบาลเมืองสิงห์บุรี

เทศบาลเมืองสิงห์บุรี เป็นหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น และเป็นเทศบาลขนาดกลาง ประวัติการจัดตั้งดังนี้ คือ เมื่อวันที่ 16 มกราคม 2460 สมัยมหาเสวกเอกเจ้าพระยาสุรสีห์วิสิษฐศักดิ์ ดำรงตำแหน่งเสนาบดีกระทรวงมหาดไทย ได้มีการประกาศจัดตั้งสุขาภิบาลเมืองสิงห์บุรี มณฑลกรุงเก่า ตำบลบางพุทรา (ปัจจุบันคืออำเภอเมืองสิงห์บุรี) ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 34 ปี 2460

ต่อมาในปี พ.ศ. 2478 ได้ยกฐานะสุขาภิบาลเมืองสิงห์บุรีเป็นเทศบาลเมืองสิงห์บุรี เมื่อวันที่ 10 ธันวาคม 2478 (ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 52) ในขณะนั้นมีพื้นที่การปกครอง 1.7 ตารางกิโลเมตร ต่อมาในปี พ.ศ. 2517 ได้ขยายเขตเทศบาลออกไปอีก 6.11 ตารางกิโลเมตร ทำให้ปัจจุบันเทศบาลมีพื้นที่ทั้งหมด 7.81 ตารางกิโลเมตร โดยสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานของเทศบาลเมืองสิงห์บุรี ประกอบด้วย ดังนี้

3.2 สภาพทั่วไป

3.2.1 ที่ตั้ง / อาณาเขตและเขตการปกครอง

สิงห์บุรีมีพื้นที่ 822.478 ตร.กม. หรือ 514,049 ไร่ แบ่งการปกครองออกเป็น 6 อำเภอ คือ อ. เมืองฯ อ.อินทร์บุรี อ.บางระจัน อ.ค่ายบางระจัน อ.พรหมบุรี และอ.ท่าช้าง อยู่ห่างจากกรุงเทพไปทางทิศเหนือตามถนนสายเอเชีย (ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 32) ระยะทางประมาณ 142 กม.

ทิศเหนือ	ต.จ.ชัยนาท และจ.นครสวรรค์
ทิศใต้	ต.จ.อ่างทอง
ทิศตะวันออก	ต.จ.ลพบุรี
ทิศตะวันตก	ต.จ.ชัยนาท และจ.สุพรรณบุรี

เทศบาลเมืองสิงห์บุรี ตั้งอยู่ในอำเภอเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ โดยทางรถยนต์ประมาณ 412 กิโลเมตร ห่างจากจังหวัดลพบุรี ประมาณ 26 กิโลเมตร ห่างจากจังหวัดอ่างทอง ประมาณ 41 กิโลเมตร ห่างจากจังหวัดชัยนาท ประมาณ 55 กิโลเมตร และห่างจากจังหวัดสุพรรณบุรี ประมาณ 90 กิโลเมตร มีพื้นที่ 7.81 ตารางกิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับองค์การบริหารส่วนตำบลบางกระบือ อำเภอเมือง จังหวัดสิงห์บุรี

ทิศใต้ ติดต่อกับองค์การบริหารส่วนตำบลต้นโพธิ์ อำเภอเมือง จังหวัดสิงห์บุรี

ทิศตะวันออก ติดต่อกับองค์การบริหารส่วนตำบลบางมัญ อำเภอเมือง จังหวัดสิงห์บุรี

ทิศตะวันตก ติดต่อกับองค์การบริหารส่วนตำบลต้นโพธิ์ อำเภอเมือง จังหวัดสิงห์บุรี

3.2.2 สถานะทางเศรษฐกิจและสังคมโดยรวม

สภาพเศรษฐกิจของเทศบาลเมืองสิงห์บุรี พบว่ามีลักษณะที่หลากหลาย กล่าวคือ มีทั้งการประกอบด้านพาณิชย์กรรม การเกษตรกรรม อุตสาหกรรม การเงินการคลัง และการท่องเที่ยว

ประชาชนโดยรวม มีลักษณะของความเป็นไทย โดยดั้งเดิมรักสงบ ยึดมั่นในขนบธรรมเนียมประเพณี มีความสมัครสมานสามัคคี ผสมผสานเป็นพวกเดียวกันได้อย่างกลมกลืน ไม่มีความขัดแย้งระหว่างกลุ่มใดๆ ทั้งสิ้น นอกจากนี้ประชาชนส่วนใหญ่ ยังได้รับการบริการขั้นพื้นฐานที่ได้มาตรฐาน

3.2.3 ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

การคมนาคม/ขนส่ง

การคมนาคมในเขตเทศบาลเมืองสิงห์บุรีส่วนใหญ่เป็นการคมนาคมทางรถยนต์ ไม่มีการคมนาคมทางรถไฟและทางอากาศ ส่วนการคมนาคมทางน้ำมีปริมาณน้อย ส่วนใหญ่เป็นการขนส่งผลิตผลทางการเกษตร สำหรับเส้นทางต่างๆ ที่ใช้ในการเดินทาง ต่อติดกับพื้นที่ใกล้เคียง คือ ทางหลวงสายเอเชีย กรุงเทพฯ-นครสวรรค์ ทางหลวงหมายเลข 309 สิงห์บุรี – อ่างทอง ทางหลวงหมายเลข 311 สิงห์บุรี – ลพบุรี และสิงห์บุรี – ชัยนาท ทางหลวงหมายเลข 3032 สายสิงห์บุรี – สุพรรณบุรี ทางหลวงหมายเลข 3030 สิงห์บุรี - อำเภอบางระจัน

3.2.4 ด้านเศรษฐกิจ

โครงสร้างทางเศรษฐกิจ

ประชาชนเขตเทศบาลมีการประกอบอาชีพที่หลากหลาย เช่น เกษตรกรรม อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม รับจ้าง รับราชการ และอื่นๆ

จากการสำรวจพบว่าในเขตเทศบาลมีการดำเนินการทางเศรษฐกิจที่สำคัญๆ คือ

ธนาคารพาณิชย์ 10 แห่ง โรงแรม 10 แห่ง ห้างสรรพสินค้า 1 แห่ง
ร้านอาหาร 119 แห่ง ตลาดสดเทศบาล 1 แห่ง ร้านค้าต่างๆ 249 แห่ง
สถานีบริการน้ำมัน 5 แห่ง

3.2.5 ด้านสังคม

ประชากร

เทศบาลเมืองสิงห์บุรี มีจำนวนประชากร ดังนี้

ตำบล/หมู่บ้าน	จำนวนเรือน	จำนวนประชากร		หมายเหตุ
		ชาย	หญิง	
ตำบลบางมัญ				
หมู่ 1	745	744	832	1,576
หมู่ 3	237	400	453	853
หมู่ 4	176	270	320	590
หมู่ 7	1,923	1,974	2,196	4,170

ตำบลต้นโพธิ์				
หมู่ 3	31	60	65	125
หมู่ 4	112	162	167	329
หมู่ 5	70	128	132	260
หมู่ 6	468	471	544	1,015
ตำบลบางพุทรา	3,755	4,119	4,610	8,729
ตำบลม่วงหมู่				
หมู่ 5	195	266	289	555
ตำบลบางกระบือ				
หมู่ 1	243	308	379	687

(ข้อมูล ณ 31 ธันวาคม 2551.)

ศาสนา

ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลร้อยละ 96 นับถือศาสนาพุทธ รองลงมานับถือศาสนาอิสลาม และศาสนาคริสต์ ตามลำดับ มีวัดทางพุทธศาสนา 9 แห่ง, มัสยิด 1 แห่ง, โบสถ์(คริสต์) 1 แห่ง

วัฒนธรรม ประเพณี

เทศกาลประเพณีที่สำคัญที่เทศบาลเมืองสิงห์บุรีได้จัดขึ้นเป็นประจำทุกปี คือ งานแข่งขันเรือยาวประเพณีชิงถ้วยพระราชทานสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ ซึ่งเทศบาลฯ จะจัดขึ้นในช่วงเดือนตุลาคมของทุกปี บริเวณริมเขื่อนแม่น้ำเจ้าพระยาหน้าเทศบาลเมืองสิงห์บุรี ซึ่งจะมีเรือยาวที่มีชื่อเสียงของจังหวัดต่าง ๆ มาเข้าร่วมแข่งขันเพื่อชิงถ้วยพระราชทาน และเทศบาลเมืองสิงห์บุรีได้จัดงานประเพณีต่างๆ เช่น ประเพณีวันขึ้นปีใหม่ วันสงกรานต์และผู้สูงอายุ ประเพณีลอยกระทง ประเพณีถวายเทียนจำนำพรรษา ประเพณีกินปลา ฯลฯ

3.2.6 ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ทรัพยากรธรรมชาติ

-ทรัพยากรน้ำ

แหล่งน้ำธรรมชาติที่สำคัญในเขตเทศบาลเมืองสิงห์บุรี มีแหล่งเดียวคือ แม่น้ำเจ้าพระยาซึ่งไหลเข้าจังหวัดสิงห์บุรี ที่อำเภออินทร์บุรี ผ่านอำเภอเมืองและ อำเภอพรหมบุรี โดยการใช้ประโยชน์จากแม่น้ำเจ้าพระยาโดยตรงยังมีน้อย เนื่องจากในฤดูแล้งระดับน้ำจะลดลงต่ำมากส่วนในฤดูฝนจะมีน้ำมากเกินไปไม่สามารถนำน้ำมาใช้ได้อย่างสะดวก

-ทรัพยากรป่าไม้ ในเขตพื้นที่ของเทศบาลเมืองสิงห์บุรี ไม่มีพื้นที่เป็นป่าไม้

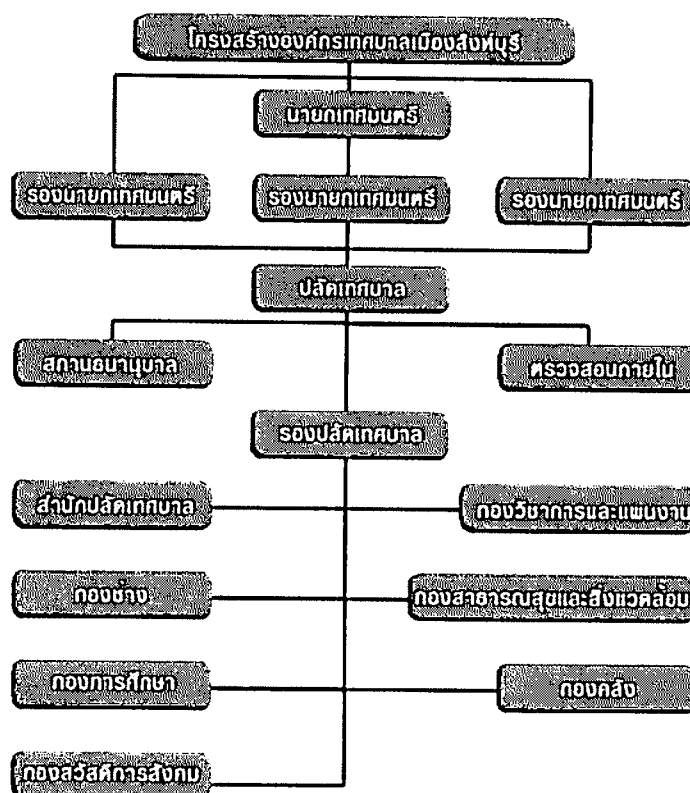
-ทรัพยากรธรณี ในเขตเทศบาลเมืองสิงห์บุรี ไม่มีทรัพยากรแร่ธาตุที่สำคัญ นอกจากทรายซึ่งมีอยู่ริมชายฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา

สิ่งแวดล้อม

เนื่องจากประชาชนทั่วไปจะอยู่หนาแน่นบริเวณใจกลางเมืองบริเวณริมชายฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา จากการดำรงชีพของประชาชน ตลอดจนการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ด้านเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และธุรกิจสถานบริการต่างๆ ก่อให้เกิดน้ำเสียที่มีคราบสกปรก ซึ่งไม่ได้ผ่านการบำบัดระบายลงสู่แม่น้ำ เริ่มเป็นปัญหาต่อแหล่งน้ำและสิ่งแวดล้อม

ส่วนขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นในเทศบาลมีประมาณวันละ 30 ตัน เทศบาลสามารถเก็บขนได้ประมาณร้อยละ 90 - 95 ของปริมาณขยะที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน จากนั้นนำไปทิ้งโดยวิธีฝังกลบในที่ทิ้งขยะของเทศบาล ซึ่งมี 24 ไร่ 80 ตารางวา อยู่ที่ หมู่ที่ 6 ตำบลคันโพธิ์ ห่างจากเทศบาลประมาณ 3.5 กิโลเมตร

3.3 โครงสร้างองค์กร/บทบาทหน้าที่

บทบาทหน้าที่ กอง/ฝ่าย เทศบาลเมืองสิงห์บุรีเกี่ยวกับการส่งเสริมการท่องเที่ยว

สำนักปลัดเทศบาล

การส่งเสริมการท่องเที่ยวเทศบาลเมืองสิงห์ได้มอบหมายให้งานส่งเสริมการท่องเที่ยวขึ้นตรงกับสำนักปลัดเทศบาล

มีหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและเผยแพร่การท่องเที่ยวภายในประเทศของเทศบาล งานควบคุมกิจการ การบริการท่องเที่ยวภายในของเทศบาลและหน่วยงานอื่น งานต้อนรับแนะนำ อำนวยความสะดวกและบริการนำเที่ยว รวมทั้งดำเนินธุรกิจการท่องเที่ยว งานประชาสัมพันธ์ให้คำแนะนำ เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว หรือกิจการที่เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวภายในจังหวัด งานศึกษา วิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว ธุรกิจ และบริการท่องเที่ยว ตลอดจนปัจจัยพื้นฐานทางการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวใหม่และที่มีอยู่แล้ว งานกำหนดมาตรฐานกฎเกณฑ์การท่องเที่ยว รวมทั้งตรวจสอบประเมินผลและให้คำแนะนำในการพัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นไปตามแผนงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง หรือตามที่ได้รับมอบหมาย

3.4 แหล่งท่องเที่ยวและสินค้าทางการท่องเที่ยวที่สำคัญในเขตเทศบาลเมืองสิงห์บุรี

“ถิ่นวีรชนคนกล้า คู่หล้าพระนอน นามกระฉ่อนปลาแม่ลา ย่านการค้าภาคกลาง”

ประวัติความเป็นมา

จากหลักฐานที่ปรากฏ สิงห์บุรีเป็นเมืองเก่าแก่เมืองหนึ่ง ตัวเมืองเดิมตั้งอยู่ที่ริมลำน้ำจักรสิทธิ์ ตำบลจักรสิทธิ์ อำเภอเมืองฯต่อมาได้มีการย้ายเมืองไปอยู่ที่ริมฝั่งตะวันตกของแม่น้ำน้อยบริเวณใต้วัดสิงห์สุทธาวาส และย้ายมาอยู่ที่ปากบางนกระทุง ตำบลต้นโพธิ์ ต่อมาในปี พ.ศ. 2439 ได้ย้ายไปอยู่ที่ตำบลบางพุทรา

สิงห์บุรีแม้จะเป็นจังหวัดเล็กๆ แต่ก็เป็นที่ดินแดนประวัติศาสตร์ที่เคยเป็นสมรภูมิรบอันห้าวหาญของสายเลือดไทยที่เด็ดเดี่ยวสามารถใช้กลยุทธ์และหัวใจที่เสียสละเพื่อชาติ ปกป้องแผ่นดินไว้เพื่อลูกหลานไทย แม้จะเสียเลือด เสียเนื้อ จนหยดสุดท้าย

จากห้วงเวลาของการสู้รบและเหนื่อยยาก มาถึงยุคสมัยพระพุทธเจ้าหลวง (ร.5) ทรงเสด็จประพาสเมืองสิงห์ ชาวบ้านได้มีโอกาสปรุงอาหารถวาย ดั้นเครื่อง-แม่ครัว ในยุคนั้นได้สืบทอดวิชาการปรุงอาหารเลิศรสเกิดเป็น ตำนานแม่ครัวหัวป่าเมืองสิงห์ จวบจนปัจจุบัน ภูมิปัญญาในการสรรหาเครื่องปรุงไม่ว่าจะเป็นพืช ผัก กุ้ง ปู ปลา ที่สามารถหาได้ในท้องถิ่น ความอุดมสมบูรณ์ของลำน้ำหลายสายเชื่อมโยงการค้าเนินชีวิตของชาวบ้านริมน้ำ เป็นวิถีชีวิตที่ผูกพันกับสายน้ำ ไม่ว่าจะเป็นการกิน การอยู่ การเลี้ยงชีพด้วยการเกษตร จนได้ชื่อว่าเป็น “แดนดินแห่งแม่น้ำสามสาย”

นอกจากจะปรากฏร่องรอยของตำนาน นักรบไทย เรื่องราวในอดีตยังได้กล่าวถึงความเชื่อ ความศรัทธาในพระพุทธศาสนาที่เป็นศูนย์กลางการยึดเหนี่ยวจิตใจ นักรบ และชาวบ้านให้เกิดความทึ่กheim ตั้งมั่น เด็ดเดี่ยว ปรากฏเป็นวัดวาอารามเก่าแก่ เกจิอาจารย์ชื่อดัง ตลอดจน โบราณสถานทรงคุณค่าให้ประชาชนสักการะตลอดริมน้ำที่สร้างมาร่วมสมัย ตั้งแต่เมื่อครั้งพระเจ้าอโศกมหาราชทรงเผยแผ่พระพุทธศาสนามายังสุวรรณภูมิให้เราได้สืบค้นเพื่อเรียนรู้ถึงความเป็นไป ที่เปลี่ยนแปลงตามเหตุการณ์ในอดีต หลากหลายเชื้อชาติที่พลัดถิ่นจากสงครามเดินทางมาตั้งหลักปักฐานกลายเป็นชนพื้นบ้านในแถบ อ.พรหมบุรี หรือชาวลาวเวียง ชาวลาวบ้านแปง ดั้นก้านิคประเพณีกำฟ้า ประเพณีต่างๆ ที่มีความคล้ายคลึงกันตามแถบลุ่มน้ำกลายเป็นความสัมพันธ์ทางสายเลือดที่ผสมผสานสืบทอดมาจนปัจจุบัน

พื้นที่ราบลุ่มภาคกลางอันอุดมสมบูรณ์ เหมาะแก่การทำการเกษตรระบบชลประทาน ครอบคลุมพื้นที่จังหวัดมากกว่าร้อยละ 80 ประชากรส่วนใหญ่มีอาชีพทำนา มีแหล่งปลาน้ำจืดที่เลื่องชื่อ โดยเฉพาะ “ลำน้แม่ลา” อันเป็นที่มาของปลาช่อนแม่ลา ของดีสิงห์บุรี

สิงห์บุรี เมืองแห่งการสู้รบของชาวบ้านบางระจันที่ชาวไทยมีความภาคภูมิใจ และอยู่ในความทรงจำตลอดกาล เพื่อระลึกถึงความกล้าหาญเด็ดเดี่ยว และเสียสละอันยิ่งใหญ่ของบรรพชน

ประติมากรรมวีรชนชาวบ้านบางระจันจึงได้รับการยกย่องให้เป็น “ตราสัญลักษณ์ประจำจังหวัดสิงห์บุรี”

แหล่งท่องเที่ยวทางศาสนาและวัฒนธรรม

1. ศาลจังหวัด และศาลากลางจังหวัดสิงห์บุรี

ศาลจังหวัด และศาลากลางจังหวัดสิงห์บุรี ตั้งอยู่บนถนนวิไลจิตต์ ต.บางพุทรา ในเขตเทศบาลอำเภอเมืองสิงห์บุรี ริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา ศาลจังหวัดสร้างขึ้นเมื่อปี ร.ศ.129 (พ.ศ. 2453) และศาลากลางจังหวัดสร้างขึ้นเมื่อปี ร.ศ. 130 (พ.ศ. 2454) สร้างในรัชสมัย พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เป็นตึกก่ออิฐถือปูนชั้นเดียวทรงยุโรป มีความสวยงามและมีคุณค่าทางสถาปัตยกรรมมาก กรมศิลปากรได้ขึ้นทะเบียนเป็น โบราณสถานที่สำคัญของชาติเมื่อวันที่ 25 มกราคม พ.ศ. 2533

2. วัดสว่างอารมณ์ และพิพิธภัณฑน์แห่งใหญ่วัดสว่างอารมณ์

ตั้งอยู่ที่บ้านบางมอญ ตำบลต้นโพธิ์ ในเขตเทศบาลเมืองสิงห์บุรี ห่างจากศาลากลางจังหวัด หลังเก่าไปทางลำน้แม่ลาประมาณ 2 กิโลเมตร บนเนื้อที่ 24 ไร่ 1 งาน 88 ตารางวา ริมเขื่อนฝั่งซ้ายของแม่น้ำเจ้าพระยา

วัดสว่างอารมณ์ ชาวบ้านเรียกว่า วัดบางมอญ ซึ่งเรียกตามชื่อหมู่บ้านที่แต่เดิมเรียกว่าบ้านบางมอญ เนื่องจากบริเวณนี้เคยมีชาวมอญนำสินค้ามาขายและพักบริเวณนี้ สร้างขึ้นราวปี พ.ศ. 2399 โดยพระครูสิงหนุณี ซึ่งเป็นเจ้าอาวาสและเจ้าคณะจังหวัดองค์แรกของสิงห์บุรี ปัจจุบันพระครูอรุณสิทธิโสภณเจ้าคณะตำบล จักรสิทธิ์เป็นเจ้าอาวาส

วัดนี้เป็นศูนย์รวมของศิลปะหลายด้าน ได้แก่ การศึกษา การก่อสร้างโบสถ์ วิหารศาลา โดยเฉพาะการปั้นพระพุทธรูปเหมือน ที่สืบทอดวิชาปั้นพระพุทธรูปมาจากตระกูลบ้านช่างหล่อ ธนบุรี

ทั้งยังเป็นแหล่งเก็บรักษารวบรวมตัวหนังสือใหญ่ชุดศึกใหญ่ที่มีความงดงาม สมบูรณ์ และสามารถเล่นได้กว่า 300 ตัว

พระครูสิงหนุณีหรือที่ชาวบ้านเรียกว่า “หลวงพ่อเรื่อง” เป็นผู้รวบรวมหนังสือใหญ่จากฝีมือช่างในสมัยอยุธยาตอนปลายเอาไว้จำนวนหนึ่งและได้ให้ช่างพื้นบ้านที่มีความรู้ความสามารถสร้างหนังสือเพิ่มเติมไว้ นอกจากนี้ “ครูเปีย” หัวหน้าคณะหนังเร่ที่อพยพหลบหนีภัยสงครามในกรุงศรีอยุธยาก็ได้นำหนังสือส่วนหนึ่งมาถวายหลวงพ่อเรื่องด้วยเช่นกัน และบางส่วนซื้อมาจากวัดศึก

ครูเปีย ถือว่าเป็นผู้มีความสามารถในการขีดและพากษ์หนังสือใหญ่มาก ท่านได้ฝึกหัดให้ชาวบ้านบางมอญแสดงหนังสือ โดยศิษย์เอกที่ได้รับการถ่ายทอดจนมีชื่อเสียงสืบมาคือ นายนวม สุภนกร หรือขุนบางมอญกิจประมวล ซึ่งเป็นต้นตระกูล “สุภนกร” ในสมัยขุนบางมอญเป็นหัวหน้าคณะได้รับความนิยมนัก ลูกชายคนโตของขุนบางมอญกิจประมวลคือ นายเชื้อ สุภนกร ได้รับช่วงการแสดงหนังสือต่อมา และตระกูลสุภนกรก็ยังเป็นผู้สืบทอดและถ่ายทอดการขีดหนังสือใหญ่ในปัจจุบัน

การจัดการแสดงในระยะแรก ด้านแสงไฟจะใช้กะลามะพร้าวโดยทำร้านไฟสูงจากพื้นประมาณ 1.5 เมตร อยู่ด้านหลังจอ บนร้านไฟใช้ไม้ต่อเป็นรูปคล้ายเตาไฟโบราณ มีหยวกกล้วยรองพื้น มีดินเหนียวปูหน้าก่อนที่จะสุมกะลามะพร้าว โดยได้จุดได้เผากะลามะพร้าวเพื่อเตรียมไฟก่อนการแสดงครึ่งชั่วโมง แต่ในปัจจุบันใช้ไฟสปอร์ตไลท์แทน

ตัวหนังสือแบ่งได้เป็นสองประเภทหลักๆตามช่วงที่ใช้แสดง ได้แก่ หนังสือกลางวันและหนังสือกลางคืน หนังสือกลางวันจะมีสามสี คือสีเหลือง ดำ แดง ส่วนหนังสือกลางคืนจะมีห้าสี โดยเพิ่มสีเขียวกับน้ำเงินเข้ามา บางทีจึงเรียกกันว่าหนังเบญจรงค์

ตัวหนังสือของวัดสว่างอารมณ์ปัจจุบันมีกว่า 300 ตัว โดยสามารถนำไปแสดงได้ถึง 4 สี คือ สีใหญ่หรือสีทศกัณฑ์ สีอินทรีหรือสีกนกบาท สีวิรุณจำบัง และสีพระมงกุฎ-บุตรลบ การแสดงหนังสือใหญ่ของวัดสว่างอารมณ์ปัจจุบันใช้เยาวชนเป็นผู้ขีด โดยมีการฝึกฝนเยาวชนในโรงเรียนวัดสว่างอารมณ์เพื่อสืบทอดการแสดงหนังสือใหญ่ไม่ให้สูญหาย รุ่นแรกมีเยาวชนสนใจกว่า 15 คน แต่เมื่อจบการศึกษาก็ไม่ได้กลับมาเล่นอีก ทำให้ทางวัดต้องฝึกเด็กรุ่นใหม่เข้ามาเพิ่มเติมอยู่เสมอๆ โดยส่วนใหญ่เป็นเด็กวัยประถมศึกษา แม้การขีดหนังสือใหญ่จะไม่ใช่งานง่ายต้องใช้ทั้งเวลา สมาธิ พละกำลัง หนังสือบางตัวอาจมีน้ำหนักมากกว่าคนขีดเสียอีก แต่ความมุ่งมั่นของเด็กๆก็ยังมืออยู่อย่างเต็มเปี่ยม อย่างไรก็ตาม เยาวชนรุ่นแรกที่ยังหลงเหลือและเข้ามาคลุกคลีและพร้อมจะสืบทอดการแสดงต่อไปคือ พงศ์พิพัฒน์

สาจันทร์ อายุ 19 ปี ซึ่งกลายเป็นกำลังสำคัญในการดูแลช่วยฝึกฝนน้องๆ ในคณะด้วยความพิเศษของคณะ หนึ่งใหญ่วัดสว่างอารมณ์ที่ต่างจากคณะอื่นคือ นำเยาวชนมาร่วมในการพากย์ด้วยในคณะอื่นเยาวชนเป็น เพียงแต่ผู้เชิดเท่านั้น คณะหนึ่งใหญ่วัดสว่างอารมณ์ยังคงรวมตัวอย่างเหนียวแน่น มีการจัดการไหว้ครูหรือ ครอบครูในช่วงเดือนเมษายนของทุกปี

สำหรับพิพิธภัณฑ์หนึ่งใหญ่วัดสว่างอารมณ์ ก่อตั้งขึ้นในปีพ.ศ. 2545 โดยใช้พื้นที่ชั้นบนของ ศาลาการเปรียญจัดแสดงตัวหนึ่งใหญ่ โดยนำหนึ่งใหญ่มাত্রึงบนฝืนฝ้าขนาดใหญ่สีขาวที่สร้างเป็นตู้ไม้ พร้อมหลอดไฟส่องสว่างอยู่ภายในเพื่อให้ลวดลายของหนึ่งใหญ่ได้ชัดเจน และสวยงาม โดยหนึ่งใหญ่จัด แสดงนี้เป็นหนึ่งใหญ่ชุดเก่าแก่ที่ไม่ได้นำมาเชิดแล้ว อีกส่วนหนึ่งก็จัดเก็บเป็นคลังโดยซึ่งตัวหนึ่งไว้กับ กรอบไม้แล้วแขวนไว้บนราว ซึ่งผู้ชมก็สามารถเลื่อนกรอบไม้เพื่อดูตัวหนึ่งที่จัดเก็บไว้ได้เช่นกัน

ภูมิปัญญาการแกะตัวหนึ่งใหญ่ของวัดสว่างอารมณ์ยังไม่ได้เลือนหายไปแต่อย่างใด ปัจจุบัน ยังมีผู้สืบทอดช่างแกะสลักตัวหนึ่งอยู่ ลวดลายส่วนหนึ่งเป็นการลอกลายจากหนึ่งชุดเก่าที่มีอยู่เดิมและ บางส่วนได้ออกแบบลวดลายใหม่แต่ยังคงไว้ซึ่งลักษณะ ความงาม และความหมายของตัวหนึ่งแต่ละตัว เอาไว้ หนึ่งใหญ่ที่ยังคงมีชีวิตและเชิดเล่นกันอยู่ในประเทศไทยปัจจุบันเหลือเพียง 3 คณะเท่านั้น คือที่ วัดบ้านดอน จังหวัดระยอง วัดখনอน จังหวัดราชบุรี และวัดสว่างอารมณ์ จังหวัดสิงห์บุรี

ปัจจุบันพิพิธภัณฑ์อยู่ระหว่างดำเนินการ เพื่อจัดสร้างโรงละครขึ้นที่ด้านหน้าวิหารหลวงปู่ เรือ และใช้เป็นที่แสดงหนึ่งใหญ่ได้ทั้งกลางวันและกลางคืน พิพิธภัณฑ์เปิดให้ชมทุกวันจันทร์-ศุกร์ เวลา 09.00-16.00 น. วันเสาร์-อาทิตย์ เวลา 08.30-17.00 น.

3. วัดเสถียรวัฒนดิษฐ์ (พระพุทธรูปทองคำ)

พระพุทธรูปนี้เป็นพุทธศิลป์สุโขทัยยุคที่ 2 ค้นพบเป็นองค์ที่ 4 ของประเทศไทย ถูกหุ้มด้วย ปูนทังไว้ในวิหารร้างองค์เก่าของวัดนี้ตั้งแต่สมัยหลวงพ่อเชย จวบจนมีการสร้างอุโบสถใหม่ในสมัยหลวง พ่ออ่อน พระพุทธรูปนี้ถูกพบจากปูนที่กระเทาะออก หลวงพ่อจำลองเจ้าอาวาสองค์ต่อมาเคยนำ พระพุทธรูปนี้ไปประกวดตอนสมัยกิ่งพุทธกาลปี 2500 ก็ได้รางวัลที่หนึ่งในเรื่องสวยงาม และได้รับข้อมูล ว่าเป็นพระพุทธรูปสมัยสุโขทัยรุ่นที่ 2 ซึ่งเป็นช่วงสมัยพระมหาธรรมราชาธิไท ที่พระพุทธรูปศาสนาเจริญ มากในประเทศไทยมีการสร้างพระพุทธรูปมากมาย ที่สวยงามมากกว่าสมัยใดในประเทศหรือในโลกก็ว่า ได้แถมยังใช้วัสดุชั้นดี เช่นทองสัมฤทธิ์ หรือทองคำผสม สิ่งสำคัญของพระพุทธรูปสมัยสุโขทัยนี้จะมี ความสวยงามอ่อนหวาน อ่อนช้อยเหมือนคำอุปมาอุปมัยถึงพระศิลปะสุโขทัยรุ่นนี้ว่า “หน้านางคางหยิก”

บ่งบอกถึงความเจริญรุ่งเรืองของพุทธศาสนา ความมั่งคั่งเจริญพูนสุขของเมืองสุโขทัยและประชาชนในสมัยนั้น ความมหัศจรรย์คือ ถ้าปิดไฟที่ห้องประดิษฐานจะเห็นว่าองค์พระเป็นสีทองแซมแป้นหรือ “ทองประกายแสด” เมื่อมีโอกาสกราบไว้อย่าลืมขอขบารมีองค์ท่าน โดยการสัมผัสปลายนิ้วกลางของพระกรข้างขวาและอธิษฐานให้เป็นดั่งหวังและสักการะรูปหล่อหลวงพ่อเชยเกจิอาจารย์ที่มีวาทะศักดิ์สิทธิ์ นอกจากนั้นเมื่อมาวัดนี้ยังมีโอกาสได้สักการะพระพุทธรูป 4 รอย ศิลปะสมัยรัตนโกสินทร์ฝีมือช่างหลวง

สริมงคล กราบไหว้ขอพรให้เป็นผู้มีปัญญาดี หรือขอให้บุตรในครรภ์เกิดมาเป็นคน โชคดี มีรูปสวย

3.5 ประเพณีและเทศกาลสำคัญ

3.5.1. ประเพณีอัญเชิญเจ้า

สถานที่ตั้ง บึงเก่ากงมา ถนนสิงห์บุรี-บางระจัน ตำบลต้นโพธิ์ อำเภอเมือง จังหวัดสิงห์บุรี ประเพณีอัญเชิญเจ้า เป็นประเพณีของชาวไทยเชื้อสายจีนที่จัดขึ้นเพื่อเคารพและสักการะเทพทั้ง 8 ที่นับถือทำให้สร้างความคิดในการทำความดี ส่งผลให้เกิดความสุข ความร่ำรวย เจริญออกงาม ทำให้ตนและครอบครัวประสบผลสำเร็จตามปรารถนา

3.5.2. งานประเพณีสงกรานต์ ภายใต้อชื้อ “หาดทรายหรรษา เมษาที่เมืองสิงห์”

จัดขึ้นเป็นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2553 บริเวณหาดทรายกว้างซึ่งมีพื้นที่กว่า 2 ตารางกิโลเมตรริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา หน้าวัดสว่างอารมณ์ โดยเทศบาลเมืองสิงห์บุรี ในฐานะที่เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้ริเริ่มปรับพื้นที่หาดทรายริมแม่น้ำเจ้าพระยา เพื่อให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติทางน้ำแห่งใหม่สำหรับประชาชน และได้ใช้หาดทรายในพื้นที่ดังกล่าว สำหรับจัดงานประเพณีสงกรานต์ประจำปีเป็นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2553 เพื่อร่วมบำรุงรักษาศิลปะ จารีต ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีงาม และกำหนดจะจัดเป็นประจำตลอดช่วงเดือนเมษายนของทุกปี โดยจัดให้มีกิจกรรมมากมาย ได้แก่ การก่อพระเจดีย์ทราย, ราวซ้อญุค, ประกวดอกไม้ประดับ, ยิงปืนอัดลม-โดดหอ, การเล่นว่าวไทย, การแข่งขันกีฬา, การประกวดดนตรีสดริ่งเยาวชน, มหกรรมอาหารสะอาดรสชาติอร่อย, การรดน้ำขอพรผู้ว่าราชการจังหวัดสิงห์บุรีและผู้สูงอายุ, การแสดง แสง สี เสียง, ขบวนแห่ชักลากพระ 9 เกจิอาจารย์, การประกวดควาบอย-ควาเกิด กิจกรรมต่างๆตั้งข้างต้น เปิดโอกาสให้ประชาชนทั่วไปได้เข้าร่วมกิจกรรมและเที่ยวชมฟรี โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ไฮไลท์ของงาน ได้แก่ การแสดง แสง สี เสียง

3.5.3. การแข่งขันเรือยาวประเพณี

การแข่งขันเรือยาวประเพณีซึ่งด้วยพระราชทานจัดขึ้นเป็นประจำทุกปีในช่วงเดือนตุลาคม ณ สนามลำแม่น้ำเจ้าพระยา บริเวณหน้าศาลากลางจังหวัดสิงห์บุรี (หลังเก่า) เริ่มจากความเป็นมาในอดีต ชาวบ้านในพื้นที่จังหวัดสิงห์บุรี ส่วนใหญ่ใช้เรือเป็นพาหนะในการเดินทาง ทั้งการค้า การประกอบ พิธีกรรมทางศาสนา และการสัญจรไปมาของประชาชนทั่วไป นับได้ว่าการใช้เรือ เป็นหนทางที่สะดวก ที่สุดในสมัยนั้น และฤดูน้ำหลากของทุกปีหรือช่วงเทศกาลออกพรรษาทางวัดและชาวบ้าน ได้จัดกิจกรรม งานบุญต่างๆ อาทิ การทำบุญตักบาตร ฟังธรรมเทศนา และพัฒนาวัด นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมการแข่งขัน เรือยาว ที่รวมกลุ่มชาวบ้านจากท้องถิ่นต่างๆ นำเรือยาวและทีมแข่งขันที่ฝึกซ้อมกันอย่างดี มาประชัน ฝีพายกันในช่วงเวลาดังกล่าว และสืบทอดขนบธรรมเนียมประเพณีมาจนถึงปัจจุบันกลายมาเป็นที่มาของ การแข่งขันเรือยาวประเพณี

สำหรับการแข่งขันเรือยาวประเพณี ซึ่งด้วยพระราชทาน โดยจังหวัดสิงห์บุรี และเทศบาล เมืองสิงห์บุรี ร่วมกันจัดขึ้นเพื่อเป็นการส่งเสริม และอนุรักษ์วัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม และกีฬาพื้นบ้านที่มีมาในอดีตให้คงอยู่คู่ท้องถิ่น อีกทั้งเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวในจังหวัด และ พัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่น ซึ่งในช่วงเวลาดังกล่าวสามารถดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาในจังหวัด สิงห์บุรี และเกิดการกระจายรายได้ให้กับพื้นที่นั้นๆ ได้อีกทางหนึ่ง

งานแข่งขันเรือยาวประเพณี จัดให้มีกิจกรรมที่น่าสนใจหลายรายการ อาทิ การแข่งขันเรือยาว ประเภท เรือยาวใหญ่ เรือยาวกลาง เรือยาวเล็ก การแข่งขันจับปลาช่อน “ตะลุมบอนช่อนแม่ลา” การโชว์ หางเครื่องชุมชน 13 ชุมชน ชมการแข่งขันชกมวยท้องถิ่น และการแข่งขันชกมวยชิงแชมป์นานาชาติ

3.6 สินค้าพื้นเมือง

1. ขนมเปี้ยะ เป็นของฝากที่มีชื่อเสียงของสิงห์บุรีมาตั้งแต่ พ.ศ. 2479 มีรสชาติอร่อย และหอม มีหลายรสหลายไส้หลายเจ้าให้เลือกรับประทาน มีจำหน่ายตามร้านค้าทั่วไป
2. ปลาช่อนแม่ลา สิงห์บุรี ได้ชื่อว่าเป็นแหล่งปลาช่อนรสดี รู้จักกันทั่วไปว่า ปลาแม่ลาจากลำ การ้อง และลำแม่ลา จังหวัดสิงห์บุรี มีจำหน่ายที่ตลาดสดเทศบาลเมืองสิงห์บุรี
3. ซาลาเปาแม่สายใจ ซาลาเปาดันตำรับสูตรกวางเจา ขึ้นชื่อว่าเนื้อแป้งนุ่ม เก็บไว้ได้นานมี จำหน่ายที่ร้านซาลาเปาแม่สายใจ ริมเขื่อน ถนนวิไลจิตต์
4. กุนเชียง หมูหยอง เป็นของฝากที่มีชื่อเสียงโด่งดังมานานขึ้นชื่อว่ากรอบ ไม่มันมากจนเลี่ยน มีรสชาติอร่อย มีหลายยี่ห้อให้เลือกซื้อ จำหน่ายตามร้านค้าทั่วไป

5. เนื้อทุบ หมูทุบ เป็นอาหารแห้งที่ได้รับความนิยมมาก สามารถเก็บไว้ได้นาน มีจำหน่ายตามร้านค้าทั่วไป

6. ทองพับ บ้านบางกระบือ เป็นผลิตภัณฑ์ของดีเมืองสิงห์ ชุมชนบ้านบางกระบือของกลุ่มแม่บ้านบางกระบือที่ขึ้นชื่อ ด้วยความหอม อร่อย สะอาดของทองพับรสเลิศ จำหน่ายทุกวันบริเวณที่ทำการชุมชนบางกระบือ

บทที่ 4

ผลการศึกษาการดำเนินการตามภารกิจที่ได้รับการถ่ายโอนด้านการท่องเที่ยว

การศึกษานี้ได้ใช้วิธีดำเนินการศึกษาเชิงคุณภาพ โดยได้ดำเนินการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่รับผิดชอบด้านการท่องเที่ยว รวมทั้งศึกษาจากแผนพัฒนาเทศบาลเมืองสิงห์บุรี และแผนการดำเนินงานเทศบาลเมืองสิงห์บุรีในแต่ละประเด็น โดยดำเนินการสัมภาษณ์ผู้บริหารและพนักงานได้ ดังนี้

ผู้ให้สัมภาษณ์

1. นายไสวรินทร์ ศรีขำนิ นายกเทศมนตรี
2. นายบุญเรือง คำนึ่ง รองนายกเทศมนตรี
3. นายสาคร นัทธี ปลัดเทศบาล
4. นายสุชากร กาญจนศิลป์ รองปลัดเทศบาล
5. นายพัฒนชัย เลิศวิริยะปิติ หัวหน้าสำนักปลัดเทศบาล
6. นายกล้าณรงค์ ดิษฐานวิเศษ นักพัฒนาการท่องเที่ยว

(ประเด็นที่ 1 – 4)

4.1 โครงสร้าง อำนาจหน้าที่ของหน่วยงานที่รับผิดชอบภารกิจด้านการท่องเที่ยว

โครงสร้างหน่วยงานที่รับผิดชอบ คือ งานส่งเสริมการท่องเที่ยว เป็นหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบภารกิจด้านการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองสิงห์บุรี ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักปลัดเทศบาล จัดตั้งโครงสร้างและกำหนดภารกิจเมื่อปี พ.ศ. 2550

4.2 ภารกิจและงานในความรับผิดชอบด้านการท่องเที่ยว

รับผิดชอบพื้นที่ในเขตเทศบาล 7.81 ตารางกิโลเมตร ประกอบด้วย ตำบลบางมัญ ตำบลต้นโพธิ์ ตำบลบางพุทรา ตำบลม่วงหมู่ และตำบลบางกระบือ สำหรับงานส่งเสริมการท่องเที่ยวมี ลักษณะงานที่รับผิดชอบซึ่งกำหนดไว้ในภารกิจ คือ มีหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและเผยแพร่การท่องเที่ยวภายในประเทศของเทศบาล งานควบคุมกิจการ การบริการท่องเที่ยวภายในประเทศของเทศบาลและหน่วยงานอื่น งานต้อนรับแนะนำ อำนวยความสะดวกและบริการนำเที่ยว รวมทั้งดำเนินธุรกิจการท่องเที่ยว งานประชาสัมพันธ์ให้คำแนะนำเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว หรือกิจการที่เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวภายในจังหวัด งานศึกษาวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว ธุรกิจ และบริการท่องเที่ยว

ตลอดจนปัจจัยพื้นฐานทางการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวใหม่และที่มีอยู่แล้ว งานกำหนดมาตรฐานกฎเกณฑ์การท่องเที่ยว รวมทั้งตรวจสอบประเมินผลและให้คำแนะนำในการพัฒนา การท่องเที่ยวให้เป็นไปตามแผนงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง หรือตามที่ได้รับมอบหมาย

4.3 อัตรากำลังและบุคลากรที่รับผิดชอบงานด้านส่งเสริมการท่องเที่ยว

เทศบาลมีผู้รับผิดชอบภาระงานด้านส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยตรง คือ เจ้าหน้าที่พัฒนา การท่องเที่ยว จำนวน 1 อัตรา โดยกำหนดกรอบอัตรากำลังขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2550 ทั้งนี้ บุคลากรไม่ได้จบ การศึกษาด้านการท่องเที่ยวโดยตรง

4.4 แนวทางการดำเนินการด้านการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองสิงห์บุรี

การจัดตั้งโครงสร้างหน่วยงาน คือ งานส่งเสริมการท่องเที่ยว ถึงแม้จะเริ่มกำหนดให้มีขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2550 อย่างเป็นทางการ แต่เทศบาลมีการดำเนินการส่งเสริม สนับสนุน และริเริ่มงานด้าน การท่องเที่ยวมาก่อนหน้านี้แล้วประมาณ 20 ปี เนื่องจากเป็นงานในลักษณะเทศกาล งานประเพณีสำคัญ ที่จัดขึ้นเป็นประจำทุกปี โดยแบ่งประเภทการดำเนินงานได้ ดังนี้

4.4.1 ดำเนินการรับผิดชอบในฐานะหน่วยงานหลัก ตั้งแต่เป็นเจ้าของโครงการและ รับผิดชอบงบประมาณ โดยขอความร่วมมือจากผู้สนับสนุนและหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และชุมชน ที่เกี่ยวข้อง คือ งานแข่งขันเรือยาวประเพณีชิงถ้วยพระราชทาน ประเพณีทำบุญตักบาตรขึ้นปีใหม่ เทศกาลลอยกระทง และประเพณีสงกรานต์ เป็นต้น โดยเฉพาะในปี พ.ศ. 2553 คือ งานประเพณี สงกรานต์ ภายใต้อชื้อ “หาดทรายหรรษา เมษาที่เมืองสิงห์” ซึ่งริเริ่มจัดขึ้นเป็นครั้งแรกบริเวณริมฝั่งแม่น้ำ เจ้าพระยา หน้าวัดสว่างอารมณ์ เทศบาลได้ดำเนินการปรับพื้นที่และภูมิทัศน์พื้นที่หาดทรายริมแม่น้ำ เจ้าพระยาเป็นแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติทางน้ำแห่งใหม่สำหรับประชาชน โดยจัดให้มีกิจกรรมมากมาย ได้แก่ การก่อพระเจดีย์ทราย รำวงย้อนยุค ประกวดไม้ดอกไม้ประดับ การเล่นว่าวไทย การประกวดดนตรี สตรีงเขาวชน มหกรรมอาหาร การร่อนน้ำขอพร การแสดงแสง สี เสียงกลางสายน้ำ และขบวนแห่ชักลาก พระ 9 เกจิอาจารย์ เป็นต้น ซึ่งคาดว่าจะได้รับความสนใจจากประชาชนและนักท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก โดยเทศบาลมุ่งหวังว่าจะยกระดับให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติทางน้ำที่มีชื่อเสียงของจังหวัดต่อไป

4.4.2 ให้การสนับสนุนการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวของหน่วยงานภาครัฐและ ชุมชนในพื้นที่ในลักษณะการสนับสนุนงบประมาณจากเทศบาล/บอจุดหนุน และสนับสนุนบุคลากร ตามความเหมาะสม ซึ่งกำหนดไว้ในแผนการดำเนินงานของเทศบาลเมืองสิงห์บุรีในแต่ละปีงบประมาณ

ตามแนวทางแผนพัฒนาเทศบาลเมืองสิงห์บุรี 3 ปี (พ.ศ. 2553 – 2555) โครงการที่สำคัญ อาทิเช่น การสนับสนุนจังหวัดสิงห์บุรีจัดงานกินปลาอากาศ การจัดงานประเพณีไหว้ครูหนังใหญ่วัดสว่างอารมณ์ โดยพิจารณาสนับสนุนการจัดพิธีครอบครู และการเรียนการสอนแก่นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ของวัดสว่างอารมณ์ให้สามารถเป็นผู้เชิดและแสดงหนังใหญ่ เพื่ออนุรักษ์และสืบสานศิลปะการแสดงหนังใหญ่ที่สืบทอดมาครั้งแต่สมัยอยุธยาตอนปลาย รวมทั้ง สนับสนุนการจัดทำนามานุกรมวัดสำคัญ ในเขตเทศบาลเมืองสิงห์บุรี จำนวน 9 วัด ซึ่งจะบอกเล่าประวัติ ความเป็นมาของ โบราณสถานและ โบราณวัตถุที่สำคัญทางศาสนา และแผนที่ตั้ง ดำเนินการโดยมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี จังหวัดลพบุรี

ผู้ให้สัมภาษณ์

1. นายบุญเรือง คำนึ่ง	รองนายกเทศมนตรี
2. นายสาคร นัทธี	ปลัดเทศบาล
3. นายกล้าณรงค์ ดิชฐานวิเศษ	นักพัฒนาการท่องเที่ยว
- (ประเด็นที่ 5 – 7)

4.5 แนวทางการจัดทำแผนงาน/โครงการ และการจัดสรรงบประมาณดำเนินการด้านการท่องเที่ยว

4.5.1 เทศบาลเมืองสิงห์บุรีกำหนดจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลเมืองสิงห์บุรี 3 ปี (พ.ศ. 2553 – 2555) คือ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของเทศบาลที่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา ซึ่งมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงาน/โครงการที่จัดทำสำหรับปีงบประมาณแต่ละปี และเป็นแผน ก้าวหน้าครอบคลุมระยะเวลา 3 ปี

4.5.2 เทศบาลกำหนดแผนการดำเนินงานเทศบาลเมืองสิงห์บุรี ประจำปี พ.ศ. 2553 ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 หมวด 5 ข้อ 26 โดยได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการพัฒนาเทศบาลเมืองสิงห์บุรี เมื่อวันที่ 29 ตุลาคม 2552

4.5.3 แผนการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยว ประจำปีงบประมาณ 2553 ไม่ได้กำหนดเป็นแผนงาน หรือโครงการด้านการท่องเที่ยวเป็นการเฉพาะ แต่จะดำเนินการภายใต้ยุทธศาสตร์/แนวทางการพัฒนา และโครงการภายใต้ยุทธศาสตร์ต่าง ๆ ของเทศบาล โดยมีโครงการด้านการท่องเที่ยว ได้แก่

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต

แนวทางที่ 7 ส่งเสริมสนับสนุนด้านการศึกษา การจัดระบบส่งเสริมการศึกษาและปรับปรุงคุณภาพการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบ คือ โครงการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น (หนังสือวัดสว่างอารมณ์) งบประมาณ 150,000 บาท

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาเศรษฐกิจ

แนวทางที่ 2 พัฒนาและส่งเสริมอาชีพตามศักยภาพของชุมชนและท้องถิ่น คือ โครงการส่งเสริมอาชีพให้แก่ชุมชน เช่น กลุ่มนวดแผนโบราณ กลุ่มสมุนไพร กลุ่มดอกไม้ประดิษฐ์ เป็นต้น งบประมาณ 80,000 บาท

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และการท่องเที่ยว

แนวทางที่ 1 ส่งเสริม สนับสนุนศิลปะ วัฒนธรรมจารีตประเพณีอันดีงามของท้องถิ่น ได้แก่ โครงการจัดงานประเพณีสงกรานต์ งบประมาณ 1,000,000 บาท การจัดงานประเพณีลอยกระทง งบประมาณ 800,000 บาท การจัดงานประเพณีแข่งขันเรือยาวประจำปี จังหวัดสิงห์บุรี งบประมาณ 1,000,000 บาท การจัดกิจกรรมวันเฉลิมพระชนมพรรษาและงานรัฐพิธีต่าง ๆ รวมถึงการจัดมหรสพสมโภชในกรณีต่าง ๆ งบประมาณ 700,000 บาท การร่วมงานเทศกาลกินปลาประจำปี จังหวัดสิงห์บุรี (จัดทำหุ่นปลาเข้าร่วมประกวดกับทางจังหวัดสิงห์บุรี) งบประมาณ 50,000 บาท การจัดทำบุญตักบาตรเนื่องในวันขึ้นปีใหม่ งบประมาณ 50,000 บาท และงานแห่เทียนจำนำพรรษาถวายวัดต่าง ๆ ภายในจังหวัดสิงห์บุรี งบประมาณ 30,000 บาท

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน คือ แนวทางที่ 3 จัดให้มีการขยายเขตและซ่อมบำรุงไฟฟ้าสาธารณะ งบประมาณ 300,000 บาท แนวทางที่ 4 จัดให้มีระบบสาธารณูปโภคให้กับชุมชนอย่างเป็นระบบและทั่วถึง งบประมาณ 650,000 บาท

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม คือ แนวทางที่ 5 การบริหารจัดการขยะและสิ่งปฏิกูล งบประมาณ 5,368,900 บาท แนวทางที่ 10 พัฒนาทักษะและสร้างประสบการณ์ในการบริหารจัดการขยะ งบประมาณ 100,000 บาท

โครงการข้างต้นถือเป็นการดำเนินการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภคที่สนับสนุนการดำเนินชีวิตของประชาชน และพัฒนาศักยภาพความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่แบบบูรณาการ

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาการเมืองการบริหารและการจัดการ

แนวทางที่ 3 พัฒนาประสิทธิภาพการทำงานของข้าราชการ โครงการทุนการศึกษาพัฒนาบุคลากรของเทศบาล งบประมาณ 120,000 บาท

แนวทางที่ 8 การพัฒนาปรับปรุงอาคารสถานที่ เครื่องมือเครื่องใช้ อาทิเช่น จัดซื้อครุภัณฑ์ดับเพลิง ครุภัณฑ์โฆษณาและเผยแพร่ และครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์ เพื่อเตรียมความพร้อมด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน รวมทั้งสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ในเชิงประชาสัมพันธ์ งบประมาณ 390,000 บาท

ทั้งนี้ งบประมาณที่เทศบาลเมืองสิงห์บุรีใช้ดำเนินการตามแผนงานซึ่งมีโครงการด้านการท่องเที่ยว แบ่งเป็นแหล่งที่มาของรายได้ ดังนี้

1) เงินรายได้จัดเก็บเองจากภาษี และค่าธรรมเนียม ได้แก่ ภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน และภาษีป้าย สำหรับค่าธรรมเนียมจากการฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ การเก็บและขนขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล ใบอนุญาตจัดตั้งตลาด สถานที่จำหน่ายอาหาร สินค้าในที่หรือทางสาธารณะ ส่วนใหญ่รายได้มาจากฐานภาษี 3 ประเภทข้างต้น

2) เงินอุดหนุนจากรัฐบาลกลาง ได้แก่

ก. เงินอุดหนุนทั่วไป ซึ่งรัฐบาลจัดสรรให้โดยไม่ได้กำหนดว่าเทศบาลต้องดำเนินการตามโครงการที่รัฐบาลกำหนด เพียงแต่กำหนดกรอบกว้าง ๆ และมีหนังสือชักจูงแนวทางการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี

ข. เงินอุดหนุนทั่วไปกำหนดวัตถุประสงค์ กำหนดให้ใช้จ่ายเงินตามภารกิจการถ่ายโอนที่จะทำให้เทศบาลจัดบริการสาธารณะได้ดีเท่ากับที่ราชการเคยทำ

ค. เงินอุดหนุนเฉพาะกิจ กำหนดให้เทศบาลเสนอขอโครงการ และเมื่อได้รับการจัดสรรแล้วต้องดำเนินการตามนั้น

สรุปได้ว่า เทศบาลจะดำเนินการตามแผนการดำเนินงานจากงบดังกล่าวข้างต้น โดยเฉพาะจากงบอุดหนุนเป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากภาระงานด้านการท่องเที่ยวไม่ได้กำหนดเป็นแผนเฉพาะเจาะจง แต่เป็นส่วนหนึ่งของโครงการที่จะกำหนดในยุทธศาสตร์แต่ละด้านที่กล่าวมา

ตารางเปรียบเทียบรายรับ – รายจ่ายประจำปี ของเทศบาลเมืองสิงห์บุรี

ปีงบประมาณ	รายรับ	รายจ่าย
พ.ศ. 2549	140,604,702.93	134,749,772.04
พ.ศ. 2550	150,850,255.78	143,966,614.78
พ.ศ. 2551	133,338,264.70	133,104,214.77
พ.ศ. 2552	70,260,756.79	40,238,267.39
ณ วันที่ 28 ก.พ. 2552		

4.6. การจัดกิจกรรมส่งเสริมการขายแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ และการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์

เทศบาลจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวในลักษณะ โครงการด้านส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น ที่กำหนดจัดขึ้นเป็นประจำทุกปี โดยมุ่งทำนุ บำรุง สืบสานประเพณีวัฒนธรรม แต่สามารถก่อให้เกิดการเดินทางมาท่องเที่ยวของคนในพื้นที่ ยกเว้น 2 โครงการหลักที่เทศบาลเป็นเจ้าภาพหลัก คือ การจัดงานประเพณีแข่งขันเรือยาวประจำปีซึ่งด้วยพระราชทาน และงานประเพณีสงกรานต์ “หาดทรายธรรมชาติเมืองสิงห์” ที่เทศบาลดำเนินการประชาสัมพันธ์ ตั้งแต่ การจัดแถลงข่าว การเผยแพร่ผ่านสื่อวิทยุ/โทรทัศน์ และเอกสารแผ่นพับต่าง ๆ เนื่องจากเป็นงานประเพณีที่สำคัญและสามารถสร้างชื่อเสียงให้แก่เทศบาลเมืองสิงห์บุรี ซึ่งเป็นจุดขายหลักทางการท่องเที่ยว

สำหรับการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว และการจัดงานสำคัญผ่านสื่อประเภทต่าง ๆ ที่เทศบาลดำเนินการเองแล้ว แหล่งท่องเที่ยวสำคัญในเขตเทศบาลจะได้รับการเผยแพร่ผ่านสื่อของหน่วยงานภาครัฐในลักษณะเอกสารเผยแพร่ ดังนี้

- 1) คู่มือแหล่งท่องเที่ยวสิงห์บุรี โดยจังหวัดสิงห์บุรี การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานลพบุรี และองค์การบริหารส่วนจังหวัดสิงห์บุรี

2) แผ่นพับข้อมูลท่องเที่ยวจังหวัดสิงห์บุรี โดยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

3) เอกสารไหว้พระขึ้น พระนั่ง พระนอน พระศักดิ์สิทธิ์ คู่งิ้ววีรชน เมืองสิงห์บุรี โดยศูนย์การท่องเที่ยว กีฬาและนันทนาการจังหวัดสิงห์บุรี

4.7. การวางแผนอัตรากำลังและการส่งเสริมพัฒนาความรู้บุคลากรที่รับผิดชอบงานด้านการท่องเที่ยว

ปัจจุบันเทศบาลมีตำแหน่งเจ้าหน้าที่พัฒนาการท่องเที่ยว จำนวน 1 อัตรา ที่ไม่ได้จบการศึกษาด้านการท่องเที่ยว และยังไม่สามารถขยายกรอบอัตรากำลังเพิ่มเติมได้ เนื่องจากการกำหนดกรอบอัตรากำลังถูกกำกับโดยคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล (ก.ท.) ที่มีการกำหนดมาตรฐานทั่วไปไว้ และในชั้นของคณะกรรมการระดับจังหวัดตามมาตรา 35 ของพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ที่กำหนดสัดส่วนค่าใช้จ่ายด้านเงินเดือน ผลประโยชน์อื่น และค่าตอบแทนข้าราชการ หรือพนักงานและลูกจ้างไว้ไม่เกินร้อยละสิบของงบประมาณรายจ่ายประจำปีไว้เรียบร้อยแล้ว เพราะกรอบอัตรากำลังเจ้าหน้าที่พัฒนาการท่องเที่ยวเพียง 1 อัตรา ยังไม่ครอบคลุมและสามารถรองรับภารกิจด้านการท่องเที่ยวตามที่ได้รับถ่ายโอนมาให้เป็นอย่างดีได้ในอนาคต

การดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวจึงเป็นการทำงานแบบบูรณาการร่วมกันกับยุทธศาสตร์ด้านเศรษฐกิจ สังคม การพัฒนาคุณภาพชีวิต และศิลปวัฒนธรรม จากนโยบายของผู้บริหาร สำหรับการได้รับความรู้ด้านการท่องเที่ยวยังไม่ชัดเจนนัก เนื่องจากการปฏิบัติงานตามโครงการที่กำหนดเป็นประจำทุกปี ไม่ได้ตั้งเป้าหมายจำนวนนักท่องเที่ยว หรือนั้นการประเมินผลแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ อาจมีการหารือร่วมกับหน่วยงานภาครัฐที่มีภารกิจร่วมกันด้านการท่องเที่ยว คือ จังหวัดสิงห์บุรี โดยศูนย์การท่องเที่ยว กีฬา และนันทนาการจังหวัดสิงห์บุรี) และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานลพบุรี ซึ่งดูแลรับผิดชอบเขตพื้นที่ รวมทั้งคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาระดับจังหวัด และอำเภอ

4.8 เครือข่ายความร่วมมือกับชุมชนในการส่งเสริมและดำเนินการตามภารกิจด้านการท่องเที่ยว

เทศบาลมีคณะกรรมการชุมชนย่อย เพื่อมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองและการบริหาร รวมทั้ง สนับสนุนภารกิจงานด้านการท่องเที่ยว จำนวน 13 ชุมชน คือ ชุมชนวัดหัวว่าว ,ชุมชนวัดโพธิ์ขาวผอก , ชุมชนวัดสังฆราชาวาส , ชุมชนวัดเสถียรวัฒนดิษฐ์ , ชุมชนวัดคีกราช , ชุมชนวัดสว่างอารมณ์ , ชุมชนวิทยาลัยเทคนิคสิงห์บุรี , ชุมชนวัดพรหมสาคร , ชุมชนวัดโพธิ์แก้วนพคุณ , ชุมชนชาวตลาดสิงห์บุรี , ชุมชนบ้านบางแคใน , ชุมชนบ้านบางแคนอก และชุมชนบ้านบางกระบือ

สำหรับความร่วมมือขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) อื่นในจังหวัดด้านการท่องเที่ยว ยังเป็นลักษณะต่างคนต่างทำและไม่เป็นเครือข่ายที่ชัดเจน อปท. ขนาดใหญ่จะมีความเข้มแข็งและมีศักยภาพในการจัดงานให้ออกมาดี มีประชาชนให้ความสนใจเข้าร่วมเป็นจำนวนมาก ภายหลังจากที่ได้ดำเนินการตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้ว ต้องพิจารณาบททวนใหม่ ทุกๆระยะเวลาไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่มีการกำหนดอำนาจหน้าที่ คณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้พิจารณาให้ความเห็นชอบ และนำเสนอรัฐสภาทราบพร้อมทั้งประกาศในราชกิจจานุเบกษา จำนวน 3 ครั้ง คือ พ.ศ. 2543 พ.ศ. 2545 และ พ.ศ. 2551 ระยะเวลาการถ่ายโอนแบ่งเป็น 2 ระยะ คือ ระยะที่ 1 ระยะเวลา 1-4 ปี (พ.ศ.2544-2547) ระยะที่ 2 ระยะเวลา 1-10 ปี (พ.ศ.2544-2553) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 หมวด 5 แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ มาตรา 78 กำหนดว่ารัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านการบริหารราชการแผ่นดิน โดยกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพึ่งตนเองได้ และตัดสินใจในกิจการของท้องถิ่นได้เอง ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ พัฒนาเศรษฐกิจของท้องถิ่น และระบบสาธารณสุขโลก และสาธารณสุขการณ โดยคำนึงถึงเจตนารมณ์ของประชาชน

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาผลดีของการถ่ายโอนภารกิจด้านการท่องเที่ยวให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษาเทศบาลเมืองสิงห์บุรี สามารถสรุปผลการศึกษาในแต่ละประเด็นที่เกี่ยวข้องได้ดังนี้

5.1 สถานการณ์เทศบาลเมืองสิงห์บุรีในปัจจุบันที่จะมีผลต่อการถ่ายโอนภารกิจด้านการท่องเที่ยวกำหนดทิศทาง ยุทธศาสตร์โดยรวมของเทศบาลเมืองสิงห์บุรีโดยวิเคราะห์ตามหลักการ SWOT Analysis พบว่า

จุดแข็ง (Strength)

1. เทศบาลเมืองสิงห์บุรีเป็นเมืองที่มีเส้นทางคมนาคมเพื่อการขนส่งและสัญจรไป – มา และการเข้าถึงตลาด การบริโภคขนาดใหญ่อย่างกรุงเทพฯและปริมณฑลที่สะดวก
2. มีกิจการสาธารณูปโภคและสาธารณูปการที่ครบถ้วนครอบคลุมทั่วเขตเทศบาล
3. พื้นที่ที่มีความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรทางธรรมชาติมากที่สุดแห่งหนึ่งของประเทศไทย
4. มีทำเลที่ตั้งเหมาะสม ซึ่งเป็นศูนย์กลางรวบรวมผลผลิตทางการเกษตร จากพื้นที่ใกล้เคียงเชื่อมโยง เข้าสู่กรุงเทพฯ และปริมณฑล
5. มีสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์
6. มีความพร้อมด้านระบบโทรคมนาคม การสื่อสาร
7. มีแหล่งน้ำธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์โดยเฉพาะแม่น้ำเจ้าพระยา

จุดอ่อน (Weakness)

1. เทศบาลเมืองสิงห์บุรีมีข้อจำกัดในเรื่องของงบประมาณ เมื่อเทียบกับภารกิจความรับผิดชอบของเทศบาล
2. ได้รับความร่วมมือในการบริหารงานต่างๆ จากประชาชนน้อย

โอกาส (Opportunity)

1. เป็นศูนย์กลางการขนถ่ายสินค้าเกษตร และกระจายผลผลิตสู่เมืองต่างๆ
2. นโยบายของรัฐบาลสนับสนุนท้องถิ่นมากขึ้นในหลายๆด้าน เช่น กองทุนหมู่บ้านงบประมาณในรูปของเงินอุดหนุนทั่วไป
3. สามารถสร้างรายได้จากอุตสาหกรรมท่องเที่ยว โดยเน้นการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์เชื่อมโยงกับท้องถิ่นใกล้เคียง
4. ประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสาร และสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการบริการสาธารณะ

ข้อจำกัด (Threaten)

1. ประชาชนยังขาดการมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
2. นักท่องเที่ยวมาท่องเที่ยวจำนวนน้อย
3. ขาดการบูรณาการในการกำหนดทิศทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
4. ไม่มีการลงทุนด้านธุรกิจการท่องเที่ยว

จากข้อมูลของจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและข้อจำกัดของเทศบาลตามที่มีการนำเสนอไปแล้วคงทำให้มองเห็นภาพในการพัฒนาของเทศบาลว่าคงจะมีการพัฒนาและเจริญเติบโตไปในทางของการเป็นแหล่งที่อยู่อาศัย และประกอบการค้าที่มีคุณภาพ รวมทั้งต้องสร้างจุดขายบริการการท่องเที่ยว ให้ท้องถิ่นสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยว นักลงทุนให้เข้ามาในพื้นที่มากขึ้น

5.2 ภารกิจที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) จะต้องดำเนินการถ่ายโอนตามพระราชบัญญัติกำหนดและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่ อปท. พ.ศ.2542 มาตรา 16 ข้อ 8 คือ

5.2.1 การจัดทำแผนการตลาดด้านการท่องเที่ยวส่วนท้องถิ่น ขอบเขตการถ่ายโอนคือ ททท. สนับสนุนส่งเสริมให้ อปท.จัดทำแผนการตลาดเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวภายใน อปท.

- 1) กลยุทธ์การตลาดด้านการท่องเที่ยวระดับประเทศ ซึ่งจัดทำโดย ททท.
- 2) กลยุทธ์การตลาดด้านการท่องเที่ยวระดับจังหวัดซึ่งจัดทำโดยจังหวัดแต่ละจังหวัดร่วมกับ ททท.

5.2.2 การดำเนินกิจกรรมส่งเสริมการขายรูปแบบต่างๆ เพื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวภายใน อปท.

5.2.3 การจัดกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ อปท.

1) ททท.สนับสนุนส่งเสริมให้ อปท.ดำเนินการส่งเสริมการขายด้านการท่องเที่ยวในรูปแบบต่างๆ ที่มุ่งประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวภายใน อปท. อาทิ การจัดสื่อประชาสัมพันธ์ การจัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้ซื้อพบผู้ขาย การร่วมมือส่งเสริมการขายด้านการท่องเที่ยว (Travel Trade Show) เป็นต้น

2) ททท.สนับสนุนส่งเสริมให้ อปท.จัดกิจกรรมในพื้นที่ อปท.เพื่อดึงดูดความสนใจนักท่องเที่ยวเข้าพื้นที่ อาทิ การจัดงานเทศกาล/ประเพณี ประจำท้องถิ่น การจัดกิจกรรมเสริมด้านการท่องเที่ยว เช่น การให้บริการจักรยานเที่ยวบริเวณแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น

3) รายได้จากการดำเนินงานให้ตกเป็นของ อปท. ประกอบด้วยขั้นตอน / วิธีปฏิบัติคือ

1. ททท.ชี้แจงแนวทางการจัดทำกลยุทธ์การตลาดด้านการท่องเที่ยวแก่ อปท.
2. ให้คำปรึกษาแนะนำแก่ อปท.ในการจัดทำกลยุทธ์การตลาดด้านการท่องเที่ยวภายใน อปท.
3. ให้คำแนะนำแก่ อปท.ในการดำเนินการส่งเสริมการขายเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวภายใน อปท.
4. สนับสนุนส่งเสริมให้ อปท. เป็นผู้ดำเนินการส่งเสริมการขายรูปแบบต่างๆ ที่มีประสิทธิภาพ เพื่อประชาสัมพันธ์ การท่องเที่ยวภายใน อปท.
5. สนับสนุนส่งเสริมให้ อปท.เป็นผู้ดำเนินการจัดงานกิจกรรมต่างๆ ที่ช่วยดึงดูดความสนใจนักท่องเที่ยวเข้าพื้นที่ภายใน อปท. มากขึ้น
6. สนับสนุนส่งเสริมให้ อปท.ดำเนินการจัดกิจกรรมในพื้นที่เพื่อดึงดูดความสนใจนักท่องเที่ยวเข้าพื้นที่เพิ่มขึ้นโดย ททท.ให้คำแนะนำ และช่วยประชาสัมพันธ์กิจกรรมนั้นๆ ผ่านช่องทางการตลาดที่เหมาะสมของ ททท.

5.3 กรอบแนวคิดในการศึกษาตามภารกิจด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับการถ่ายโอนมาจาก ททท. จำนวน 3 ภารกิจ สามารถสรุปการดำเนินการในปัจจุบันของเทศบาลเมืองสิงห์บุรี ได้ ดังนี้

5.3.1 การจัดทำแผนการตลาดด้านการท่องเที่ยวของท้องถิ่น เทศบาลยังไม่ได้มีการดำเนินการจัดทำแผนการตลาดด้านการท่องเที่ยวตามกลยุทธ์ทางการตลาดระดับประเทศ หรือระดับจังหวัด เนื่องจาก ททท.อยู่ระหว่างดำเนินการตามแผนปฏิบัติการถ่ายโอนภารกิจฯ พ.ศ. 2552 –

2553 ซึ่งต้องจัดทำคู่มือปฏิบัติงาน จัดประชุมให้ความรู้เชิงปฏิบัติการด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และนำผู้บริหาร อปท. ไปศึกษาดูงานส่งเสริมการขายหรือจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวให้แก่ อปท. ที่มีศักยภาพ ภายใน ปี พ.ศ. 2553 ดังนั้นในปัจจุบันเทศบาลเมืองสิงห์บุรีดำเนินภารกิจด้านการท่องเที่ยวตามโครงการในยุทธศาสตร์ภายใต้แผนพัฒนาเทศบาลเมืองสิงห์บุรี 3 ปี (พ.ศ.2553 – 2555) และแผนการดำเนินงานเทศบาลเมืองสิงห์บุรี ประจำปี พ.ศ. 2553 ซึ่งภารกิจส่วนใหญ่จะอยู่ในยุทธศาสตร์ การพัฒนาส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และการท่องเที่ยว จากเทศกาล งานประเพณีที่จัดขึ้นเป็นประจำทุกปี ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่

5.3.2 การดำเนินกิจกรรมส่งเสริมการขายรูปแบบต่างๆ เพื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว ภายใน อปท. เทศบาลดำเนินการอยู่แล้วในลักษณะการจัดประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อรูปแบบต่างๆ ส่วนใหญ่เป็นเอกสารแผ่นพับเผยแพร่ที่เทศบาลดำเนินการเอง สำหรับการจัดกิจกรรมหลักที่เทศบาลเป็นเจ้าภาพหลัก คือ การจัดงานประเพณีแข่งขันเรือยาวประจำปีซึ่งด้วยพระราชทานฯ และงานประเพณีสงกรานต์ “หาดทรายหรรษา เมษาที่เมืองสิงห์” เทศบาลจะดำเนินการประชาสัมพันธ์ ได้แก่ การจัดแถลงข่าว การประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อวิทยุโทรทัศน์ และเอกสารเผยแพร่ แต่ยังไม่สามารถจัดงานส่งเสริมการขายด้านการท่องเที่ยว (Travel Trade Show) ได้ในขณะนี้ เนื่องจากยังขาดความรู้ ความเข้าใจด้านการส่งเสริมการขาย ศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ ที่ไม่สามารถขายแยกพื้นที่แต่ควรส่งเสริมการขายในลักษณะเชื่อมโยงพื้นที่ใกล้เคียง เนื่องจากแหล่งท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางศาสนา วัฒนธรรม ที่อาจไม่มีจุดแข็งในเชิงประวัติศาสตร์และการรับรู้จากบุคคลทั่วไป เท่ากับแหล่งท่องเที่ยวประเภทเดียวกันในพื้นที่จังหวัดใกล้เคียง เช่น พระนครศรีอยุธยา และลพบุรี รวมทั้งแหล่งท่องเที่ยวสำคัญในจังหวัดสิงห์บุรี ซึ่งเป็นสัญลักษณ์และเป็นที่ยอมรับของนักท่องเที่ยวอยู่นอกเขตความรับผิดชอบของเทศบาล คือ อนุสาวรีย์วีรชนชาวบ้านบางระจัน วัดสำคัญ เช่น วัดพระนอนจักรสีห์วรวิหาร วัดพิศกุลทอง เป็นต้น

5.3.3 การจัดกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ อปท. ปัจจุบันเทศบาลดำเนินการอยู่แล้วตามแผนการดำเนินงาน ทั้งรับผิดชอบโดยตรงและสนับสนุนหน่วยงานภาครัฐ/เอกชนในพื้นที่ โดยเน้นกิจกรรมงานประเพณีสำคัญ อาทิ ทำบุญตักบาตรเนื่องในวันปีใหม่การจัดมหรสพรัฐพิธีต่างๆ ประเพณีสงกรานต์ ซึ่งยังเป็นลักษณะไม่ใช่กิจกรรมการท่องเที่ยวโดยตรงที่นำเอาแหล่งท่องเที่ยว หรือสินค้าทางการท่องเที่ยวเป็นตัวตั้งในการจัดกิจกรรมเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว และลักษณะการจัดกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวดังกล่าวส่วนใหญ่เป็นความรับผิดชอบของ อปท.

5.4 ผลดีของการกระจายอำนาจภารกิจด้านการท่องเที่ยวตามหลักการปกครองท้องถิ่นที่ดี

5.4.1 ขอบเขตหน้าที่ความรับผิดชอบที่เหมาะสม เทศบาลเมืองสิงห์บุรีได้กำหนดโครงสร้างงานส่งเสริมการท่องเที่ยว มีภารกิจหลักด้านการท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองสิงห์บุรี ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักปลัดเทศบาล โดยมีกรอบอัตรากำลัง จำนวน 1 อัตรา คือ เจ้าหน้าที่พัฒนาการท่องเที่ยว ถือว่าได้รับมอบหมายและเห็นความสำคัญอำนาจหน้าที่ ตามกฎหมายที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการจัดตั้ง อปท. และรองรับการถ่ายโอนภารกิจด้านการท่องเที่ยว ถือได้ว่าเป็นการบูรณาการการทำงานร่วมกับ ภารกิจอื่นที่สามารถสนองตอบความต้องการของคนในท้องถิ่น และส่งเสริมพัฒนาให้ประชาชนในพื้นที่ที่มีความสะดวกสบายและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

5.4.2 ได้รับการสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ พิจารณาจากการกำหนดให้มี โครงสร้างหน่วยงานและบุคลากรที่รับผิดชอบงานส่งเสริมการท่องเที่ยวฯ โดยตรง รวมทั้งเทศบาลได้รับการจัดสรรงบประมาณมาเพื่อดำเนินการตามแผนงานภายใต้หลักเกณฑ์ที่กำหนด โดยงบประมาณตามแผนการดำเนินงานประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2553 เป็นเงินรวมทั้งสิ้น 43,645,400 บาท สำหรับภารกิจด้านการท่องเที่ยวได้รับการสนับสนุนทั้งจากหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องทั้งในด้าน งบประมาณ การประชาสัมพันธ์ การประชุมกำหนดแนวทางการดำเนินงานส่งเสริมการท่องเที่ยวร่วมกัน ระหว่าง ศูนย์การท่องเที่ยวกีฬาและนันทนาการ จังหวัดสิงห์บุรี องค์การบริหารส่วนจังหวัดสิงห์บุรี และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานลพบุรี

5.4.3 ให้บริการและตอบสนองความต้องการท้องถิ่น ภาระงานด้านการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองสิงห์บุรี บูรณาการร่วมกับแผนงาน โครงการที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ต่างๆ ภายใต้แผนพัฒนาเทศบาลเมืองสิงห์บุรี 3 ปี (พ.ศ.2553 – 2555) โดยขั้นตอนในการจัดทำแผนพัฒนา 3 ปี คณะกรรมการพัฒนาเทศบาลเมืองสิงห์บุรี จะจัดประชุมร่วมกับประชาคมเมือง และส่วนราชการ ในสังกัดเทศบาลเพื่อ ร่วมพิจารณากำหนดประเด็นหลักการพัฒนาให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในแผนยุทธศาสตร์การพัฒนารวมทั้งสอดคล้องกับปัญหาความต้องการของประชาคมและชุมชน โดยนำข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาจากหน่วยงานต่างๆ และข้อมูลจากแผนชุมชนมา พิจารณาประกอบการจัดทำแผนพัฒนา 3 ปี หลังจากจัดทำรายละเอียดโครงการกิจกรรมการพัฒนาแล้วจะทำการร่างแผนการพัฒนา 3 ปี เสนอรับฟังความคิดเห็น ข้อเสนอแนะจากผู้เกี่ยวข้องเพื่อนำไปปรับปรุงให้มีความสมบูรณ์และนำไปประกาศให้ประชาชนได้ทราบโดยทั่วกัน

5.4.4 สามารถแบ่งเบาภาระในการบริการและการปกครองของรัฐบาล เทศบาลเมืองสิงห์บุรีได้รับการยกฐานะเป็นเทศบาล เมื่อวันที่ 10 ธันวาคม 2478 (ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 52) การถ่ายโอน การกิจด้านการท่องเที่ยว โดยจัดให้มีโครงสร้างหน่วยงาน และกรอบอัตรากำลังมาตั้งแต่ปี พ.ศ.2550 การดำเนินการจะเน้นความรับผิดชอบร่วมกันในทุกกองงานที่เกี่ยวข้อง และสนับสนุนผลักดันโดยผู้บริหารองค์กร ไม่ได้เป็นภารกิจของกองงานหลักเพียงลำพัง งานด้านการท่องเที่ยวถึงแม้จะไม่มีแผนงานเฉพาะ แต่บูรณาการไปพร้อมกับยุทธศาสตร์อื่นเพื่อแบ่งเบาภารกิจและสนองตอบตามหลักการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อประชาชนในท้องถิ่นจะมีคุณภาพชีวิตที่ดี สามารถเข้าถึงบริการสาธารณะได้อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

5.4.5 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน การจัดเทศกาลต่างๆ ได้มีการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดแผนการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยว ตามที่ได้กล่าวไว้ขั้นตอนการจัดทำแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2553 – 2555) ตั้งแต่ให้ประชาชนมาร่วมให้ความคิดเห็นข้อเสนอแนะเพื่อตอบสนองตามความต้องการของคนในท้องถิ่นและประกาศให้ทราบทั่วกัน รวมทั้งการดำเนินการสนับสนุนงบประมาณ ขอความร่วมมือการจัดกิจกรรมด้านการท่องเที่ยว จากชุมชนในพื้นที่จำนวน 13 ชุมชน อย่างสม่ำเสมอ

5.4.6 มีความเปิดเผยโปร่งใสในการปฏิบัติงาน เริ่มตั้งแต่กระบวนการจัดทำแผนการดำเนินงานของเทศบาลเมืองสิงห์บุรีที่ดำเนินการตามยุทธศาสตร์การพัฒนา การเปิดโอกาสให้ประชาคมเมือง ส่วนราชการในสังกัดเทศบาล ร่วมพิจารณากำหนดแผนงานหลักในการพัฒนาเพื่อให้เป็นไปตามหลักการ และความต้องการที่แท้จริงของประชาชน เมื่อดำเนินการเสร็จเรียบร้อยพร้อมประกาศใช้จะแจ้งให้สภาเทศบาลฯ คณะกรรมการพัฒนาฯ คณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ องค์การบริหารส่วนจังหวัด อำเภอ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และประชาชนได้ทราบโดยทั่วกัน รวมทั้งเมื่อสิ้นสุดการดำเนินงานจะมีการประเมินผลการพัฒนาประจำปี ทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ

5.5 ผลดีการถ่ายโอนภารกิจด้านการท่องเที่ยวของเทศบาลเมืองสิงห์บุรี

5.5.1 การจัดทำแผนการตลาดด้านการท่องเที่ยวของท้องถิ่น ในอนาคตเทศบาลเมืองสิงห์บุรีต้องดำเนินการจัดทำแผนการตลาดด้านการท่องเที่ยวตามกลยุทธ์ทางการตลาดระดับประเทศ หรือระดับจังหวัด โดยคณะผู้บริหาร และพนักงานที่รับผิดชอบได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับงานส่งเสริมการขายหรือจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว ครอบคลุมกิจกรรมพัฒนา

ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และการท่องเที่ยว เทศกาลงานประเพณีที่จัดขึ้นเป็นประจำทุกปี

5.5.2 การดำเนินกิจกรรมส่งเสริมการขายรูปแบบต่างๆ เพื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวภายใน อปท. เทศบาลเมืองสิงห์บุรีสามารถนำความรู้ ความเข้าใจด้านการส่งเสริมการขาย ศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ การส่งเสริมการขายในลักษณะเชื่อมโยงพื้นที่ใกล้เคียง ผสมกับการนำเสนอประชาสัมพันธ์ในรูปแบบที่หลากหลาย สอดคล้องกับสินค้าการท่องเที่ยว และสามารถสร้างแรงจูงใจให้กับนักท่องเที่ยวสนใจเข้ามาเยี่ยมชมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.5.3 การจัดกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ อปท. ในอนาคตเทศบาลเมืองสิงห์บุรีสามารถจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวที่นำเอาแหล่งท่องเที่ยว หรือสินค้าทางการท่องเที่ยวเป็นตัวตั้งเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว ในลักษณะการสร้างสรรค์กิจกรรมใหม่นอกเหนือจากการจัดกิจกรรมท่องเที่ยวแบบเดิมที่เน้นกิจกรรม เทศกาล งานประเพณีทางศาสนา และวัฒนธรรม

5.6 ปัญหา อุปสรรค ที่พบจากการปฏิบัติงานด้านการท่องเที่ยว

5.6.1 เทศบาลและบุคลากรด้านการท่องเที่ยว ยังขาดความรู้ ความเข้าใจ ในเรื่องการถ่ายโอนภารกิจด้านการท่องเที่ยว เนื่องจาก ททท. ยังอยู่ในระหว่างการปฏิบัติตามแผนการถ่ายโอน ซึ่งขณะนี้ยังไม่ได้เข้าไปดำเนินการ ในเขตพื้นที่จังหวัดสิงห์บุรี การปฏิบัติงานจึงเป็นไปในลักษณะการปฏิบัติตามภารกิจเดิม ยังไม่สามารถขับเคลื่อนตามแนวทางการถ่ายโอนภารกิจด้านการท่องเที่ยวได้อย่างแท้จริง บุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่ด้านการท่องเที่ยวมีจำนวนน้อย ยังไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงานที่จะได้รับการถ่ายโอนภารกิจด้านการท่องเที่ยวในอนาคต บุคลากรด้านส่งเสริมการท่องเที่ยวในอนาคตสามารถถ่ายโอนหรือสอยเลื่อนระดับโยกย้ายไปดำรงตำแหน่งอื่นได้ ซึ่งทำให้เทศบาลต้องสรรหาบุคลากรเข้ามาทดแทนและใช้เวลาในการเรียนรู้งาน ปฏิบัติตามกฎระเบียบ ตลอดจนการส่งเสริมการท่องเที่ยวเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว การประชาสัมพันธ์และการจัดทำแผนการตลาด โดยเฉพาะการทำความรู้จักรับกับแหล่งท่องเที่ยวและชุมชนในพื้นที่

5.6.2 ข้อจำกัดในการได้รับจัดสรรงบประมาณที่เป็นปัญหาของ อปท. ทั่วประเทศที่พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่ อปท. กำหนดให้ในปี พ.ศ.2544 อปท.จะมีรายได้เป็นสัดส่วนไม่น้อยกว่าร้อยละ 35 ของรายได้รัฐบาล แต่ปัจจุบันรัฐบาลกำหนดสัดส่วนการจัดสรรรายได้ยังไม่เกินร้อยละ 25 ของรายได้ของประเทศ ทำให้ในอนาคตอาจไม่สามารถดำเนินโครงการด้านการท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากเทศบาลเมืองสิงห์บุรีต้องให้ความสำคัญกับการจัดบริการสาธารณะและพัฒนาคุณภาพชีวิตเป็นลำดับต้นๆ

5.6.3 แหล่งท่องเที่ยวในเขตเทศบาลส่วนใหญ่เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนาและวัฒนธรรมที่อาจไม่โดดเด่นเท่าพื้นที่ที่ใกล้เคียง สำหรับแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในพื้นที่ยังอยู่ในช่วงริเริ่มดำเนินการ รวมทั้งเทศบาลเมืองสิงห์บุรีและชุมชนยังขาดความรู้ ความเข้าใจด้านการจัดทำแผน ส่งเสริมการท่องเที่ยวจึงยังไม่สามารถพัฒนาได้เท่าที่ควร

5.6.4 สภาพทางสังคมของประชาชนโดยรวมของจังหวัดสิงห์บุรี มีลักษณะของความเป็นไทย เรียบง่ายรักสงบ ยึดมั่นในขนบธรรมเนียมประเพณีดั้งเดิม ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม พาณิชยกรรมอาจยังไม่เห็นความสำคัญของการส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ว่าจะเกิดผลดีเกี่ยวกับรายได้ ภาพลักษณ์ ต่อชุมชนอย่างไร ส่วนหนึ่งอาจมีทัศนคติและมีความไม่มั่นใจการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่อาจกระทบต่อวิถีชีวิตชุมชน

5.7 ข้อเสนอแนะ

5.7.1 กระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ควรเร่งดำเนินการตามแผนปฏิบัติการถ่ายโอนภารกิจด้านส่งเสริมการท่องเที่ยวให้แก่ อปท. และเมื่อสิ้นสุดในปี พ.ศ.2553 ควรมีการประเมินศักยภาพ อปท. ในแต่ละพื้นที่ เพื่อขยายฐานการเป็นพี่เลี้ยงแก่ อปท. และมีข้อมูลอ้างอิงเพื่อส่งเสริมให้การถ่ายโอนบรรลุตามเป้าหมายที่แท้จริง

5.7.2 ควรมีการกำหนดแผนการพัฒนาก่อสร้างของจังหวัดให้ชัดเจน ตั้งแต่เป้าหมาย แนวทางการดำเนินงาน แผนงาน/โครงการหลัก เพื่อ อปท. จะได้ใช้เป็นทิศทาง การดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวให้สอดคล้องและเป็นไปในแนวทางเดียวกัน

5.7.3 ควรมีการพัฒนาบุคลากรที่รับผิดชอบด้านการท่องเที่ยวทุกระดับให้มีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการบริหารจัดการการท่องเที่ยว ดังนี้

1. การวางแผนการท่องเที่ยว ทรัพยากรท่องเที่ยว แผนการตลาดท่องเที่ยว การบริการนักท่องเที่ยว และการวางแผนประสานงานและควบคุมดูแลธุรกิจท่องเที่ยว

2. ด้านกิจกรรมส่งเสริมการขายเพื่อประชาสัมพันธ์ ประเภทของสื่อประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยว กระบวนการจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยว และช่องทางการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์

3. การจัดกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ทั้งนี้ ควรสนับสนุนการฝึกอบรม ประชุมสัมมนาและศึกษาดูงานด้านการท่องเที่ยวทั้งในและนอกเขตพื้นที่อย่างสม่ำเสมอ เพื่อแลกเปลี่ยน และพัฒนาความรู้ความเข้าใจ

5.7.4 ควรให้ความรู้ ความเข้าใจภารกิจการถ่ายโอนด้านการท่องเที่ยว และบทบาทที่พึงมีแก่ชุมชนผู้ประกอบการในพื้นที่ เพื่อเสริมสร้างให้เห็นความสำคัญการจัดการท่องเที่ยวที่มีอาสาสมัคร นำเที่ยวจากคนในท้องถิ่นเพื่อความร่วมมือ และเครือข่าย การท่องเที่ยวร่วมกัน ต่อไป

5.7.5 ควรขอรับการสนับสนุนจากสถาบันการศึกษาในพื้นที่และจังหวัดใกล้เคียงที่มี ศักยภาพทางด้านวิชาการและการวิจัยด้านการท่องเที่ยว เพื่อพัฒนาบุคลากร และคนในชุมชนให้มีความรู้ความเข้าใจเรื่องการถ่ายโอนภารกิจ และการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน

5.7.6 เทศบาลเมืองสิงห์บุรีควรนำรูปแบบ “การบริหารจัดการความรู้” (Knowledge Management) มาใช้เป็นเครื่องมือในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์การบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวระหว่าง อปท. กันเองในอนาคต เนื่องจาก อปท. ของประเทศไทยมีความหลากหลาย ทั้งประเภท ขนาด และขีดความรู้ ความสามารถบุคลากร ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว และแนวทางการจัดการแหล่งท่องเที่ยว เพื่อเป็นองค์ความรู้ในการพัฒนางานด้านการท่องเที่ยวต่อไป

บรรณานุกรม

- กุลประภัสสร สິงษ์บุระอุดม การศึกษาความต้องการเพื่อการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเรื่องการบริหารจัดการการท่องเที่ยวสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย สาขาวิชาการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์และศึกษาศาสตร์ศึกษาต่อเนือง บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, 2551.
- กองวิชาการและแผนงาน เทศบาลเมืองสิงห์บุรี แผนการดำเนินงานเทศบาลเมืองสิงห์บุรี ประจำปี พ.ศ. 2553
- คณะทำงานจัดทำคู่มือแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดสิงห์บุรี เอกสารคู่มือแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดสิงห์บุรี กรุงเทพฯ: 2553
- จิตติชัย แสงทอง การกระจายอำนาจให้แก่กรุงเทพมหานครในการจัดบริการสาธารณะ : ศึกษาเฉพาะกรณีการโอนภารกิจ การดูแลรักษาโบราณสถานในระดับท้องถิ่น หลักสูตรประกาศนียบัตรชั้นสูง การบริหารงานภาครัฐและกฎหมายมหาชน รุ่นที่ 6 สถาบันพระปกเกล้า, 2550
- เทศบาลเมืองสิงห์บุรี เทศบัญญัติ เรื่อง งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรรณี แพ่งกุล และคณะ รายงานการวิจัยและพัฒนา การจัดพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนของชุมชนบ้านขุนสมุทรจีน ตำบลแหลมฟ้าผ่า อำเภอพระสมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี, 2551
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญพรรณ ทิพย์คง รายงานการวิจัย เรื่อง การศึกษาแนวทางการร่วมมือของหน่วยงานภาครัฐด้านการท่องเที่ยว กรณีศึกษา จังหวัดพิษณุโลก สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2551
- ระพีพรรณ ทองหล่อ และคณะ รายงานการวิจัย เรื่อง การสร้างเครือข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชนด้วยกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมในกลุ่มจังหวัดภาคกลาง มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2551
- สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี แผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 และแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 2)

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ-นามสกุล นายอภิชาติ อินทร์พงษ์พันธุ์

ตำแหน่งปัจจุบัน ผู้อำนวยการภูมิภาคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ระดับ 9)

ชื่อหน่วยงาน ภูมิภาคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

สถานที่ทำงาน การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.)

โทรศัพท์ 0 2250 5500 ต่อ 1350 โทรสาร 0 2253 7453

ที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่ 229/10 ถนนจรัญสนิทวงศ์ แขวงบางขุนศรี เขตบางกอกน้อย กรุงเทพฯ

โทรศัพท์ 0 2418 2485

วุฒิการศึกษา

- รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี
- นักปกครองระดับสูง รุ่นที่ 40 วิทยาลัยการปกครอง กระทรวงมหาดไทย
- หลักสูตรหลักประจำ ชุดที่ 49 วิทยาลัยการทัพบก สถาบันวิชาการทหารบกชั้นสูง กองทัพบก

ประสบการณ์และผลงาน

- พ.ศ.2520 ช่วยราชการสำนักนายกรัฐมนตรี
รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (ประธานกรรมการ ททท.)
- พ.ศ.2538 ผู้อำนวยการสำนักงาน การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เขต 2
- พ.ศ.2543 ผู้อำนวยการกองกิจกรรม การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
ช่วยราชการสำนักนายกรัฐมนตรี
รัฐมนตรีสำนักนายกรัฐมนตรี (ประธานกรรมการ ททท.)
- พ.ศ.2545 ช่วยราชการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (ประธานกรรมการ ททท.)
- พ.ศ.2546 ผู้อำนวยการฝ่ายกิจกรรม (ระดับ 9) การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
- พ.ศ.2548 ผู้อำนวยการฝ่ายบริหารทั่วไป (ระดับ 9) การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
- พ.ศ.2549 ผู้อำนวยการฝ่ายทรัพยากรบุคคล (ระดับ 9) การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
- พ.ศ.2553 ผู้อำนวยการภูมิภาคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ระดับ 9) การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

เครื่องราชอิสริยาภรณ์ จัตุรถาภรณ์ช้างเผือก (จ.ช.)

ภาคผนวก ก
แบบสัมภาษณ์

หัวข้อเอกสารวิชาการ : ผลดีของการถ่ายโอนภารกิจด้านการท่องเที่ยวให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

กรณีศึกษาเทศบาลเมืองสิงห์บุรี

หลักสูตรประกาศนียบัตรชั้นสูง การบริหารงานภาครัฐและกฎหมายมหาชน รุ่นที่ 9 สถาบันพระปกเกล้า
โดย นายอภิชาติ อินทร์พงษ์พันธ์

ประเด็นคำถามในการสัมภาษณ์ความคิดเห็น จากผู้บริหารระดับสูง และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องของเทศบาลเมืองสิงห์บุรี เกี่ยวกับกิจกรรม ภารกิจ หน้าที่ และแนวทางการกำหนดนโยบายด้านการท่องเที่ยว

1. โครงสร้าง อำนาจหน้าที่ ของหน่วยงานที่รับผิดชอบภารกิจด้านส่งเสริมการท่องเที่ยว

- 1.1 โครงสร้างของหน่วยงานที่รับผิดชอบภารกิจด้านส่งเสริมการท่องเที่ยวในปัจจุบัน
- 1.2 ภารกิจ ขอบเขตงานในพื้นที่ และลักษณะงานที่รับผิดชอบ
- 1.3 รายละเอียดบุคลากรที่รับผิดชอบงาน (ตำแหน่ง/จำนวน)
- 1.4 ปีที่เริ่มดำเนินการจัดตั้งหน่วยงาน กำหนดภารกิจ แผนงานด้านการท่องเที่ยว
- 1.5 ปัจจุบันเทศบาลดำเนินการด้านการท่องเที่ยวในลักษณะใด กรณีระบุ อาทิ จัดทำแผน/สนับสนุนงบประมาณ /เป็นเจ้าของโครงการ/การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวก ระบบสาธารณูปโภค/การประชาสัมพันธ์

2. แผนงาน/โครงการ และการจัดสรรงบประมาณ

- 2.1 รายละเอียดแผนงาน/โครงการด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่รับผิดชอบ ประจำปีงบประมาณ 2553
- 2.2 การจัดสรรงบประมาณจากงบประมาณใด /งบดำเนินการในปี 53
- 2.3 รายละเอียดการจัดทำกิจกรรมดังต่อไปนี้ (กรณีมีการดำเนินการถูกรับผิดชอบ
แนวทางการจัดทำ เทศบาลเป็นเจ้าของโครงการหรือเป็นผู้สนับสนุน)
 - 2.3.1 การจัดทำแผนงานด้านการท่องเที่ยว
 - 2.3.2 กิจกรรมส่งเสริมการขายแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ อาทิ การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์
ผ่านสื่อประเภทต่าง ๆ
 - 2.3.3 การจัดกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ อาทิ งานเทศกาล ประเพณีประจำปี

3. การวางแผนอัตรากำลัง และส่งเสริมพัฒนาความรู้บุคลากรที่รับผิดชอบงานด้านการท่องเที่ยว

- 3.1 นโยบาย หรือการเตรียมการวางแผนอัตรากำลัง หรือจัดตั้งกอง/งานที่รับผิดชอบภารกิจด้านการท่องเที่ยว
- 3.2 การส่งผู้บริหาร หรือบุคลากรที่เกี่ยวข้องเข้ารับการประชุม สัมมนา หรือพัฒนาอบรมในเรื่อง การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในภารกิจด้านการท่องเที่ยว (ระบุเนื้อหาการอบรม หน่วยงานผู้จัด บุคลากรที่เข้ารับการอบรม)

/4. ปัจจุบัน...

4. ปัจจุบันมีการกำหนดระเบียบ ข้อบังคับ ที่รองรับการปฏิบัติงานตามภารกิจด้านการท่องเที่ยวหรือไม่ หากมีกรณีระบุ หรือหากไม่มีกรณาระบุเหตุผล

5. การประสานความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสิงห์บุรี /พื้นที่ใกล้เคียง และการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่ที่จัดการท่องเที่ยว

5.1 ลักษณะการประสานความร่วมมือ กรณีระบุหน่วยงาน/ชุมชน (เทศบาลเป็นเจ้าของโครงการ หรือสนับสนุนงบประมาณ ความช่วยเหลือในลักษณะใด)

5.2 ผลลัพธ์ที่ได้ (ความสำเร็จของกิจกรรม /ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานและชุมชน)

6. กรณาระบุปัญหา และอุปสรรคการดำเนินการภารกิจด้านการท่องเที่ยวในปัจจุบันตามหัวข้อดังต่อไปนี้

6.1 โครงสร้าง/หน่วยงานรับผิดชอบ

6.2 ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการท่องเที่ยว และความพร้อม/ศักยภาพของบุคลากรที่รับผิดชอบ

6.3 ข้อจำกัดในเรื่องงบประมาณสนับสนุน

6.4 ข้อจำกัดสินค้าการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ธรรมชาติ และเทศกาลงานประเพณีในพื้นที่เทศบาลเมืองสิงห์บุรี

6.5 ความร่วมมือของ อปท. และชุมชนในพื้นที่

6.5 ความล่าช้า ดัดขัดเนื่องจากยังไม่มีระเบียบ ข้อบังคับด้านการท่องเที่ยวรองรับ

6.6 ความพร้อมของเทศบาลในการรับภารกิจด้านการท่องเที่ยวในอนาคต

7. กรณาระบุข้อดีที่คาดว่าเทศบาลจะได้รับเมื่อมีการกระจายอำนาจให้แก่เทศบาลเมืองสิงห์บุรีดำเนินการภารกิจด้านการท่องเที่ยวในอนาคต ดังต่อไปนี้

7.1 ความรวดเร็ว มีอิสระในการบริหารจัดการที่สามารถตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น

7.2 การพัฒนาศักยภาพของบุคลากรที่ปฏิบัติงานด้านการท่องเที่ยว

7.3 การสร้างรายได้ และกระจายความเจริญสู่ชุมชนในพื้นที่

7.4 ประชาชนในพื้นที่เกิดความตระหนัก จิตสำนึกรัก และเห็นคุณค่าของภูมิสำเนา

7.5 ความมีชื่อเสียง เป็นที่รู้จัก และภาพลักษณ์ของจังหวัดสิงห์บุรี

7.6 เครือข่ายกับ อปท. และชุมชนในพื้นที่เพื่อการเข้าถึงในการบริการสาธารณะในลักษณะการบูรณาการ และการให้ความร่วมมือเพื่อพัฒนาชุมชนในอนาคต

7.7 การพัฒนาการดำเนินงานให้ทันต่อการปรับเปลี่ยนภายใต้บริบทด้านนโยบายรัฐบาลและชุมชน

8. กรณাজัดเตรียมเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการวิเคราะห์ต่อไป คือ

8.1 โครงสร้างหน่วยงาน /บุคลากรผู้รับผิดชอบ

8.2 รายละเอียดแผนงาน/โครงการ/งบประมาณที่ได้รับ ในปีงบประมาณ 53

8.3 ระเบียบ/ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับภารกิจด้านการท่องเที่ยว (ถ้ามี)

8.4 ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวและเทศกาลงานประเพณีในพื้นที่รับผิดชอบของเทศบาลเมืองสิงห์บุรี

8.5 ข้อมูลการประชุม สัมมนากับหน่วยงานอื่น เรื่อง การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในภารกิจด้านการท่องเที่ยว (ระบุเนื้อหาการอบรม หน่วยงานผู้จัด บุคลากรที่เข้ารับการอบรม ระยะเวลา)

8.6 ข้อมูลการสนับสนุน หรือส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ (งบประมาณ สนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวก หรืออื่น ๆ)

8.6 ชื่อ และหมายเลขโทรศัพท์ติดต่อของบุคลากรระดับปฏิบัติการที่รับผิดชอบภารกิจด้านการท่องเที่ยวของเทศบาล กรณีติดต่อขอข้อมูลเพิ่มเติม

ภาคผนวก ข

ภาพกิจกรรมงานประเพณี วัฒนธรรม และสินค้าทางการท่องเที่ยวที่สำคัญ

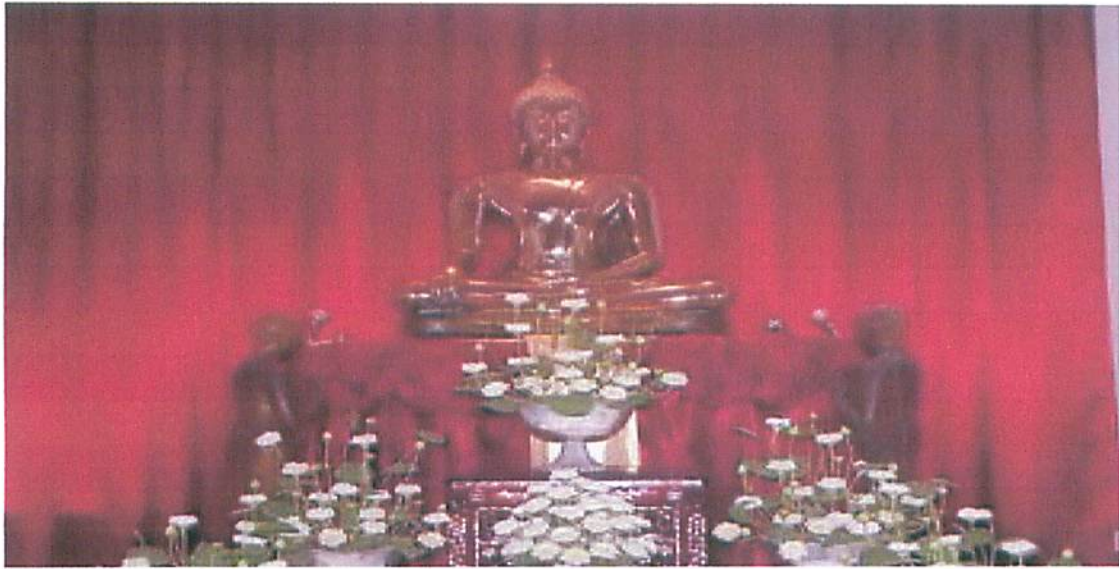
กิจกรรมงานประเพณี วัฒนธรรม และสินค้าทางการท่องเที่ยวที่สำคัญ

1. ศาลจังหวัด และศาลากลางจังหวัดสิงห์บุรี

2. วัดสว่างอารมณ์ และพิพิธภัณฑ์หนังใหญ่วัดสว่างอารมณ์

3. วัดเสถียรวัฒนดิษฐ์ (พระพุทธรูปทองคำ)

4. งานประเพณีสงกรานต์ ภายใต้อชื้อ “หาดทรายธรรมชาติ เมษาที่เมืองสิงห์”

5. การแข่งขันเรือยาวประเพณี

6. ขนมเปี๊ยะ เป็นของฝากที่มีชื่อเสียงของจังหวัดบุรีรัมย์ตั้งแต่ พ.ศ. 2479 มีรสชาติอร่อย และหอม มีหลายรสหลายไส้หลายเจ้าให้เลือกรับประทาน มีจำหน่ายตามร้านค้าทั่วไป

7. ปลาช่อนแม่ลา สิงห์บุรีได้ชื่อว่าเป็นแหล่งปลาช่อนรสชาติ รู้จักกันทั่วไปว่า ปลาแม่ลาจากลำการ้อง และถ้ำแม่ลา จังหวัดสิงห์บุรี มีจำหน่ายที่ตลาดสดเทศบาลเมืองสิงห์บุรี

8. ซาลาเปาแม่สายใจ ซาลาเปาดั้นคำรับสูตรกวางเจา ขึ้นชื่อว่าเนื้อแป้งนุ่ม เก็บไว้ได้นานมีจำหน่ายที่ร้านซาลาเปาแม่สายใจ ริมเขื่อน ถนนวิไลจิตต์

9. กุนเชียง หมูหยอง เป็นของฝากที่มีชื่อเสียงโด่งดังมานานขึ้นชื่อว่ากรอบ ไม่มันมากจนเลี่ยน มีรสชาติอร่อย มีหลายยี่ห้อให้เลือกซื้อ จำหน่ายตามร้านค้าทั่วไป

10. เนื้อทูบ หมูทูบ เป็นอาหารแห้งที่ได้รับความนิยมมาก สามารถเก็บไว้ได้นาน มีจำหน่ายตามร้านค้าทั่วไป

11. ทองพับ บ้านบางกระบือ เป็นผลิตภัณฑ์ของดีเมืองสิงห์ ชุมชนบ้านบางกระบือของกลุ่มแม่บ้านบางกระบือที่ขึ้นชื่อ ด้วยความหอม อร่อย สะอาดของทองพับรสเลิศ จำหน่ายทุกวันบริเวณที่ทำการชุมชนบางกระบือ

12. รวมสินค้าพื้นเมืองของจังหวัดสิงห์บุรี

ภาคผนวก ค
ภาพประกอบการดำเนินการศึกษาข้อมูล

ภาคผนวก ง
สถานที่พักในเขตอำเภอเมือง

สถานที่พักในเขตอำเภอเมือง

1. เจ้าพระยา การ์เด้น 184/13 ถ.สิงห์บุรี-ลพบุรี ต.บางมัญ โทร. 0 3651 1348, 0 3651 1957 โทรสาร 0 3652 0314 จำนวน 40 ห้อง ราคา 200-600 บาท
2. เจ้าพระยา โฮเต็ล 954/37 ถ.ขุนสรศักดิ์ ต.บางพุทธา โทร. 0 3651 1348, 0 3651 1776, 0 3651 1957 จำนวน 10 ห้อง 120-250 บาท
3. ซิตี้ โฮเต็ล 151/7 ถ.รอบเมือง ต.บางมัญ โทร. 0 3651 1070, 0 3651 1189, 0 3651 2254 โทรสาร 0 3651 1911 จำนวน 40 ห้อง 250-450 บาท
4. วีเอส ที 249/4 ถ.โพธิ์เก้าต้น ต.บางพุทธา โทร 0 3651 1732 จำนวน 23 ห้อง ราคา 150 -300 บาท
5. สวีทโฮม 201 ม.5 ต.ม่วงหมู่ โทร. 0 3652 3255, 0 3653 9265 โทรสาร 0 3652 3256 จำนวน 35 ห้อง ราคา 500-700 บาท
6. สิงห์บุรี พาเลศ 982/9 ถ.วิไลจิตต์ ต.บางพุทธา โทร. 0 3652 0904-5,0 3653 0717-8 โทรสาร 0 3652 0159 จำนวน 48 ราคา 642-3,000 บาท
7. สิงห์บุรี โฮเต็ล 882/18 ถ.ขุนสรศักดิ์ ต.บางพุทธา โทร. 0 3651 1752, 0 3651 1653 โทรสาร 0 3652 0998 จำนวน 48 ห้อง ราคา 260-650 บาท
8. สันติสุข 842-6 ซ.สันติสุข ถ.วิไลจิตต์ โทร. 0 3651 1834 จำนวน 10 ห้อง ราคา 30 บาท
9. เอกลักษณ์ 124 ม.1 ต.บางมัญ จำนวน 12 ห้อง ราคา 200-500 บาท

ภาคผนวก จ

ร้านอาหาร

ร้านอาหาร

1. กำไลน่องไก่ 949/1 ถ.นายดอก ต.บางพุทรา โทร. 0 3651 2517 (ก๋วยเตี๋ยวไก่-ลูกชิ้นปลากราย เปิดทุกวัน 09.00-16.00 น.)
2. เจริญทิพย์ 153/12-13 ถ.นายแท่น ต.บางมัญ โทร. 0 3652 1099, 0 3651 2539
(ปุ้นี่มทอดราดสะตอ ปลาหมั้ทอดพริกไทยดำ เปิดทุกวัน 09.00-21.00 น.)
3. ต่อก๋วยเตี่ยวเป็ด 950/9 ถ.นายดอก ต.บางพุทรา
4. น้ำคั้งชวนชิม 230 ม.1 ถ.สายเอเชีย กม.ที่ 138 ต.บางมัญ โทร 08 9534 9153 (อาหารตามสั่ง ข้าวหมูแดง ข้าวขาหมู เปิดทุกวัน 09.00-19.00 น.)
5. น้อยสารคาม 219 ถ.วิไลจิตต์ ต.บางพุทรา โทร 0 3653 0401 (แกงอ่อม ปลาช่อนเผาเกลือ ส้มตำ หอยคอง เปิดทุกวัน 10.00- 19.00 น.)
6. ไพลูย์ไก่อ่าง 55/5 ม.1 ถ.นครสวรรค์-สิงห์บุรี (สายเอเชีย) ต.บางมัญ โทร 0 3651 2132 (ส้มตำ ปลาช่อน-แมงดา แกงคั่วหอยขม ปูหลน เปิดทุกวัน เวลา 09.30-21.30 น.)
7. แม่ลาปลาเผา 99 ม.7 ถ.สิงห์บุรี-ชัยนาท (สายเอเชีย) ต.บางมัญ โทร 0 3651 2431, 0 3652 1441 (ปูหลน ปลาช่อนแดดเดียว ห่อหมกปลาช่อน แกงคั่วหอยขม เปิดทุกวัน 08.30-22.00 น.)
8. รุ่ง 480-481 ถ.วิไลจิตต์ ต.บางพุทรา โทร. 0 3652 0887 (ลาบปลาช่อน ปลาเนื้ออ่อนทอด เปิดทุกวัน 07.00-23.00 น.)
9. รำพึง 152 อยู่เลยโรงพยาบาลสิงห์บุรี ถ.ขุนสรรค์ ต.บางพุทรา โทร. 0 3652 0757 (ปลาช่อนผัดพริกไทยดำ ต้มยำปลาม้า-ปลาช่อน เปิดทุกวัน เวลา 12.00-21.30 น.)
10. เล็กเลียดหมู ถ.สายเอเชีย กม. ที่ 141 (ขวามือก่อนถึงสะพานต่างระดับแยกเข้าศาลากลางจังหวัด สิงห์บุรี)
11. ลมโซยสเด็กเฮ้าส์ 949/17-18 ถ.นายดอก ต.บางพุทรา โทร 0 3652 0397
12. ลุงเจ็ดปลาเผา ถ.สายเอเชีย ต.บางมัญ กม.ที่ 138 โทร. 0 3561 1740, 08 1852 7213 (แกงคั่วหอยขม แกงป่า เปิดทุกวัน 10.00-21.00 น.)
13. สเด็กข้าวมันไก่ 949/17-18 ถ.นายดอก ต.บางพุทรา โทร 0 3652 0397
14. อาทิตย์โภชนา 949 ถ.วิไลจิตต์ ต.บางพุทรา โทร. 0 3651 2517 (ก๋วยเตี่ยวลูกชิ้นปลากราย ก๋วยเตี่ยวน่องไก่ เปิดทุกวัน เวลา 09.00-21.00 น.)
15. โอ เค เปิดตุ๋น 950/97-98 ถ.นายดอก ต.บางพุทรา โทร. 0 3652 1424
16. อู๋คนมสด 49/27-28 ถ.นายดอก ต.บางพุทรา โทร. 0 3651 1869 (ขนมปัง ไข่-กาแฟ โจ๊กหมู-ปลาข้าวต้มปลาแม่ลา เกาเหลาเลือดหมู เปิดทุกวัน เวลา 06.00-09.30)

17. ทองชุบ 38/2 ถ.สายเอเชีย ต.บ้านหม้อ โทร. 0 3659 9256 (ปลาคังลวก-จิ้ม ปลา-กุ้งแม่น้ำต้มยำ
เปิดทุกวัน เวลา 09.30-20.00 น.)
18. แผลงเช่า 18 ม.6 ต.บ้านหม้อ โทร. 0 3653 7162 (กุ้งแม่น้ำเผา-ต้มยำ ปลาม้าต้มยำ เปิดทุกวัน
เวลา 09.00-21.00 น.)
19. รุ่งอรุณ รีสอร์ท 139 ม.3 ถ.สิงห์บุรี-อ่างทอง (สายเก่า) ต.โรงช้าง โทร. 0 3659 9111, 0 3653
7897 (อาหารตามสั่ง สะเดาจิ้มน้ำปลาหวาน ขาหมูกรอบ)